

16. februar 2007
6. kontor

Samlenotat vedr. rådsmødet (ECOFIN) den 27. februar 2007

1. Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten
 - a) Stabilitetsprogrammer *side 3*
 - *Rådsudtalelser*
 - KOM-dokument findes ikke
 - b) Konvergensprogrammer *side 3*
 - *Rådsudtalelser*
 - KOM-dokument findes ikke
 - c) Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud vedr. Polen *side 58*
 - *Rådshenstilling*
 - KOM (2007) 142
2. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 8.-9. marts 2007
 - a) Key Issues Paper *side 64*
 - *Godkendelse*
 - KOM-dokument findes ikke
 - b) Opdatering af overordnede økonomisk-politiske retningslinier (BEPG) *side 66*
 - *Færdiggørelse af udkast*
 - KOM(2006) 816
 - c) Bedre regulering *side 68*
 - *Rådskonklusioner*
 - KOM (2007) 23
3. Revisionsrettens årsberetning for 2005 *side 74*
 - *Rådshenstilling*
 - KOM-dokument findes ikke

4. Finansielle tjenesteydelser

- a) Clearing og afvikling – Code of Conduct *side 82*
 - *Fremskridtsrapport*
 - KOM-dokument findes ikke

- b) Clearing og afvikling – Target 2 Securities *side 84*
 - *Rådskonklusioner*
 - KOM-dokument findes ikke

Dagsordenspunkt 1a og 1b: Vurdering af opdaterede konvergens- og stabilitets-programmer for Tyskland, Frankrig, Nederlandene, Italien, Cypern, Slovenien, Slovakiet, Danmark, Finland, Luxembourg, Ungarn, Malta, Irland, Polen, Portugal, Estland, Grækenland, Sverige, Storbritannien og Litauen.

Resumé

Som led i udmøntningen af Stabilitets- og Vækstpagten skal Rådet (ECOFIN) den 27. februar 2007 behandle de opdaterede stabilitets- og konvergensprogrammer for Tyskland, Frankrig, Nederlandene, Italien, Cypern, Slovenien, Slovakiet, Danmark, Finland, Luxembourg, Ungarn, Malta, Irland, Polen, Portugal, Estland, Grækenland, Sverige, Storbritannien og Litauen.

Baggrund

Eurolandene og EU-landene uden for euroen skal årligt udarbejde henholdsvis stabilitetsprogrammer og konvergensprogrammer til EU. Det enkelte land fremlægger i sit program mål og økonomisk-politiske tiltag i relation til udviklingen i de offentlige finanser på kort og mellemlang sigt samt mål og tiltag i relation til finanspolitikens langsigtede holdbarhed. EU-landene uden for euroen redegør endvidere for deres penge- og valutakurspolitik.

ECOFIN vedtager og offentliggør en udtalelse om det enkelte lands program på baggrund af vurderinger fra Kommissionen og drøftelse i Den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC).

Processen vedrørende stabilitets- og konvergensprogrammer er et led i gennemførelsen af Stabilitets- og Vækstpagten i overensstemmelse med Rådets forordninger nr. 1466/97 og 1467/97 som ændret ved Rådets forordninger 1055/2005 og 1056/2005 samt den reviderede adfærdskodeks for stabilitets- og konvergensprogrammer, jf. reformen af Pagten.

Den reformerede Pagts centrale ændring mht. stabilitets- og konvergensprogrammer vedrører reglerne for den mellemfristede budgetmålsætning (Medium-Term Objective, MTO). Den reformerede Pagt fastholder den grundlæggende målsætning om budgetter 'tæt på balance eller i overskud', men som noget nyt differentieres målsætningen i lyset af det enkelte lands udfordringer. Målsætningen for det enkelte lands strukturelle saldo (saldoen renset for konjunkturreffekter og engangstiltag) bør således være mere ambitiøs desto højere gæld og desto lavere potentiel vækst (målsætningen skal på et senere tidspunkt efter vedtagelse i Rådet differentieres i lyset af den samlede finanspolitiske holdbarhed på lang sigt).

Det enkelte lands målsætning bør opfylde tre generelle formål, 1) sikring af en tilstrækkelig sikkerhedsmargin i forhold til 3-procentsgrænsen for det faktiske underskud, 2) sikring af hurtige fremskridt mod finanspolitisk holdbarhed, og 3) sikring af et budgetmæssigt råderum.

Det enkelte land bør gøre fremskridt i forhold til at opfylde sin mellemfristede målsætning, idet indsatsen bør være større i gode tider, men kan være mere begrænset i dårlige tider. Et land kan afvige fra sin mellemfristede målsætning eller tilpasningen hertil, i det omfang landet gennemfører strukturreformer, der styrker de offentlige finanser på lang sigt.

Når det gælder eurolande og ERMII-lande bør den mellemfristede målsætning være et underskud på højst 1 pct. af BNP for lande med lav gæld / høj potentiel vækst og sigte på 'balance eller overskud' for lande med høj gæld / lav potentiel vækst. De lande, der endnu ikke opfylder deres mellemfristede mål, bør sikre årlige strukturelle budgetforbedringer på som udgangspunkt 0,5 pct. af BNP.

På rådsmødet (ECOFIN) den 27. februar 2007 behandles de opdaterede stabilitets- og konvergensprogrammer for Tyskland, Frankrig, Nederlandene, Italien, Cypern, Slovenien, Slovakiet, Danmark, Finland, Luxembourg, Ungarn, Malta, Irland, Polen, Portugal, Estland, Grækenland, Sverige, Storbritannien og Litauen.

Indhold

Stabilitetsprogram for Tyskland

Den tyske Forbundsregering anfører i sit stabilitetsprogram, at Tysklands mellemfristede finanspolitiske strategi har som overordnet mål at sikre finanspolitisk holdbarhed på lang sigt, og at dette mål skal nås gennem fortsat budgetkonsolidering i sammenhæng med styrkelse af betingelserne for vækst og beskæftigelse.

Stabilitetsprogrammet vurderer, at *underskuddet på de offentlige finanser* blev reduceret fra 3,2 pct. af BNP i 2005 til 2,1 pct. af BNP i 2006, og at underskuddet vil falde til et niveau på 1½ pct. af BNP i både 2007 og 2008 og herefter gradvist vil falde yderligere til ca. ½ pct. af BNP i 2010. Underskuddet blev således bragt ned under Traktatens 3-procentsgrænse ét år før 2007-fristen i Rådets pålæg under artikel 104.9, der blev rettet til Tyskland den 14. marts 2006. Den væsentlige forbedring af de offentlige finanser i 2006 skyldes i høj grad uventet store skatteindtægter, særligt selskabsskatter, samt lavere udgifter til overførsler i lyset af den markante fremgang i den økonomiske aktivitet.

Tysklands *offentlige gældskvote* skønnes efter flere år med stigninger at have stabiliseret sig på knap 68 pct. af BNP i 2006 og ventes herefter i takt med nedbringelsen af underskuddet og moderate vækstrater at falde gradvist til ca. 64½ pct. af BNP i 2009.

Den tyske konsolideringsplan, der i programperioden skal forbedre saldoen med ca. 1,5 pct. af BNP (fra de godt 2 pct. i 2006 til ½ pct. i 2010), baseres på en løbende reduktion af den offentlige *udgiftskvote* på godt 2½ procentenheder, der mere end opvejer et ventet fald i den offentlige *indtægtskvote* på omtrent 1½ procentenheder.

F.s.v.a. de offentlige udgifter ventes en gradvis reduktion af udgifterne til især overførsler, herunder i lyset af en ventet højere beskæftigelse og lavere ledighed.

F.s.v.a. de offentlige indtægter ventes det samlede fald i indtægtskvoten frem mod 2010 at dække over et fald i indtægterne fra sociale bidrag, blandt andet som følge af en reduktion i bidragssatsen fra 2007, der er større end en skønnet moderat stigning i skatteindtægterne. Skatteindtægterne styrkes af forhøjelsen af den generelle momssats fra 16 til 19 pct. fra 2007, men svækkes omvendt af en planlagt reform af selskabsbeskatningen med virkning fra 2008.

I relation til Tysklands løbende arbejde med en reform af det føderale system vil nye reforminitiativer kunne omfatte en styrkelse af de institutionelle rammer for de offentlige finanser, herunder de finanspolitiske relationer mellem Forbundsregeringen og delstaterne.

Programmets budgetplaner er baseret på den forudsætning, at den årlige *BNP-realvækst* – efter at være kommet op på ca. 2,3 pct. i 2006, hvor den indenlandske efterspørgsel endelig ydede et væsentligt vækstbidrag i tillæg til eksportens bidrag – midlertidigt vil falde til 1,4 pct. i 2007, inden en ny vækstfremgang til ca. 1³/₄ pct. i de følgende år (et vækstgennemsnit på ca. 1,8 årligt i perioden 2006-2010). Produktionen ventes at komme op på sit potentielle niveau, idet output gap, der i 2006 skønnes indsnævret med ca. 1 procentenhed til -0,3 som følge af den høje vækst, forudsættes at være svagt negativt i år og næste år for herefter at blive lukket i 2009.

Tysklands *strukturelle saldo* – saldoen korrigeret for konjunkturer og engangstiltag – skønnes i 2006 at have udgjort ca. 2 pct. af BNP, en forbedring på over 1/2 procentenhed, svarende til over halvdelen af forbedringen af den faktiske saldo. Den strukturelle saldo ventes fra og med 2006 at udvise stort set samme niveauer og år-til-år ændringer som den faktiske saldo. Struktursaldoen ventes således forbedret med i alt knap 1¹/₂ procentenheder fra 2006 til 2010, hvor den ventes at udgøre ca. -1/2 pct. af BNP i 2010, og styrkes ligesom den faktiske saldo med ca. 1/2 procentenhed om året, på nær i 2008, idet der både i 2007 og 2008 ventes faktiske og strukturelle underskud på ca. 1¹/₂ pct. af BNP.

Tysklands *mellemfristede målsætning (MTO)* angives at være balance på den strukturelle saldo. MTO-målet ventes således ikke realiseret inden for programperioden.

Tabel 1.1						
Makroøkonomiske nøgletal for Tyskland						
	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>						
Offentlige indtægter	43,5	43,5	43,5	42,5	42,5	42,0
Offentlige udgifter (inkl. renter)	46,8	45,5	45,0	44,5	43,5	43,0
Faktisk budgetsaldo:	-3,2	-2,1	-1,5	-1,5	-1,0	-0,5
Primær budgetsaldo	-0,5	0,5	1,0	1,0	1,5	2,0
Offentlig gæld	67,9	67,9	67,0	66,5	65,5	64,5
Outputgab ¹	-1,2	-0,3	-0,3	-0,2	0,0	0,0
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ¹	-2,6	-2,0	-1,5	-1,5	-1,0	-0,6
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	-2,7	-2,0	-1,5	-1,5	-1,0	-0,6
Konjunkturrenset budgetsaldo (Tyskland)	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>						
Real BNP-vækst	0,9	2,3	1,4	1,75	1,75	1,75
Inflation (HICP) ³	1,9	1,8	2,2	1,2	n.a.	n.a.
Beskæftigelsesvækst	-0,6	0,6	0,6	0,6	n.a.	n.a.
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken) ³	9,5	8,9	8,4	7,8	n.a.	n.a.

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunkturreffekter og engangstiltag.

3) Kommissionens prognose af november 2006.

Kilde: Stabilitetsprogram for Tyskland af december 2006.

Kommissionen noterer i sin vurdering, at det tyske underskud ventes at have udgjort omtrent 2 pct. af BNP i 2006 i overensstemmelse med Rådets pålæg om korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud senest i 2007.

Kommissionen finder, at Tysklands mellemfristede mål om strukturel budgetbalance er passende i forhold til Pagtens regel om, at målet bør afspejle det enkelte lands aktuelle bruttogæld og estimerede potentielle vækst på lang sigt. Det skønnes, at den gennemsnitlige årlige strukturelle budgetforbedring i perioden 2006-2010 udgør lidt mindre end 0,5 pct. af BNP – hovedreglen for euro- og ERMII-lande, der er i EDP-procedure og/eller endnu ikke har nået deres MTO – herunder skønnes struktursaldoen forbedret med lidt mere end 1 pct. af BNP samlet i 2006-2007 (i overensstemmelse med Rådets pålæg til Tyskland). Det konstateres, at denne tilpasning finder sted i en relativt favorabel konjunktursituation, hvor reglen tilsiger budgetforbedringer på mindst 0,5 pct. af BNP årligt. Det vurderes, at programmets manglende budgetforbedring i 2008 delvist skyldes den planlagte selskabsskattereform.

Kommissionen finder, at der er visse risici knyttet til det tyske program. Det vurderes, at risiciene er balancerede i 2007, men at budgetresultaterne kan blive min-

dre gunstige end skønnet i programmet efter 2007. Kommissionen påpeger, at budgetforbedringerne afhænger af implementering af planerne for udgiftsstyring baseret på en afdæmpning af udgifter til overførsler, der muligvis ikke vil kunne opnås uden yderligere tiltag, og henviser til, at programmet selv peger på behovet for reformer af arbejdsmarkedet og den sociale sikring. Endvidere er der en vis budgetmæssig risiko knyttet til reformen af selskabsbeskatningen i 2008.

Kommissionens vurdering i lyset af risiciene er, at finanspolitikken og de strukturelle budgetforbedringer er konsistente med en korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud i 2006, et år før fristen, og at budgetstillingen fra og med 2007 synes at kunne sikre en tilstrækkelig sikkerhedsmargin i forhold til at undgå nye overskridelser af 3-procentsgrænsen under normale lavkonjunkturer, dog med en vis usikkerhed knyttet til 2008. Kommissionen finder, at programmets tilpasning i retning af strukturel budgetbalance burde styrkes i overensstemmelse med 0,5-procentsreglen, og påpeger at det mellemfristede mål i givet fald ville kunne efterleves inden for programperioden, d.v.s. i 2010. Der er endvidere risiko for, at gældskvoten udvikler sig mindre favorabelt end planlagt og ud fra en generel vurdering ikke falder tilstrækkeligt hurtigt mod referenceværdien på 60 pct. af BNP.

Kommissionen finder, at Tyskland er i mellemrisikogruppen med hensyn til sikring af den finanspolitiske holdbarhed på lang sigt. Det vurderes på grundlag af Kommissionens og EU-landenes fælles antagelser og fremskrivninger af aldersrelaterede udgifter, at stillingen på de offentlige finanser i 2006 indebar et behov for en permanent strukturel budgetforbedring på omtrent 3,3 pct. af BNP for at være konsistent med holdbarhed på lang sigt. Det vurderes endvidere, at strammingsbehovet vil blive reduceret med omkring 1,5 procentenheder, hvis programmets økonomisk-politiske planer bliver realiseret.

De senere års reformer af især pensionssystemet har bidraget til en afdæmpning af det fremadrettede udgiftspres og der ventes yderligere et bidrag fra det foreliggende udkast til lov, der skal hæve den almindelige pensionsalder med to år fra 65 til 67 i kraft af en gradvis og flerårig indfasning fra 2012. Tyskland har endvidere plan om en sundhedsreform.

Stabilitetsprogram for Frankrig

Det franske stabilitetsprogram bygger på en overordnet strategi udtrykt ved ”national forpligtelse til gældsreduktion”. Det er i programmet formuleret som et flerårigt program med sigte på balance på den offentlige saldo og nedbringelse af den offentlige gæld til under referenceværdien på 60 pct. af BNP i 2010.

I forlængelse af nedbringelsen af underskuddet på de offentlige finanser fra 3,7 pct. i 2004 til 2,9 pct. i 2005 – som medførte at ECOFIN i januar 2007 ophævede proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud – opererer programmet med en gradvis forbedring af den *faktiske budgetsaldo* fra -2,7 pct. af BNP i 2006 til balance i 2010. Budgetforbedringen ventes realiseret gennem en reduktion af de *offentlige udgifter* fra 53,3 til 50,4 pct. af BNP mellem 2006 og 2010, mens udviklingen de *offentlige indtægter* trækker modsat i kraft et fald fra 50,6 pct. af BNP i 2006 til 50,3 pct. af BNP i 2010.

Af den samlede udgiftsreduktion på knap 3 pct.enheder af BNP ligger de 2,5 pct.enheder i 2008-10, mens skattenedsættelserne – som giver anledning til faldet i indtægtskvoten – ligger i de første år af programperioden. Konsolideringen af de offentlige finanser er således betydeligt back-loaded. Udgiftsreduktionen baseres primært på strengere regler for udgiftsvæksten i staten, således at nul-realvækstreglen gradvist strammes til en nul-nominal vækst regel i 2010. Gradvis implementering af den nye budgetlov samt potentielle besparelser og øget produktivitet i relation til den statslige moderniseringsproces er de primære instrumenter til strammere udgiftskontrol. I det forrige stabilitetsprogram var også lagt op til udgiftsregler for andre offentlige delsektorer (lokale myndigheder og sociale fonde), men der er endnu ikke sket konkrete fremskridt hermed. Dog er udgiftsloftet i sundhedssektoren, som blev implementeret i 2005, nu bindende.

På linje med 2005 vil reduktionen af underskuddet også i 2006 og 2007 afhænge af engangsindtægter og midlertidige tiltag, dog kun i et omfang af 0,05-0,25 pct. af BNP i henhold til Kommissionens vurdering. Stabilitetsprogrammet indeholder – i strid med code of conduct – ikke nærmere oplysninger om disse elementer for perioden 2007-2010.

Frankrigs *offentlige gæld* ventes at falde fra 64,6 pct. af BNP i 2006 til 58 pct. af BNP i 2010.

Programmets budgetskøn er baseret på en antagelse om en årlig *realvækst* i BNP i intervallet 2,0-2,5 pct. i 2006-07 og på 2¼ pct. i hvert af årene 2008-10. BNP-væksten vil dermed ligge lidt over det estimerede potentielle niveau, således at outputgabet gradvist indsnævres fra -0,6 pct. af BNP i 2006 til -0,3 pct. i 2010 i henhold til Kommissionens beregninger.

Frankrigs *konjunkturrensede saldo* – opgjort efter den fælles EU-metode – vurderes forbedret fra -2,4 pct. af BNP i 2006 til 0,2 pct. af BNP i 2010. Den *strukturelle saldo* – hvor der korrigeres for effekten af engangstiltag – ventes forbedret stort set tilsvarende. Frankrigs *mellemlistede målsætning (MTO)* er sat til en strukturel offentlig saldo på 0,0 pct. af BNP i 2010, hvilket således opfyldes i programmets scenario. Programmets MTO er mere krævende end ”minimum benchmark” på ca. -1½ pct. af BNP.

Tabel 1.2						
Makroøkonomiske nøgletal for Frankrig						
	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>						
Offentlige indtægter	50,9	50,6	50,4	50,2	50,3	50,3
Offentlige udgifter (inkl. renter)	53,8	53,3	52,9	52,0	51,1	50,4
Faktisk budgetsaldo	-2,9	-2,7	-2,5	-1,8	-0,9	0,0
Primær budgetsaldo	-0,2	-0,1	0,1	0,7	1,7	2,5
Offentlig gæld	66,6	64,6	63,6	62,6	60,7	58,0
Outputgab ¹	-0,8	-0,6	-0,6	-0,5	-0,4	-0,3
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ¹	-2,5	-2,4	-2,2	-1,6	-0,7	0,2
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	-3,0	-2,5	-2,2	-1,6	-0,7	0,2
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>						
Real BNP-vækst	1,2	2,0- 2,5	2,0- 2,5	2¼	2¼	2¼
Inflation (HICP)	1,9	2,0	1,9	1¾	1¾	1¾
Beskæftigelsesvækst	0,3	0,8	1,1	0,6	0,5	0,5
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken)	9,7	-	-	-	-	-

1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunktoreffekter og engangstiltag.

Kilde: Stabilitetsprogram for Frankrig af 6. december 2006 samt Kommissionens vurdering af programmet.

Kommissionen vurderer, at Frankrigs MTO på passende vis afspejler Frankrigs aktuelle bruttogæld og estimerede potentielle vækst på langt sigt. De planlagte årlige strukturelle budgetforbedringer over programperioden vurderes generelt at være i overensstemmelse med bestemmelserne i Stabilitets- og Vækstpagten – der som hovedregel tilsiger forbedringer i den strukturelle saldo på ½ pct. af BNP om året for lande i EDP-procedure og/eller som endnu ikke har nået deres MTO. I 2007 vurderes tilpasningen dog kun at udgøre 0,3 pct. af BNP, hvilket ikke er i overensstemmelse med Pagten, da den økonomiske situation ikke kan karakteriseres som ”dårlige tider” (hvor strukturelle forbedringer på mindre end ½ pct. af BNP kan accepteres).

Kommissionen finder, at de risici, der knytter sig til programmets korte sigt, generelt er balancerede. Den nye budgetlov og den statslige moderniseringsproces understøtter således den statslige budgetkontrol, mens udgiftstrenden i de lokale myndigheder omvendt indebærer visse risici. For den senere del af programperioden vurderer Kommissionen, at der er risiko for, at udviklingen med hensyn til den offentlige saldo og gældsreduktion bliver mindre positiv end angivet i programmet. En så kraftig konsolidering vil således formentlig kræve yderligere tiltag

end angivet i programmet, og erfaringerne med offentlige udgiftslofter samt manglen på mekanismer til at håndhæve dem i særligt kommunerne giver en overvægt af negative risici.

Kommissionen vurderer på den baggrund, at finanspolitikken muligvis ikke vil være tilstrækkelig til at sikre, at MTO'en vil blive opfyldt i 2010, men at finanspolitikken dog under normale konjunktursving synes at give en sikkerhedsmargin i forhold til 3-procentsgrænsen i slutningen af programperioden.

Kommissionen vurderer, at Frankrig befinder sig i gruppen med medium risiko for holdbarheden af de offentlige finanser på langt sigt. Det aldringsrelaterede udgiftspres er mindre end EU-gennemsnittet, herunder som følge af tidligere pensionsreformer, men de offentlige finansers stilling pt. indebærer betydelige risici, illustreret ved et beregnet stramningsbehov på 3,2 pct. af BNP for at opnå finanspolitisk holdbarhed. En konsolidering af de offentlige finanser som forudsat i programmet ville reducere det udestående stramningsbehov til 0,6 pct. af BNP.

Kommissionen vurderer, at den økonomiske politik i Stabilitetsprogrammet generelt er i overensstemmelse med de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer.

Stabilitetsprogram for Nederlandene

Nederlandenes *faktiske budgetsaldo* skønnes ifølge det nederlandske stabilitetsprogram at have udgjort 0,1 pct. af BNP i 2006. Der er dog indikationer på, at overskuddet i 2006 ved den endelige opgørelse vil vise sig at have været større. I 2007 ventes overskuddet øget til 0,2 pct. af BNP, mens det ifølge programplanen ventes at udgøre 0,9 pct. af BNP ved slutningen af programperioden, *jf. tabel 1.3*.

Ifølge stabilitetsprogrammet er den største udfordring for Nederlandene de øgede omkostninger i forbindelse med befolkningens aldring. Med henblik på at imødegå denne udfordring, har Nederlandenes økonomiske politik fokus på yderligere konsolidering af de offentlige finanser.

Den ventede stigning i den offentlige budgetsaldo i programperioden skyldes især et ventet fald i de offentlige udgifter på 1,0 pct. af BNP, som blandt andet kan tilskrives faldende renteudgifter på den offentlige gæld. De offentlige indtægter i pct. af BNP ventes at øges med 0,2 pct.-enheder.

Den *offentlige gæld* ventes at falde 6 pct.-enheder i programperioden fra omkring 50 pct. af BNP i 2006 til omkring 44 pct. af BNP i 2009. Nederlandene opfylder således kravet om maksimal gæld på 60 pct. af BNP.

Tabel 1.3						
Makroøkonomiske nøgletal for Nederlandene						
	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>						
Offentlige indtægter	45,2	46,4	45,8	45,9	46,2	-
Offentlige udgifter (inkl. renter)	45,5	46,3	45,6	45,6	45,3	-
Faktisk budgetsaldo	-0,3	0,1	0,2	0,3	0,9	-
Primær budgetsaldo	2,1	2,4	2,4	2,4	2,9	-
Offentlig gæld	52,7	50,2	47,9	46,3	44,2	-
Outputgab ¹	-1,9	-0,5	0,6	0,6	0,3	-
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ¹	0,8	0,4	-0,1	0,0	0,7	-
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	0,8	0,4	-0,1	0,0	0,4	-
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>						
Real BNP-vækst	1,5	3¼	3	1¾	1¾	-
Inflation (HICP)	1,5	1½	1¾	1¾	1¾	-
Beskæftigelsesvækst	1,3	0,5	0,3	0,2	0,2	-
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken) ³	6,5	5½	4½	4½	4½	-

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunktoreffekter og engangstiltag.

Kilde: Konvergensprogram for Nederlandene af 22. november 2006.

Programmets budgetskøn baseres på, at *realvæksten i BNP* vil udgøre ca. 2,4 pct. i gennemsnit i programperioden – med kraftigere vækst end gennemsnittet i 2006 og 2007 på 3¼ henholdsvis 3 pct., og en vækst på 1¾ pct. i 2008 og 2009. Kommissionen vurderer, at vækstforløbet, der ligger til grund for stabilitetsprogrammet i 2006 og 2007 er plausibelt, mens skønnene for 2008 og 2009 er forsigtige og noget lavere end det forventede i Kommissionens efterårsprognose. Outputgabet er ifølge Kommissionens beregninger -0,5 pct. i 2006, som stiger til 0,3 pct. i 2009.

Inflationen ventes at blive 1½ pct. i 2006 og 1¾ pct. i de resterende år.

Overskuddet på den *strukturelle budgetsaldo* skønnes at falde fra 0,4 pct. af BNP i 2006 til omkring 0 pct. af BNP i 2007 og 2008, hvorefter der ventes en stigning til 0,4 pct. af BNP i 2009. Nederlandenes mellemfristede budgetmålsætning er angivet til et strukturelt underskud på mellem 0,5 og 1 pct. af BNP, og målsætningen forventes derved opfyldt i hele programperioden.

Kommissionen vurderer, at Nederlandenes finanspolitiske strategi er tilstrækkelig til at sikre overholdelse af programmets mellemfristede budgetmålsætning. Kom-

missionen bemærker, at Nederlandene med en målsætning, der er mere ambitiøs end minimum benchmark på -1 pct. af BNP, har tilvejebragt en sikkerhedsmargin i forhold til overskridelse af underskudsreferenceværdien på 3 pct. af BNP.

Kommissionen vurderer, at Nederlandene er i en god position i forhold til målet om at sikre kvalitet og holdbarhed i de offentlige finanser på langt sigt. Dette blandt andet som følge af det gode budgetmæssige udgangspunkt og forventede øgede indtægter fra beskatning af pensioner. Omvendt er effekten af befolkningens aldring på de offentlige finanser større i Nederlandene end EU-gennemsnittet.

Kommissionen vurderer, at den økonomiske politik i Stabilitetsprogrammet generelt set er i overensstemmelse med de overordnede økonomisk-politiske retningslinier.

Stabilitetsprogram for Italien

Italiens *faktiske budgetunderskud* skønnes ifølge stabilitetsprogrammet at være blevet forværret fra 4,1 pct. af BNP i 2005 til 5,7 pct. af BNP i 2006. Forværringen skyldes primært engangseffekter, herunder en dom fra EF-domstolen som indebærer, at Italien skal refundere moms for årene 2003-2005 svarende til ca. 1,3 pct. af BNP¹, samt annullering af gæld (vedr. et højhastighedsprojekt) for det statsejede jernbaneselskab svarende til 0,9 pct. af BNP. Forværringen modsvares delvist af højere skatteindtægter på ca. 0,5 pct. af BNP.

Den italienske budgetstrategi er – som anbefalet i Rådets anbefaling af 28. juli 2005 – fokuseret på at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud i 2007, hvor programmet sigter på en offentlig saldo på -2,8 pct. af BNP. Den offentlige saldo forventes herefter løbende forbedret og forventes i 2011 at blive positiv og udgøre 0,1 pct. af BNP.

Frem til 2007 er forbedringen i den offentlige saldo primært baseret på permanente tiltag, som bidrager til stigende *offentlige indtægter*. Efter 2007 er informationen vedrørende korrektionen af underskuddet begrænset, da Italien definerer tiltagene til at opnå budgetmålene år til år i landets finanslov.

For 2006 vurderer Kommissionen, at budgetudviklingen kan blive bedre end forventet. Det skyldes blandt andet, at det offentlige underskud, ifølge det italienske statistiske bureau, for de første ni måneder af 2006 er det samme som for samme periode i 2005, selvom data allerede inkluderer kapitaludgifterne forbundet med momstilbagebetalingen. For 2007 vurderer Kommissionen, at der er balancerede risici i forhold til at opnå den skønnede budgetudvikling, dog er der risici forbundet med effektiviteten af nogle af tiltagene i 2007-budgettet. Kommissionen vur-

¹ EF-domstolen dømte den 14. september 2006 imod en italiensk lov, som undtager virksomheders ret til at fratække moms på specifikke bil- og brændstofindkøb. Dommen indebærer, at den italienske stat skal refundere moms indbetalt i årene 2003-2005, samt lavere momsrevenu for den italienske stat fra 2006.

derer, at budgetudviklingen efter 2007 kan blive værre end forventet, hvilket blandt andet skyldes gentagne overskridelser af budgettet til sundhedsudgifter.

Programmets budgetskøn er baseret på, at *realvæksten i BNP* vil udgøre 1,6 pct. i 2006, hvilket er højere end i 2005, og falde til 1,3 pct. i 2007. Fra 2007 og til udgangen af programperioden forventes realvæksten at stige svagt til 1,7 pct. Årsagen til Italiens svage BNP-vækst er blandt andet svag konkurrenceevne og strukturelle svagheder, der medfører lav produktivitetsvækst. Med hensyn til *beskæftigelsen* har Italien oplevet robust vækst siden 2000, og arbejdsløshedsraten er faldet markant. Kombineret med den lave BNP-vækst understreger væksten i beskæftigelsen imidlertid Italiens produktivetsproblem. *Outputgab*et skønnes fra 2006 til 2011 at blive reduceret fra -0,9 til -0,5.

Tabel 1.4							
Makroøkonomiske nøgletal for Italien							
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>							
Offentlige indtægter	44,0	45,0	46,2	46,0	45,9	45,7	45,4
Offentlige udgifter (inkl. renter)	48,1	49,9	49,0	48,9	48,6	48,0	47,5
Faktisk budgetsaldo	-4,1	-5,7	-2,8	-2,2	-1,5	-0,7	0,1
Primær budgetsaldo	0,7	0,0	2,3	2,8	3,5	4,3	5,1
Offentlig gæld	106,6	107,6	106,9	105,4	103,5	100,7	97,8
Outputgab ¹	-1,3	-0,9	-0,9	-0,8	-0,7	-0,5	-0,5
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ¹	-3,5	-5,3	-2,3	-1,8	-1,2	-0,4	0,3
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	-4,0	-3,9	-2,5	-1,9	-1,2	-0,4	0,3
Konjunkturrenset budgetsaldo (Italien) ²	-3,2	-4,1	-2,1	-1,5	-0,9	-0,1	0,7
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>							
Real BNP-vækst	0,0	1,6	1,3	1,5	1,6	1,7	1,7
Inflation (HICP)	2,2	2,2	2,1	1,7	1,5	1,5	1,5
Beskæftigelsesvækst ³	-0,4	1,0	0,5	0,7	0,7	0,7	0,7
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken)	7,7	6,9	6,7	6,3	6,0	5,9	5,7

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunkturreffekter og engangstiltag.

3) Fuldtidspersoner i stedet for personer.

Kilde: Stabilitetsprogram for Italien af december 2006.

Den *strukturelle saldo* forventes forbedret med 4,2 procentpoint over programperioden – i 2006 forventes en strukturel saldo på -3,9 pct. af BNP og i 2011 0,3 pct. af BNP. Samlet set er den planlagte strukturelle korrektion fra 2005-2007 på 1,5 pct. af BNP omtrent i overensstemmelse med Rådets anbefalinger, som opfordrede Italien til at korrigerer den strukturelle saldo med 1,6 pct. af BNP fra 2005 til 2007. I modsætning til Rådets anbefalinger er korrektionen imidlertid ”backloaded”, da korrektionen i 2006 kun skønnes at udgøre 0,1 pct. af BNP (mod anbefallet mindst 0,8 pct. af BNP), og korrektionen i 2007 skønnes at udgøre 1,4 pct. af BNP. Der er endvidere risici forbundet med tilpasningen i 2007, jf. ovenfor.

Den *offentlige gæld* forventes i 2006 at stige til 107,6 pct. af BNP fra 106,6 pct. af BNP i 2005. Gælden forventes dog at falde efterfølgende og skønnes i 2011 at udgøre 97,8 pct. af BNP. Udviklingen i gælden i 2006 kan blive bedre end forventet på grund af en positiv udvikling i det offentlige lånebehov. I 2007 forventes risici forbundet med gældsudviklingen at være balancerede, mens der er negative risici forbundet med den planlagte gældsreduktion efter 2007 pga. manglende detaljer vedrørende tilpasningsstrategien. I lyset af denne risikovurdering er det muligt, at gælden ikke vil aftage tilstrækkeligt mod referenceværdien på 60 pct. af BNP.

Programmet angiver, at det *mellemløstede mål (MTO)* for den strukturelle saldo er et balanceret budget i slutningen af programperioden (2010). Da Italiens MTO er mere krævende end landets ’minimum benchmark’ på ca. -1,5 pct. af BNP, vil opnåelsen af MTO indebære, at sikkerhedsmarginen bliver overholdt. ’Minimum benchmark’ vil dog først blive opnået i 2009. Programmets tilpasning mod MTO efter korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud (i 2007) er generelt i overensstemmelse med Stabilitets- og Vækstpagten.

Med hensyn til at sikre *de offentlige finansers holdbarhed* på lang sigt vurderer Kommissionen, at risikoen for Italien er middel. Den forventede stigning i aldersrelaterede udgifter frem til 2050 er moderat, men udviklingen afhænger af en fuld implementering af pensionsreformerne, herunder gennemførelse af den planlagte periodiske justering af pensionsrettighederne i forhold til forventet levetid. Første tilpasning var oprindeligt planlagt gennemført i 2005, men er endnu ikke foretaget. Den høje gæld og svage budgetposition udgør endvidere risici for den langsigtede holdbarhed.

Konvergensprogram for Cypern

Rådet (ECOFIN) vedtog den 11. juli 2006 en rådsbeslutning om ophævelse af proceduren for uforholdsmæssigt store underskud for Cypern, idet det *faktiske budgetunderskud* i 2005 (på -2,3 pct. af BNP) blev bragt ned under Stabilitets- og Vækstpagtens referenceværdi på 3 pct. af BNP. Cyperns faktiske budgetsaldo skønnes ifølge det opdaterede konvergensprogram at blive forbedret yderligere over de kommende år, således at underskuddet mindskes fra 1,9 pct. af BNP i 2006 til 1,6 pct. af BNP i 2007. Underskuddet forventes gradvist nedbragt til 0,1 pct. af BNP i 2009, jf. tabel 1.5.

I Rådets udtalelse af 14. marts 2006 i forbindelse med behandlingen af det opdaterede konvergensprogram for 2005-2009, blev Cypern opfordret til at fastholde implementeringen af de planlagte tiltag samt til at sikre en fortsat faldende gældsrate og gennemførelsen af reformer på pensions- og sundhedsområdet med det formål at sikre den langsigtede holdbarhed af de offentlige finanser.

Den finanspolitiske konsolideringsplan, som igangsattes i 2004 og som frem mod 2010 forventes at sikre balance på Cyperns faktiske budgetsaldo, er for de kommende år alene baseret på et fald i de *offentlige udgifter* (på 1 $\frac{3}{4}$ pct.-enheder), idet de *offentlige indtægter* forventes at holde sig konstante frem mod 2010. Faldet i de offentlige udgifter skyldes dels et fald i det offentlige forbrug dels et fald i renteudgifterne. De offentlige indtægter forventes konstante frem mod 2010 på trods af en mindre stigning i skatteindtægterne.

Den *offentlige bruttogæld* er faldet over de senere år og udgjorde 64,7 pct. af BNP i 2006, hvilket er en smule over Stabilitets- og Vækstpagtens grænse på 60 pct. af BNP. Gælden skønnes at falde yderligere med over 18 pct.-enheder til 46,1 pct. af BNP i 2010. Den faldende gæld skal bl.a. ses i lyset af udviklingen i budgetsaldoen, den relativt høje BNP-vækst samt afhændelse af akkumulerede aktiver i såkaldte ”sinking funds”. Sidstnævnte vurderes at reducere gældskvoten med mere end 6 pct.-enheder.

Programmets budgetskøn baseres på, at *realvæksten i BNP* vil udgøre omkring 4 pct. i gennem hele programperioden, hvilket af Kommissionen vurderes plausibelt. Ifølge Kommissionen ventes det negative *outputgab* (-1,0 pct. af BNP i 2006) at forblive negativt frem mod 2010.

Inflationen der i 2006 endte på 2,4 pct. skønnes i de kommende år at holde sig relativt konstant, hvorefter inflationen vil falde gradvist og stabilisere sig omkring 2 pct. i slutningen af programperioden. Cypern trådte ind i ERM II den 2. maj 2005 og deltager med et standard udsvingsbånd på ± 15 pct. omkring eurocentralkursen. Cyperns konvergensprogram bekræfter landets mål om at indtræde i euroområdet den 1. januar 2008.

Tabel 1.5						
Makroøkonomiske nøgletal for Cypern						
	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>						
Offentlige indtægter	41.2	42.1	42.2	42.3	42.3	42.1
Offentlige udgifter (inkl. renter)	43.6	44.0	43.8	43.0	42.7	42.2
Faktisk budgetsaldo	-2.3	-1.9	-1.6	-0.7	-0.4	-0.1
Primær budgetsaldo	1.1	1.4	1.4	2.1	2.1	2.2
Offentlig gæld	69.2	64.7	60.5	52.5	49.0	46.1
Outputgab ¹	-0.9	-1.0	-1.1	-1.1	-1.1	-1.1
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ¹	-2.0	-1.5	-1.2	-0.3	0.0	0.3
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	-3.3	-1.9	-1.0	-0.3	-0.1	-0.1
Konjunkturrenset budgetsaldo (Cypern)	-1.6	-1.2	-1.0	-0.3	-0.1	-0.1
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>						
Real BNP-vækst	3.9	3.7	3.9	4.1	4.1	4.1
Inflation (HICP)	2.0	2.4	2.5	2.4	2.0	2.0
Beskæftigelsesvækst	2.6	1.4	1.2	1.2	1.3	1.3
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken)	5.3	4.8	4.8	4.7	4.6	4.4

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunktoreffekter og engangstiltag.

Kilde: Kommissionens Assessment for Cypern af 22. januar 2007.

Cyperns *strukturelle saldo* forventes gradvis at blive forbedret fra -1,9 pct. af BNP i 2006 (-3,3 pct. af BNP i 2005) til -0,1 pct. af BNP i 2009. Dette svarer til en gennemsnitlig konsolidering på omkring 0,6 pct.-enheder pr. år.

Programmet angiver et *mellemløst mål (MTO)* for den strukturelle saldo på -0,5 pct. af BNP, som forventes at blive opnået i 2008. Cypern forventer således at opnå sit MTO et år tidligere end hidtil antaget (jf. Cyperns konvergensprogram fra 2005). Målet for den strukturelle saldo ligger inden for MTO-intervallet fra -1 pct. af BNP til ”balance eller overskud”, som kræves af euro- og ERM II-landene. Da Cyperns MTO er mere krævende end landets ’minimum benchmark’ på ca. -2 pct. af BNP, vil opnåelsen af MTO indebære, at sikkerhedsmarginen bliver overholdt. Kommissionen vurderer således, at programmets MTO er passende og i tilstrækkelig grad afspejler gældskvote og potentiel vækst på lang sigt.

Kommissionen vurderer at risiciene forbundet med konvergensprogrammets budgetmæssige prognoser er balancerede og at Cyperns strategi for de offentlige budgetter er i overensstemmelse med de overordnede økonomisk-politiske retningslinier (BEPG). Kommissionen vurderer dog, at der er risiko for skred i de

offentlige udgifter, idet der ikke er mekanismer til at sikre overholdelse af udgiftslofterne. Cyperns hidtidige erfaringer med styring af de offentlige udgifter er dog gode.

Med hensyn til at sikre de offentlige financers *holdbarhed på langt sigt* vurderer Kommissionen, at risikoen for Cypern er høj. Den offentlige gæld er på nuværende tidspunkt stadig over grænseværdien på 60 pct. af BNP og det vurderes at de budgetmæssige konsekvenser af den aldrende befolkning i Cypern frem mod 2050 er iblandt de højeste i EU. Skønt konvergensprogrammet forventer budgetmæssig konsolidering og faldende gældsbyrde, påpeger Kommissionen nødvendigheden af dels stramt at fortsætte den planlagte konsolidering af de offentlige finanser, herunder stram kontrol med offentlige pensionsudgifter, dels at gennemføre væsentlige reformtiltag på pensions- og sundhedsområdet. Cypern oplyser i konvergensprogrammet at sådanne reformtiltag er igangsat, men Kommissionen er af den vurdering, at hastigheden i implementeringen af reformerne, særligt grundet strandede forhandlinger med arbejdsmarkedets parter, er utilstrækkelig.

Stabilitetsprogram for Slovenien

Sloveniens *faktiske budgetunderskud* skønnes ifølge stabilitetsprogrammet at være blevet forværret fra 1,4 pct. af BNP i 2005 til 1,6 pct. af BNP i 2006. Forværringen skyldes blandt andet, at de offentlige indtægter er faldet mere end forventet på trods af en forbedret økonomisk situation.

Både de *offentlige indtægter* og de *offentlige udgifter* forventes at falde over programperioden som følge af den igangværende skattereform samt en række udgiftsbesparende tiltag. Faldet i de offentlige udgifter forventes at overstige faldet i de offentlige indtægter, hvilket medfører en forbedring af den faktiske budgetsaldo til -1,0 pct. af BNP i 2009.

Kommissionen vurderer, at risici er balancerede i forbindelse med den skønnede budgetudvikling, dog er der risiko for, at budgetunderskuddet i 2009 bliver større end skønnet. Det skyldes bl.a. manglende specifikation af de tiltag, der skal bidrage til nedskæringen i de offentlige udgifter i 2009, samt en meget høj andel faste offentlige udgifter, som dog er aftagende.

Den *offentlige gæld* forventes i 2006 at stige til 28,5 pct. af BNP fra 28,0 pct. af BNP i 2005. Gælden forventes dog at falde svagt over programperioden til 27,7 pct. af BNP i 2009.

Programmets budgetskøn er baseret på, at *realvæksten i BNP* vil udgøre 4,7 pct. i 2006, hvilket er højere end i 2005, og falde til 4,3 pct. i 2007. Fra 2007 og til udgangen af programperioden forventes realvæksten at falde svagt til 4,1 pct. *Outputgabet* skønnes over perioden fra 2006 til 2009 ændret fra -0,5 i 2006 til 0,3 i 2009.

Programmet angiver, at det *mellemløstede mål (MTO)* for den strukturelle saldo er et underskud på 1,0 pct. af BNP, der planlægges nået i 2009. Det er et år senere end

angivet i Sloveniens konvergensprogram fra december 2005. Udskydelsen afspejler en stor offentlig investering i jernbaneinfrastrukturen, som skønnes at medføre en budgetforringende effekt på henholdsvis 0,4 pct. af BNP i 2007, 0,5 pct. af BNP i 2008 og 0,2 pct. af BNP i 2009, samt nogle udgifter af midlertidig karakter. Da Sloveniens MTO er mere krævende end landets ”minimum benchmark” på ca. -1,5 pct. af BNP, vil opnåelsen af MTO indebære, at sikkerhedsmarginen bliver overholdt.

Tabel 1.6							
Makroøkonomiske nøgletal for Slovenien							
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>							
Offentlige indtægter	45,8	45,1	43,6	42,7	41,7	-	-
Offentlige udgifter (inkl. renter)	47,2	46,6	45,1	44,4	42,6	-	-
Faktisk budgetsaldo	-1,4	-1,6	-1,5	-1,6	-1,0	-	-
Primær budgetsaldo	0,4	0,1	-0,1	-0,3	0,3	-	-
Offentlig gæld	28,0	28,5	28,2	28,3	27,7	-	-
Outputgab ¹	-1,2	-0,5	-0,3	-0,1	0,3	-	-
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ¹	-0,9	-1,4	-1,4	-1,6	-1,1	-	-
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	-0,9	-1,4	-1,4	-1,6	-1,1	-	-
Konjunkturrenset budgetsaldo (Slovenien) ²	-1,2	-1,7	-1,6	-1,8	-1,0	-	-
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>							
Real BNP-vækst	4,0	4,7	4,3	4,2	4,1	-	-
Inflation (HICP)	2,5	2,7	2,7	2,5	2,2	-	-
Beskæftigelsesvækst	0,3	0,9	0,8	0,9	0,7	-	-
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken)	6,5	6,4	6,4	6,4	6,3	-	-

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunktoreffekter og engangstiltag.

Kilde: Stabilitetsprogram for Slovenien af december 2006.

Den *strukturelle saldo* forventes forbedret med 0,3 procentpoint over programperioden – i 2006 forventes en strukturel saldo på -1,4 pct. af BNP og i 2009 -1,1 pct. af BNP. Programmets tilpasning mod MTO er således, selv om Slovenien ikke er langt fra målet, ikke i overensstemmelse med Stabilitets- og Vækstpagten, der foreskriver en årlig forbedring af den strukturelle saldo på 0,5 pct. af BNP som ”benchmark” for eurolande og lande, der deltager i ERMII, og mere end 0,5 pct.

af BNP i ”gode tider”. Kommissionen anbefaler derfor en stærkere tilpasning af den strukturelle saldo.

Slovenien argumenterer for afvigelsen med henvisning til bl.a. den omfattende skattereform, som gennemføres over programperioden, samt den store offentlige investering i jernbaneinfrastrukturen. Reformen kan ifølge den reformerede Stabilitets- og Vækstpagt og den nye ”Code of Conduct” forsvare en afvigelse fra ”benchmark”, fx hvis de har en tydelig positiv indvirkning på de offentlige financers holdbarhed. Kommissionen vurderer imidlertid, at betingelserne ikke er opfyldt, bl.a. er det vanskeligt at verificere, at jernbaneinvesteringen har positiv indvirkning på den langsigtede holdbarhed af de offentlige financer.

Med hensyn til at sikre *de offentlige financers holdbarhed* på lang sigt vurderer Kommissionen, at risikoen for Slovenien er høj pga. en forventet betragtelig stigning i pensionsudgifterne. Kommissionen vurderer, at selvom der er gennemført tiltag, er der behov for en stærkere konsolidering af de offentlige financer samt yderligere reformer rettet mod at begrænse stigningen i de aldersrelaterede udgifter. Kommissionen vurderer endvidere, at den svage strukturelle forbedring over programperioden ikke vil være tilstrækkelig til at begrænse den forventede budgeteffekt af den demografiske udvikling på lang sigt.

Konvergensprogram for Slovakiet

Slovaokiets *faktiske budgetsaldo* skønnes ifølge konvergensprogrammet at være blevet forværret fra -3,1 pct. af BNP i 2005 til -3,7 pct. af BNP (inkl. omkostningerne ved pensionsreformen) i 2006. Slovakiet forventer – som anbefalet i Rådets henstilling af 5. juli 2004 – at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud i 2007, hvor programmet sigter mod en saldo på -2,9 af BNP. Underskuddet ventes herefter yderligere reduceret med i alt 1 procentenhed til -1,9 pct. af BNP i 2009, *jf. tabel 1.7.*

Der planlægges en tilsvarende reduktion af underskuddet på den primære saldo – givet omtrent konstante renteudgifter på knap 2,0 pct. af BNP – der i programperioden ventes nedbragt med i alt 1,7 procentenheder til -0,2 pct. af BNP i 2009.

Konsolideringsplanen baserer sig primært på en løbende reduktion af de offentlige *udgifter* (skønnes reduceret med i alt 3,2 procentenheder af BNP i perioden 2006-2009). Der ventes et mindre fald i de offentlige *indtægter* på 1,5 procentenheder af BNP fra 2006 til 2009.

Kommissionen vurderer, at risici ved budgetfremskrivningerne i det store hele synes balancerede. Det bemærkes dog, at programmet ikke tydeligt anfører, hvilke konkrete tiltag Slovakiet vil gennemføre for at understøtte den finanspolitiske konsolidering (efter 2007), samt at der ikke er fastsat en bindende mellemfristet udgiftsramme.

Den *offentlige gæld* udgør 33,1 pct. af BNP i 2006 og ventes reduceret med 3,4 procentenheder til 29,7 pct. af BNP i 2009, bl.a. som følge af den bedre likviditetsstyring.

Programmets budgetskøn baseres på, at *realvæksten i BNP* vil stige fra 6,6 pct. i 2006 til 7,1 pct. i 2007 og derefter falde til henholdsvis 5,5 pct. og 5,1 pct. i 2008 og 2009. På baggrund af de høje vækstrater skønnes *outputgab* ifølge Kommissionens beregningsmetode at stige fra -0,9 i 2006 til 1,9 i 2009.

Slovakiets *strukturelle saldo* – opgjort efter den fælles EU-metode – skønnes at blive forbedret fra -3,5 pct. af BNP i 2006 til -2,5 pct. af BNP i 2009. Forbedringen på henholdsvis 0,3 pct. af BNP fra 2007 til 2008 og 0,4 pct. af BNP fra 2008-2009 er under benchmark på 0,5 pct. af BNP årligt på et tidspunkt, hvor konjunktursituationen skønnes at ville være forholdsvis favorabel.

Tabel 1.7						
Makroøkonomiske nøgletal for Slovakiet						
	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>						
Offentlige indtægter	33,9	32,6	31,7	31,2	31,1	n.a.
Offentlige udgifter (inkl. renter)	37,1	36,3	34,6	33,6	33,1	n.a.
Faktisk budgetsaldo	-3,1	-3,7	-2,9	-2,4	-1,9	n.a.
Primær budgetsaldo	-1,4	-1,9	-0,9	-0,6	-0,2	n.a.
Offentlig gæld	34,5	33,1	31,8	31,0	29,7	n.a.
Outputgab ¹	-2,2	-0,9	1,0	1,6	1,9	n.a.
Konjunkturrenset budgetsaldo Komm.) ¹	-2,4	-3,4	-3,2	-2,9	-2,5	n.a.
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	-1,6	-3,5	-3,2	-2,9	-2,5	n.a.
Konjunkturrenset budgetsaldo (Slovakiet)	-1,7	-2,7	-2,0	-1,4	-0,7	n.a.
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>						
Real BNP-vækst	6,1	6,6	7,1	5,5	5,1	n.a.
Inflation (HICP)	2,8	4,4	3,1	2,0	2,4	n.a.
Beskæftigelsesvækst	1,4	2,6	1,5	0,9	n.a.	n.a.
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken) ³	16,3	14,3	13,3	12,9	n.a.	n.a.

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunktoreffekter og engangstiltag.

3) Kommissionens efterårsprognose 2006.

Kilde: Konvergensprogram for Slovakiet af november 2006.

Slovakiets overordnede mellemfristede finanspolitiske mål angives at være langsigtet finanspolitisk holdbarhed i 2010, især ved realisering af den *mellemfristede mål*.

sætning (MTO) for den strukturelle saldo på -0,9 pct. af BNP. Da Slovakiets MTO er mere krævende end landets ”minimum benchmark” (estimeret til ca. -2 pct. af BNP) burde opnåelsen af MTO indebære, at sikkerhedsmarginen i forhold til eksistensen af et uforholdsmæssigt stort underskud overholdes. Kommissionen vurderer imidlertid, at programmets budgetstrategi efter 2007 muligvis ikke vil være tilstrækkelig til at opnå MTO i 2010 og opfordrer derfor – i lyset af de opjusterede vækstsøn og de økonomisk ”gode tider” – til øget strukturel konsolidering for at nå målet.

Med hensyn til at sikre de offentlige financers holdbarhed på langt sigt vurderer Kommissionen, at Slovakiet befinder sig i en delvis risikabel position. På trods af en offentlig gæld, der ligger betydeligt under 60 pct. af BNP, samt den vedtagne pensionsreform, som bidrager til, at effekten af aldring er begrænset, indebærer det nuværende høje strukturelle budgetunderskud risici i forhold til den langsigtede holdbarhed. Kommissionen påpeger, at en konsolidering af de offentlige finanser vil kunne bidrage til at mindske risici i forhold til holdbarheden.

Konvergensprogram for Danmark

Danmarks Konvergensprogram 2006 (KP06) er baseret på en mellemfristet fremskrivning til 2010. Fremskrivningen tager udgangspunkt i konjunkturvurderingen i *Økonomisk Redegørelse, august 2006*, der dækker årene 2006-07. Konjunkturvurderingen er baseret på forslaget til finanslov for 2007 (fremlagt 29. august 2006) og aftalerne med de kommunale parter for 2007 (indgået i juni 2006).

Den 6. december 2006 blev der offentliggjort en ny konjunkturvurdering, jf. *Økonomisk Redegørelse, december 2006*, der dækker årene 2006-08, hvor den vedtagne finanslov og de kommunale budgetter for 2007 er indarbejdet.

Den nye vurdering indebærer blandt andet højere BNP-vækst i 2006-08 end lagt til grund for KP06.² Blandt andet afledt af den højere økonomiske aktivitet ventes der højere offentlige overskud i 2006-08. I forhold til KP06 er overskuddet opjusteret med 6¼ mia.kr. i 2006 (0,4 pct. af BNP), 8¼ mia.kr. i 2007 (0,5 pct. af BNP) og 12¾ mia.kr. i 2008 (0,7 pct. af BNP).

Den nye vurdering kunne ikke indarbejdes i KP06, som blev sendt til Kommissionen den 30. november 2006.

Forløbet i KP06 er i overensstemmelse med de overordnede mellemfristede mål for finanspolitikken. Konvergensprogrammet indeholder:

² Den seneste konjunkturvurdering indebærer en opjustering af skønnet for BNP-væksten i 2006 fra 2,7 pct. til 3,3 pct., mens væksten i 2007 er ændret fra 2,0 pct. til 2,2 pct. Mht. 2008 indeholder KP06 en beregningsteknisk forudsætning om en BNP-vækst på 0,7 pct., mens der skønnes en vækst på 1,2 pct. i den seneste konjunkturvurdering. Den relativt lave vækst i 2008 ifølge KP06 afspejler, at det beregnede positive outputgab i 2007 på godt 1½ pct. af BNP i KP06-fremskrivningen beregningsteknisk forudsættes gradvist lukket frem mod 2010. Den nye konjunkturvurdering har været til rådighed for Kommissionen i forbindelse med udarbejdelsen af bemærkningerne til konvergensprogrammet.

- Makroøkonomisk fremskrivning, der i store træk opfylder kravet om finanspolitisk holdbarhed – uden, at der forudsættes nye tiltag på arbejdsmarkedet. Det er første gang i 2010-planens historie. Den såkaldte holdbarhedsindikator er beregnet til -0,2 pct. af BNP.
- Fremskrivningen indregner virkningerne af velfærdsaftalen og den seneste befolkningsprognose, som indebærer væsentlig større stigning i levetiden og i antallet af ældre end tidligere lagt til grund.
- Det holdbare forløb forudsætter, at de store offentlige overskud i disse år anvendes til at nedbringe den offentlige gæld. Den nuværende konjunktursituation med høj aktivitet kræver også tilbageholdenhed i finanspolitikken.
- Med velfærdsaftalen er der skabt betydelig større sikkerhed om finansieringen af den offentlige velfærd i mange år fremover, når levetiden stiger, og der bliver flere ældre. Det skyldes især justeringerne af tilbagetrækningsreglerne – herunder ikke mindst beslutningen om, at aldersgrænserne for efterløn og pension øges i takt med restlevetiden for 60-årige på længere sigt.
- De strukturelle overskud på de offentlige finanser (korrigeret for suspension af SP-bidraget) er beregnet til 1,4 pct. af BNP i gennemsnit for perioden 2005-2010. Det er i den øvre ende af det såkaldte målinterval på ½-1½ pct. af BNP, som er identisk med Danmarks MTO ('medium term objective'). Det er med til at sikre en holdbar finanspolitik.
- Den offentlige ØMU-gæld (ekskl. fradrag for ATP's beholdning af statsobligationer) skønnes nedbragt fra ca. 36 pct. af BNP i 2005 til ca. 19 pct. af BNP i 2010.
- Skattestop frem mod 2010 (efter 2010 anvendes beregningstekniske forudsætninger, hvor skattebelastningen fastholdes konstant i pct. af skattegrundlaget for de enkelte skatte og afgiftstyper).
- Moderat vækst i de offentlige udgifter – herunder er der forudsat en realvækst i det offentlige forbrug på ca. 1 pct. om året i 2007-10. Der har tidligere været forudsat en realvækst på ½ pct. i 2007-2010. Hertil kommer nu virkningen af Velfærdsaftalen – herunder den såkaldte globaliseringspulje og arbejdsmarkedsinitiativerne.
- Lav og stabil inflation i underkanten af 2 pct. om året.

Tabel 1.8						
Makroøkonomiske nøgletal for Danmark						
	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>						
Offentlige indtægter	55,5	53,5	52,7	52,1	51,8	51,8
- heraf skatter	49,7	48,0	47,5	46,9	46,6	46,4
Offentlige udgifter	51,6	50,5	49,9	49,7	50,1	50,6
Offentlig saldo (nationalregnskabsform)	3,9 ¹⁾	3,1	2,8	2,5	1,8	1,2
Nettorenteudgifter	1,3	1,0	0,9	0,2	0,0	0,1
Primær saldo	5,2	4,1	3,7	2,7	1,8	1,1
Offentlig saldo (EDP-form ekskl. ATP)	4,0	3,1	2,8	2,5	1,8	1,2
Offentlig saldo (EDP-form inkl. ATP)	4,9	4,0	3,8	3,5	2,8	2,2
Strukturel offentlig saldo (korr. for suspensionen af SP)	1,3	1,4	1,5	1,5	1,4	1,2
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{2,3}	3,5	2,2	1,9	2,7	2,6	2,7
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ²	3,8	3,5	2,2	2,7	2,6	2,7
Offentlig ØMU-gæld (inkl. ATP)	35,9	28,6	24,6	21,5	19,3	17,8
Offentlig ØMU-gæld (ekskl. ATP)	36,2	29,8	25,8	22,7	20,5	19,0
Offentlig nettogæld	8,8	5,3	2,2	-2,0	-3,7	-4,8
Nettogæld i stat og kommuner	8,9	5,4	2,3	-1,9	-3,7	-4,7
Outputgab	0,9	1,6	1,6	1,1	0,6	0,0
Outputgab (Komm.) ²	0,3	0,9	0,9	-0,3	-1,3	-2,3
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>						
Real BNP-vækst	3,6	2,7	2,0	0,7	0,7	0,6
Beskæftigelsesvækst	1,1	1,2	0,3	-0,3	-0,4	-0,5
Arbejdsløshed (pct. af arbejdsstyrken)	5,4	4,4	4,1	3,9	4,1	4,5
Do., EU-definition	4,8	3,8	3,5	3,3	3,5	3,9
Forbrugerprisindeks (HICP)	1,7	2,0	1,8	1,7	1,8	1,7
Rente (10-årig statsobligation)	3,4	4,0	4,4	4,7	4,9	5,2

1) I november 2006 blev det samlede offentlige overskud af Danmarks Statistik oprevideret til 4,6 pct. af BNP i 2005.

2) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

3) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunktoreffekter og diskretionære engangstiltag, hvilket primært dækker over suspensionen af SP-bidraget i 2004-2007.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger, jf. Danmarks Konvergensprogram 2006, november 2006.

I øvrigt henvises til selve konvergensprogrammet, der i forbindelse med fremsendelsen til Kommissionen også blev sendt til Folketingets Europaudvalg.

Kommissionens vurdering og udkastet til Rådets udtalelse

Kommissionen og udkastet til Rådets udtalelse vurderer:

- Dansk økonomi har udviklet sig forholdsvis godt i det seneste tiår. Arbejdsmarkedet er forbedret og fleksibelt. Ledigheden er historisk lav og beskæftigelsesgraden den højeste i EU.
- De offentlige finanser er sunde som følge af succesfulde økonomiske reformer og den mellemfristede strategi for finanspolitikken med fokus på holdbare offentlige finanser og udgiftsdisciplin.
- Danmark er godt rustet i forhold til aldringens virkninger på de offentlige finanser. Velfærdsaftalen, der ventes at øge arbejdsudbuddet på langt sigt, har øget mulighederne for at håndtere virkningerne af aldringen.
- I forbindelse med vurderingen af 2006-udgaven af det nationale reformprogram (NRP) blev Danmark bl.a. opfordret til at fokusere på arbejdsudbuddet på mellemfristet sigt, jf. den nuværende konjunktursituation med pres på arbejdsmarkedet.
- De forudsete vækstrater for perioden 2008-10 forekommer ret forsigtige og ligger et stykke under Kommissionens skøn for den potentielle vækst.
- De mellemfristede mål sigter mod at opretholde strukturelle offentlige overskud på $\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$ pct. af BNP og en hurtig nedbringelse af den offentlige gæld, der sikrer holdbar finanspolitik på langt sigt. Strategien er blandt andet baseret på udgiftsdisciplin – herunder offentlig forbrugsvækst på 1 pct. om året (mod tidligere $\frac{1}{2}$ pct.) i perioden 2007-10 – og skattestop.
- Sammenlignet med KP05 indebærer KP06 større offentlige overskud i årene 2006-08, men lavere overskud i slutningen af programperioden.
- Den strukturelle saldo beregnet med EU's metode udviser overskud på 2 pct. af BNP eller mere i hele programperioden.
- Det mellemfristede budgetmål (MTO), der tilsiger strukturelle overskud på $1\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$ pct. af BNP frem mod 2010, er uændret i forhold til KP06.
- MTO'en vurderes at opfylde målet om at sikre en sikkerhedsmargin i forhold til 3-procentsgrænsen for det faktiske underskud, jf. at den såkaldte 'minimum benchmark' af Kommissionen er beregnet til $-\frac{1}{2}$ pct. af BNP
- MTO'en er signifikant mere krævende, end hvad gældskvoten og den potentielle vækst på længere sigt tilsiger. Det er i programmet forklaret, at MTO'en er fastlagt for at sikre en holdbar finanspolitisk.
- Usikkerhedsmomenterne omkring fremskrivningen af den offentlige saldo peger overvejende i positiv retning, idet højere vækst end lagt til grund i KP06 vil bidrage til større offentlige overskud end forudsat i perioden 2008-2010. De forsigtige vækstforudsætninger vurderes mere end at opveje risikoen for højere udgiftsvækst.
- Finanspolitikken og de offentlige finanser i KP06 er fuldt ud på linje med Stabilitets- og vækstpagten.
- ØMU-gælden (ekskl. ATP) på ca. 30 pct. af BNP i 2006 er mærkbart under referenceværdien på 60 pct. af BNP og ventes reduceret markant frem mod 2010.

- Velfærdsaftalen sigter mod at udskyde tilbagetrækningen fra arbejdsmarkedet og bidrager til at modgå øgede offentlige udgifter knyttet til aldringen af befolkningen. Derfor forbedrer velfærdsaftalen finanspolitikens holdbarhed. Samtidig bidrager den nuværende meget favorable udgangsposition for de offentlige finanser til at modgå udfordringerne fra aldringen i årene fremover. De mellemfristede udsigter for den offentlige saldo bidrager til, at Danmark vurderes at have lav risiko i relation til de offentlige finansers holdbarhed.
- Konvergensprogrammet indeholder en kvalitativ vurdering af de overordnede virkninger af implementeringen af det nationale reformprogram. KP06 indeholder desuden systematisk information om den direkte virkning på de offentlige finanser af de største reformer, som indgår i NRP.
- Samlet er den beskrevne strategi for de offentlige finanser på linje ('broadly consistent') med EU's overordnede økonomisk-politiske retningslinjer ('broad economic policy guidelines').
- Mht. datakravene i 'code of conduct' indeholder KP06 alle obligatoriske data og de fleste valgfri data.
- Den overordnede konklusion er, at Danmarks mellemfristede budgetposition er sund, og at strategien for de offentlige finanser er et godt eksempel på finanspolitik i overensstemmelse med Stabilitets- og Vækstpagten. Der ventes ikke afgivet direkte anbefalinger til Danmark.

Stabilitetsprogram for Finland

Det opdaterede finske stabilitetsprogram for perioden 2006-10 tager udgangspunkt i en finanspolitisk strategi, som skal sikre stabile og holdbare offentlige finanser, herunder balance i statens finanser under normale konjunkturf forhold. En forpligtelse til at begrænse eventuelle offentlige underskud i tilfælde af konjunkturtilbagegang til maksimalt 2¾ pct. af BNP samt flerårige statslige udgiftslofter udgør væsentlige elementer i strategien.

I programmet ventes en gradvis reduktion af overskuddet på den *faktiske budgetsaldo* fra 2,9 pct. af BNP i 2006 til 2,4 pct. af BNP i 2010, hvoraf hovedparten ventes at finde sted fra 2009 til 2010, *jf. tabel 1.9*. I forhold til det forrige stabilitetsprogram er der tale om en opjustering af overskuddet på ca. 1 pct.enhed over hele programperioden. Det afspejler primært en videreførelse af et større overskud end ventet i 2005 samt indtægtsvirkninger fra højere vækst i økonomien i 2006.

Forringelsen af den faktiske budgetsaldo afspejler fortrinsvis de fremadrettede virkninger af den gradvise implementering af besluttede skattelettelser frem til 2007, som ikke helt opvejes af begrænset udgiftsvækst. De *offentlige indtægter* reduceres således i programmet fra 51,9 pct. af BNP i 2006 til 50,8 pct. af BNP i 2010, mens de *offentlige udgifter* falder fra 49,0 til 48,4 pct. af BNP i samme periode.

Den *offentlige bruttogald* ventes at falde fra 39,1 pct. af BNP i 2006 til 33,7 pct. af BNP i 2010. Finland opfylder dermed med betydelig margin gennem hele pro-

gramperioden krævet i Stabilitets- og Vækstpagten om en offentlig gæld på maksimalt 60 pct. af BNP.

Programmets budgetskøn er blandt andet baseret på en *realvækst* i BNP, som skønnes reduceret fra et cyklisk toppunkt på 4½ pct. i 2006 (oprevideret til knap 6 pct. af det finske finansministerium i december 2006, dog uden effekt på væksts-køn for andre år og på budgetskøn) til godt 2 pct. i 2010. Baseret på Kommissionens skøn for den potentielle vækstrate medfører det, at output-gabet vender fra svagt positiv til -¾ pct. i 2010. Inflationen ventes efter et kort dyk i 2007 at stige til 1¾ pct. i 2008-10. Overordnet finder Kommissionen, at programmet er baseret på plausible vækstantagelser, dog med 2006 og 2010 på den forsigtige side, mens inflationsantagelser anses for realistiske.

Den *konjunkturrensende (og strukturelle) budgetsaldo* ventes ifølge Kommissionens beregningsmetode baseret på informationerne i programmet at holde sig forholdsvis stabilt omkring 2¾ pct. af BNP. Dermed opfyldes den *mellemløstede målsætning (MTO)* i programmet på 2 pct. af BNP gennem hele programperioden. Programmets MTO er væsentligt mere krævende end Finlands ”minimum benchmark” på ca. -1¼ pct. af BNP, og opnåelse heraf vil således tilvejebringe en betydelig sikkerhedsmargin mod uforholdsmæssigt store underskud. Den ambitiøse MTO skal ses i sammenhæng med målet om at sikre holdbare offentlige finanser, og at befolkningsaldringen sætter ind forholdsvis tidligt i Finland.

Tabel 1.9						
Makroøkonomiske nøgletal for Finland						
	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>						
Offentlige indtægter	52,4	51,9	51,4	51,1	50,9	50,8
Offentlige udgifter (inkl. renter)	49,9	49,0	48,6	48,4	48,2	48,4
Faktisk budgetsaldo	2,7	2,9	2,8	2,7	2,7	2,4
Primær budgetsaldo	3,9	4,5	4,3	4,2	4,1	3,7
Offentlig gæld	41,3	39,1	37,7	36,2	35,0	33,7
Outputgab ¹	-1,3	0,1	0,2	0,1	-0,2	-0,8
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ¹	3,3	2,9	2,7	2,7	2,8	2,8
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	3,3	2,9	2,7	2,7	2,8	2,8
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>						
Real BNP-vækst	2,9	4,5	3,0	2,9	2,6	2,1
Inflation (HICP)	0,9	1,5	1,3	1,7	1,7	1,7
Beskæftigelsesvækst	1,5	1,5	0,7	0,6	0,5	0,1
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken)	8,4	7,7	7,4	6,7	6,1	5,9

1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunkturrelaterede effekter og engangstiltag.

Kilde: Stabilitetsprogram for Finland af 30. november 2006 samt Kommissionens vurdering af programmet.

De budgetmæssige risici vurderes generelt af Kommissionen at være balancerede. Afvigelser fra det ventede vækstforløb kan dog have stor virkning på de offentlige finanser, og der er risici relateret til udgiftsvæksten i kommunerne.

Kommissionen vurderer endvidere, at risikoen for holdbarheden af de offentlige finanser på langt sigt er lav. Budgetpositionen i udgangspunktet bidrager betydeligt til at håndtere udgiftspres fra befolkningsaldringen, og fastholdelse af store primære overskud over programperioden vil bidrage til at begrænse holdbarhedsrisici. Det langsigtede udgiftspres er generelt større end EU-gennemsnittet, men pensionsreformer har medvirket til at begrænse stigningen i pensionsudgifterne, og akkumuleringen af aktiver i den offentlige pensionsfond vil finansiere en del af pensionsudbetalingerne. Et omfattende program for at øge produktiviteten i den offentlige sektor kan medvirke til at håndtere det aldringsrelaterede efterspørgselspres.

Kommissionen vurderer, at den økonomiske politik i Stabilitetsprogrammet generelt er i overensstemmelse med de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer.

Stabilitetsprogram for Luxembourg

Underskuddet på Luxembourgs *faktiske budgetsaldo* skønnes ifølge stabilitetsprogrammet at have udgjort 1,5 pct. af BNP i 2006 og ventes reduceret til 0,9 pct. af BNP i 2007. Ifølge programplanen ventes underskuddet vendt til et overskud på 0,1 pct. af BNP ved slutningen af programperioden, *jf. tabel 1.10*.

Konsolideringen af de offentlige finanser skal hovedsageligt foregå gennem reduktion af de offentlige *udgifter* i pct. af BNP. Reduktionen vil bl.a. indebære effektivisering af det offentlige forbrug og optimering af de offentlige investeringer. Udgiftsniveauet faldt med 1,2 procentpoint fra 2005 til 2006 på baggrund af reduktion i udgifterne til sociale overførsler samt en reduktion i det offentlige forbrug og investeringer i pct. af BNP. De offentlige *indtægter* i pct. af BNP ventes samtidig at falde i programperioden. Dette skyldes til dels, at elasticiteten af de indirekte skatter ift. BNP generelt er mindre end en, hvilket også var medvirkende til faldet i indtægtsniveauet på 1,7 procentpoint fra 2005 til 2006. De offentlige udgifter og indtægter ventes at falde med hhv. 3,8 og 2,1 procentpoint i perioden 2006 til 2009.

Den *offentlige gæld* er med et niveau på 7,5 pct. af BNP i 2006 en af de laveste i EU. Den ventes at stige med et procentpoint i programperioden. Luxembourg opfylder således kravet om maksimal gæld på 60 pct. af BNP med meget betydelig margin.

Programmets budgetskøn er baseret på, at *realvæksten i BNP* udgør 4-5,5 pct. i programperioden. Kommissionen vurderer, at de bagvedliggende antagelser for vækstforløbet er rimelige. *Inflationen* skønnes halveret fra 2,9 pct. i 2006 til 1,4 pct. i 2007 for derefter at stige til 2 pct. i resten af perioden, hvilket ifølge Kommissionens vurdering synes at være realistisk.

Kommissionen vurderer, at Luxembourgs finanspolitiske strategi synes tilstrækkelig til at sikre overholdelse af programmets mellemfristede budgetmålsætning (MTO) på -0,8 pct. af BNP i 2007. Kommissionen bemærker, at Luxembourg har tilvejebragt en sikkerhedsmargin i forhold til overskridelse af underskudsreferencerværdien på 3 pct. af BNP. Målsætningen er endda lidt mere ambitiøs end minimum benchmark på -1 pct. af BNP. Strategien lever fuldt ud op til retningslinjerne i Stabilitets- og vækstpacten.

Tabel 1.10						
Makroøkonomiske nøgletal for Luxembourg						
	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>						
Offentlige indtægter	42.2	40.5	39.2	39.0	38.4	
Offentlige udgifter (inkl. renter)	43.2	42.0	40.1	39.4	38.2	
Faktisk budgetsaldo	-1.0	-1.5	-0.9	-0.4	0.1	
Primær budgetsaldo	-0.8	-1.3	-0.8	-0.2	0.3	
Offentlig gæld	6.1	7.5	8.2	8.5	8.5	
Outputgab ¹	-1.6	-0.3	-0.8	-0.5	-1.6	
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ¹	-0.2	-1.3	-0.5	-0.1	0.9	
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	-0.2	-1.3	-0.5	-0.1	0.9	
Strukturel budgetsaldo (Luxembourg)	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>						
Real BNP-vækst	4.0	5.5	4.0	5.0	4.0	
Inflation (HICP)	3.8	2.9	1.4	2.0	2.0	
Beskæftigelsesvækst ³	2.9	3.8	3.7	3.6		
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken) ³	4.5	4.6	4.4	4.1		

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunktoreffekter og engangstiltag.

3) Kommissionens efterårsprognose 2006.

Kilde: Kommissionens Assessment for Luxembourg pr. 19. januar 2007.

Kommissionen vurderer, at risiciene forbundet med programmets budgetmæssige prognoser synes balancerede henover perioden. Det er endda sandsynligt, at det budgetmæssige udfald bliver bedre end forventet, da de skattemæssige prognoser er temmelig forsigtige. Luxembourg har ofte tidligere opnået et bedre end forventet provenu.

Kommissionen vurderer endeligt, at Luxembourg er i en middel position i forhold til målet om at sikre kvalitet og holdbarhed i de offentlige finanser på lang sigt. Den skønnede stigning i aldersrelaterede udgifter er blandt de højeste i EU, hvilket især kan henføres til pensionsudgifterne. Kommissionen opfordrer derfor Luxembourg til at implementere strukturelle reformer for at sikre den langsigtede holdbarhed, især på pensionsområdet.

Det er Kommissionens vurdering, at den økonomiske politik i stabilitetsprogrammet delvist er i overensstemmelse med de overordnede økonomisk-politiske retningslinier (BEPG).

Konvergensprogram for Ungarn

Det *offentlige budgetunderskud* skønnes i det ungarske konvergensprogram til 10,1 pct. af BNP i 2006. Ifølge den fremlagte konsolideringsplan vil underskuddet blive nedbragt med 3,3 procentenheder til 6,8 pct. af BNP i 2007, og med yderligere 4,1 procentenheder til 2,7 pct. af BNP i 2010. Ifølge programmet vil reduktionen af underskuddet på den primære saldo (-6,2 pct. af BNP i 2006) være af samme størrelsesorden i perioden 2006 til 2010, *jf. tabel 1.11*.

ECOFIN vedtog den 8. marts 2005 en henstilling under Traktatens artikel 104.7 til Ungarn om at korrigere sit uforholdsmæssigt store underskud i 2008. En fornyet rådshenstilling til Ungarn – der udskyder fristen for korrektionen af underskuddet fra 2008 til 2009 – blev vedtaget på ECOFIN den 10. oktober 2006. Ungarn angiver i programmet et budgetmål på 3,2 pct. af BNP i 2009, der fortsat overstiger 3 pct.-grænsen.³

Konsolideringsplanen er baseret på, at næsten halvdelen af budgetforbedringen vil blive gennemført i 2007. Den budgetmæssige tilpasning over programperioden ventes opnået dels ved stigende offentlige *indtægter* på knap 1 procentpoint af BNP primært som følge af en udvidelse af skattebasen, begrænsninger i omfanget af skatteunddragelse samt forhøjelse af momssatsen fra 15 til 20 pct. dels ved fallende offentlige *udgifter* på 6,5 procentpoint af BNP. Udover de allerede besluttede budgetreduktioner og udgiftsstop har Ungarn iværksat en række tiltag med henblik på styrket udgiftskontrol og forbedrede institutionelle rammer for finanspolitikken. I programmet præsenteres endvidere strukturelle reformer til gennemførelse særligt i den sidste del af programperioden.

Programmets budgetskøn er baseret på en antagelse om, at den årlige *realvækst i BNP* vil falde fra 4,0 pct. i 2006 til 2,2 pct. i 2007 og derefter stige til 2,6 pct. i 2008 og godt 4 pct. i hhv. 2009 og 2010.

Ifølge Kommissionens beregningsmetode reduceres *outputgabet* fra ca. 1 pct. af BNP i 2006 til knap -0,5 pct. af BNP i 2007. Den ungarske økonomi skønnes at ville være i en mindre favorabel konjunktursituation i 2007 og 2008, hvorefter økonomien ventes forbedret.

Det *strukturelle underskud* angives til 9,8 pct. af BNP i 2006 og skønnes i løbet af programperioden reduceret til knap 3 pct. af BNP i 2010.

³ I programmet er forudsat at Kommissionen og Rådet i forbindelse med vurderingen af Ungarns uforholdsmæssigt store underskud vil tage højde en del af de årlige udgifter (20 pct.), der er forbundet med pensionsreformen svarende til 0,3 pct. af BNP i 2009.

Den offentlige *bruttogæld* udgjorde knap 67,5 pct. af BNP i 2006, hvilket er over Traktatens referenceværdi på 60 pct. af BNP. Gælden skønnes at stige til ca. 71 pct. af BNP i 2008 for herefter at falde tilbage til samme niveau som i 2006.

Tabel 1.11						
Makroøkonomiske nøgletal for Ungarn						
	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>						
Offentlige indtægter	42,2	41,9	43,1	43,0	43,4	42,8
Offentlige udgifter (inkl. renter)	50,0	52,0	49,9	47,2	46,6	45,5
Faktisk budgetsaldo	-7,8	-10,1	-6,8	-4,3	-3,2	-2,7
Primær budgetsaldo	-3,7	-6,2	-2,4	0,0	0,9	1,1
Offentlig gæld	61,7	67,5	70,1	71,3	69,3	67,5
Outputgab ¹	0,5	0,9	-0,4	-1,2	-0,5	0,4
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ¹	-8,0	-10,5	-6,6	-3,8	-3,0	-2,9
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	-8,0	-9,8	-5,6	-3,7	-3,0	-2,9
Konjunkturrenset budgetsaldo (Ungarn) ²	-8,1	-10,4	-6,7	-3,9	-2,8	-2,5
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>						
Real BNP-vækst	4,2	4,0	2,2	2,6	4,2	4,3
Inflation (HICP)	3,6	3,9	6,2	3,3	3,0	2,8
Beskæftigelsesvækst	0,0	0,2	-0,2	0,1	n.a.	n.a.
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken) ³	7,2	7,3	7,7	7,7	n.a.	n.a.

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunkturreffekter og engangstiltag.

Kilde: Konvergensprogram for Ungarn af december 2006.

Programmet anfører, at Ungarns *mellemfristede målsætning (MTO)* for den strukturelle saldo er -0,5 pct. af BNP, som ikke forventes realiseret inden for programperioden. Kommissionen konstaterer, at dette er mere ambitiøst end i det forrige opdaterede program (MTO på -0,5 til -1 pct. af BNP). Da Ungarns MTO er mere krævende end landets ”minimum benchmark” (estimeret til et strukturelt underskud på ca. 1,5 pct. af BNP) burde opnåelsen af MTO indebære, at sikkerhedsmarginen i forhold til eksistensen af et uforholdsmæssigt stort underskud overholdes. Kommissionen vurderer imidlertid, at lavere vækst end forventet særligt i den sidste del af programmet vil kunne føre til et større budgetunderskud end planlagt. Det bemærkes således, at der bl.a. fortsat er nogen usikkerhed om effektiviteten i implementeringen af de planlagte udgiftsstop, samt at der fortsat (trods beslutning om påbegyndelse af reformer vedrørende den offentlige administration, prissubsidier samt sundheds-, pensions- og uddannelsessystemet) mangler specificering af implementering af strukturelle reformtiltag.

Kommissionen anfører endvidere, at den budgetmæssige stilling i programmet overordnet set vurderes at være i overensstemmelse med en korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud i 2009, såfremt Ungarns fremlagte konsolideringsplan implementeres fuldt ud, samt at tilpasningen mod MTO fra 2010 bør styrkes.

Kommissionen vurderer, at der er store risici knyttet til udsigterne for den langsigtede finanspolitiske holdbarhed i Ungarn som følge af markant stigende pensionsudgifter som andel af BNP på lang sigt. Der er allerede taget væsentlige skridt, men Kommissionen påpeger, at der – som anført i programmet – bør iværksættes flere reformtiltag med henblik på at nedbringe de aldersrelaterede udgifter. En yderligere konsolidering af de offentlige finanser vil ligeledes kunne bidrage til at mindske risici i forhold til holdbarheden.

Konvergensprogram for Malta

Maltas *underskud på den faktiske budgetsaldo* skønnes at udgøre 2,6 pct. af BNP i 2006 mod 3,2 pct. af BNP i 2005, hvilket vurderes at være i overensstemmelse med Rådets henstilling under EU-traktatens artikel 104(7) fra juli 2004 om at bringe budgetunderskuddet ned under 3 pct. af BNP i 2006. Underskuddet på budgetsaldoen i 2006 er mindre end forventningerne i Kommissionens efterårsprognose fra efteråret 2006 – primært som følge af højere BNP-vækst.

Konsolideringsplanen, der fra 2006-2009 skal forbedre budgetsaldoen med 2,7 procentenheder og sikre et balanceret budget i slutningen af programperioden, er primært baseret på en reduktion af de *offentlige udgifter*. Reduktionen skønnes at blive 6,3 pct.-enheder af BNP, hvoraf reduktionen af de primære udgifter bidrager med 5¾ pct.-enheder. Desuden ventes renteudgifterne at falde over programperioden. Reduktionen i de offentlige udgifter opvejes delvist af et fald i de *offentlige indtægter* på 3,7 pct. af BNP – primært som følge af lavere tilførsler fra Italien (The Italian Financial Protocol) samt lavere skatteindtægter.

Den *offentlige gæld* ventes at udgøre 68,3 pct. af BNP i 2006, hvilket er over Stabilitets- og Vækstpagtens referenceværdi på 60 pct. af BNP. Skønnet for gælden viser dog et fald på 8,9 pct.-enheder over programperioden - til 59,4 pct. af BNP i 2009. Den offentlige gæld ventes således ved programperiodens udløb, akkurat at komme under referenceværdien på 60 pct. af BNP. Kommissionen vurderer dog, at det skønnede fald i gældskvoten med nogen sandsynlighed kan vise sig for optimistisk.

Tabel 1.12						
Makroøkonomiske nøgletal for Malta						
	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>						
Offentlige indtægter	44,2	43,8	43,9	41,8	40,1	-
Offentlige udgifter (inkl. renter)	47,4	46,4	46,2	42,7	40,1	-
Faktisk budgetsaldo	-3,2	-2,6	-2,3	-0,9	0,1	-
Primær budgetsaldo	0,8	1,1	1,1	2,5	3,2	-
Offentlig gæld	74,2	68,3	66,7	63,2	59,4	-
Outputgab ¹	-2,8	-2,1	-1,3	-0,3	0,9	-
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ¹	-2,2	-1,8	-1,8	-0,8	-0,2	-
Konjunkturrenset budgetsaldo (Malta)	-2,3	-1,9	-1,8	-0,8	-0,3	-
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	-3,8	-2,9	-2,0	-1,0	-0,4	-
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>						
Real BNP-vækst	2,2	2,9	3,0	3,1	3,1	-
Inflation (HICP)	2,5	3,1	2,2	2,1	2,0	-
Beskæftigelsesvækst	1,5	0,9	1,1	0,9	0,9	-
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken)	7,3	7,0	6,5	6,4	6,2	-

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunktoreffekter og engangstiltag.

Kilde: Kommissionens Assessment for Malta af. 29. januar 2007.

Det maltesiske konvergensprogramms budgetskøn baserer sig på, at *realvæksten* i BNP stiger en smule fra 2,9 pct. i 2006 (2,2 pct. i 2005) til 3,1 pct. i både 2008 og 2009. Det negative outputgab skønnes at blive forbedret og vendt over programperioden, *jf. tabel 1.12*. Kommissionen vurderer at vækstforløbet, der ligger til grund for budgetskønnene i konvergensprogrammet, er optimistiske for 2007 og udpræget optimistiske for de efterfølgende år. Særligt vurderer Kommissionen at de maltesiske forventninger til eksportdrevet vækst i BNP er optimistiske

Det forventes, at *inflationen* fra sit nuværende niveau på 3,1 pct. i 2006 nærmer sig 2 pct. mod slutningen af perioden, hvilket stemmer overens med Kommissionens skøn. Det primære mål for den maltesiske pengepolitik er at sikre prisstabilitet gennem et fastkursregime overfor euroen. Konvergensprogrammet gentager målet om maltesisk indtræden i euro-området primo 2008.

Den *strukturelle saldo* - beregnet af Kommissionen på basis af informationer i programmet - vurderes at blive forbedret fra et underskud på 2,9 pct. af BNP i 2006 til 0,4 pct. af BNP i 2009. Konvergensprogrammet angiver som *mellemfristet mål (MTO)* en strukturel saldo i balance i 2009, hvilket er et år senere end i sidste års

program. Malta forventes ikke at være i stand til at opnå sit MTO i indeværende programperiode. Da Maltas MTO er mere krævende end landets "minimum benchmark" på $-1\frac{3}{4}$ pct. af BNP, vil en opnåelse af MTO indebære, at sikkerhedsmarginen for overtrædelse af 3 pct. grænsen for offentlige budgetunderskud bliver overholdt.

Af risici forbundet med konvergensprogrammet påpeger Kommissionen – foruden det optimistiske vækstsken i 2007-09 (jf. ovenstående) – at konsolideringstiltagene ikke er tilstrækkeligt specificeret for perioden 2008-2009. Kommissionen vurderer at programmet er foreneligt med korrektion af det uforholdsmæssige store underskud 2006, samt at programmets konsolideringsstrategi sikrer tilstrækkelige fremskridt mod opfyldelse af sit MTO – om end dette ikke ventes opfyldt i denne programperiode.

Endelig vurderer Kommissionen, at risikoen for holdbarheden af de offentlige finanser i Malta er middelstor. Gælden er fortsat over referenceværdien på 60 pct. af BNP, og det nuværende strukturelle budgetunderskud vil - såfremt det ikke nedbringes - forhindre den nødvendige reduktion af gælden. Kommissionen påpeger således nødvendigheden af yderligere konsolidering af de offentlige budgetter, som det er foreskrevet i det maltesiske program. Det maltesiske program fremhæver en række vedtagne reformer af bl.a. det offentlige pensionssystem og indkomstbeskatningen, som forventes implementeret i løbet af 2007. Kommissionen påpeger dog, at programmet ikke indeholder detaljeret information om implementering af strukturforbedrende reformer efter 2007.

Stabilitetsprogram for Irland

Irlands *faktiske budgetsaldo* skønnes ifølge det irske stabilitetsprogram at have udgjort 2,3 pct. af BNP i 2006. I 2007 ventes overskuddet mindsket til 1,2 pct. af BNP, mens det ifølge programplanen ventes at udgøre 0,6 pct. af BNP ved slutningen af programperioden, jf. tabel 1.13. Den irske budgetstrategi er at holde den offentlige (strukturelle) budgetsaldo på balance.

Halveringen af overskuddet i 2007 i forhold til 2006 skyldes højere planlagte udgifter, især til sociale overførsler. Indtægterne bidrager via et lille fald også til det mindre overskud. Set over hele programperioden ventes udgifterne i pct. af BNP at øges med 0,4 pct.-enheder, mens indtægterne i pct. af BNP ventes at falde med 1,3 pct.-enheder.

Den *offentlige gæld* ventes at falde 3 pct.-enheder i programperioden fra omkring 25 pct. af BNP i 2006 til omkring 22 pct. af BNP i 2009. Irland opfylder således kravet om maksimal gæld på 60 pct. af BNP.

Tabel 1.13						
Makroøkonomiske nøgletal for Irland						
	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>						
Offentlige indtægter	35,2	36,8	36,6	36,0	35,5	-
Offentlige udgifter (inkl. renter)	34,1	34,6	35,4	35,1	35,0	-
Faktisk budgetsaldo	1,1	2,3	1,2	0,9	0,6	-
Primær budgetsaldo	2,1	3,3	2,3	1,8	1,6	-
Offentlig gæld	27,4	25,1	23,0	22,4	21,9	-
Outputgab ¹	-0,4	-1,2	-1,2	-2,2	-2,5	-
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ¹	1,3	2,8	1,8	1,8	1,6	-
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	1,6	2,7	1,8	1,8	1,6	-
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>						
Real BNP-vækst	5,5	5,4	5,3	4,6	4,1	-
Inflation (HICP)	2,2	2,7	2,6	2,0	1,7	-
Beskæftigelsesvækst	4,7	4,4	3,5	2,1	1,6	-
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken)	4,3	4,4	4,4	4,5	4,6	-

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunktoreffekter og engangstiltag.

Kilde: Stabilitetsprogram for Irland af 6. december 2006.

Programmets budgetskøn baseres på, at *realvæksten i BNP* vil udgøre ca. 5,4 pct. i 2006 og 5,3 pct. i 2007. I 2008 og 2009 ventes væksten at aftage gradvist til henholdsvis 4,6 og 4,1 pct.. Kommissionen vurderer, at vækstforløbet, der ligger til grund for stabilitetsprogrammet for hele programperioden, er plausibelt. Outputgabet er ifølge Kommissionens beregninger -1,2 pct. i 2006, og gabets størrelse øges yderligere til -2,5 pct. i 2009. Kommissionen anfører, at opgørelsen af outputgabet i Irlands tilfælde er særligt usikkert, og at økonomien reelt ikke ventes at præstere hverken væsentligt over eller under det potentielle niveau i programperioden.

Inflationen ventes at blive lige over 2½ pct. i 2006 og 2007 og omkring 2 pct. i 2008 og 2009.

Overskuddet på den *strukturelle budgetsaldo* skønnes at nærme sig 3 pct. af BNP i 2006 og skønnes herefter at falde til lige under 2 pct. af BNP i 2007 og 2008 og til 1½ pct. i 2009. Som en konsekvens af de ovenfor nævnte usikkerheder ved det

opgjorte outputgab, bør også den konjunkturrensede og dermed den strukturelle saldo betragtes med stor forsigtighed.

Kommissionen vurderer, at Irlands finanspolitiske strategi er tilstrækkelig til at sikre overholdelse af programmets mellemfristede budgetmålsætning. Den mellemfristede målsætning er at holde den offentlige budgetsaldo på balance. Kommissionen bemærker, at Irland med en målsætning, der er mere ambitiøs end minimum benchmark på -1 pct. af BNP, har tilvejebragt en sikkerhedsmargin i forhold til overskridelse af underskudsreferenceværdien på 3 pct. af BNP.

Kommissionen vurderer endvidere, at risiciene forbundet med stabilitetsprogrammets budgetmæssige prognoser synes balancerede henover programperioden.

Kommissionen vurderer, at Irland er i en god position i forhold til målet om at sikre kvalitet og holdbarhed i de offentlige finanser på langt sigt, idet det irske budgetmæssige udgangspunkt er gunstigt. Omvendt er effekten af befolkningens aldring på de offentlige finanser større i Irland end EU-gennemsnittet, især som følge af relative høje stigninger i pensionsudgifterne i de kommende årtier.

Det er Kommissionens vurdering, at den økonomiske politik i Stabilitetsprogrammet generelt set er i overensstemmelse med de overordnede økonomisk-politiske retningslinier. Ligeledes er strategien et godt eksempel på finanspolitik i overensstemmelse med Stabilitets- og vækstpakten.

Konvergensprogram for Polen

Polen anfører i sit konvergensprogram, at *underskuddet på de offentlige finanser* blev reduceret med ca. 0,6 procentenheder til 1,9 pct. af BNP i 2006, og at underskuddet vil blive reduceret yderligere til 1,4 pct. af BNP i 2007 for herefter at falde med 0,4 procentenheder årligt i de to følgende år og således udgøre 0,6 pct. af BNP i 2010.

I disse tal er imidlertid inkluderet en overgangsordning i forhold til Eurostat-beslutningen af 2. marts 2004: overgangsordningen indebærer, at Polens individuelle aktuariske fondsbaserede pensionsordninger – indført i kraft af en pensionsreform i 1999 – kan medregnes i de offentlige finanser til og med 2006, men at de ikke længere må medregnes fra og med 2007 (de nationale indberetninger vedr. offentlige finanser i april 2007). Pensionsreformen vil styrke de offentlige finansers holdbarhed på lang sigt, men skønnes at forringe saldoen med omtrent 2 procentenheder årligt på kort sigt, så længe ordningerne udviser overskud fordi indbetalingerne er større end udbetalingerne.

Programmet indebærer således, at det faktiske underskud vil udgøre 3,4 pct. af BNP (og ikke 1,4 pct. af BNP) i 2007, hvor Polen har frist for at korrigere sit uforholdsmæssigt store underskud ifølge Rådets henstilling fra 2004.

Rådet vedtog den 28. november 2006 en beslutning under artikel 104.8, der slog fast, at de polske tiltag i opfølgning på henstillingen viser sig at være utilstrækkeligt

ge. Beslutningen var blandt andet baseret på Kommissionens seneste prognose, der skønnede et 2007-underskud på 4,0 pct. af BNP inklusive effekterne af pensionsreformen.

Det polske program anfører – med reference til bestemmelserne i den reformerede Stabilitets- og Vækstpagt⁴ – at der i vurderingen af det ventede 2007-underskud på 3,4 pct. af BNP kan tages højde for 60 pct. af effekterne af pensionsreformen på ca. 2,0 pct. af BNP dette år, dvs. ca. 1,2 pct. af BNP. Programmet gør således gældende, at den korrigerede saldo, som er relevant i forhold til den polske EDP-procedure, vil udvise et underskud på ca. 2,2 (3,4-1,2) pct. af BNP i 2007.

Tabel 1.14					
Makroøkonomiske nøgletal for Polen					
	2005	2006	2007	2008	2009
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>					
Offentlige indtægter	40,9	41,8	42,4	41,6	40,0
Offentlige udgifter (inkl. renter)	43,3	43,7	43,8	42,6	40,6
Faktisk budgetsaldo:	-2,5	-1,9	-1,4	-1,0	-0,6
Inkl. effekterne af pensionsreformen / Eurostat-beslutningen	-4,3	-3,9	-3,4	-3,1	-2,9
Primær budgetsaldo	0,1	0,5	1,0	1,4	1,7
Offentlig gæld	41,9	42,0	42,1	41,4	40,6
Inkl. effekterne af pensionsreformen / Eurostat-beslutningen	47,3	48,9	50,0	50,3	50,2
Outputgab ¹	-0,4	0,5	0,5	0,3	0,4
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ¹	-2,4	-2,1	-1,6	-1,1	-0,7
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	-2,4	-2,1	-1,6	-1,1	-0,7
Konjunkturrenset budgetsaldo (Polen)	-2,3	-1,9	-1,4	-1,0	-0,7
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>					
Real BNP-vækst	3,5	5,4	5,1	5,1	5,6
Inflation (HICP) ³	2,2	1,4	2,1	2,5	2,5
Beskæftigelsesvækst	n.a.	3,3	1,2	0,7	n.a.
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken) ³	17,7	13,9	12,2	11,6	n.a.

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunkturreffekter og engangstiltag.

3) Kommissionens prognose af november 2006.

⁴ Rådet skal i sine vurderinger af underskud, som er over men tæt på 3 pct. af BNP, tage højde for effekterne på de offentlige finanser af pensionsreformer, som indfører individuelle aktuariske fondsbaserede pensionsordninger. Der skal tages højde for effekten af reformen i en overgangsperiode på 5 år (5 år efter reformen, eller 5 år efter 2004 for lande, der allerede har gennemført en sådan reform), idet der i de 5 år tages højde for hhv. 100, 80, 60, 40, og 20 pct. af effekten. Der skal også tages højde for effekterne på de offentlige finanser af sådanne pensionsreformer i forbindelse med beslutninger om ophævelse af en procedure, hvis underskuddet er nedbragt væsentligt og kontinuert og er kommet tæt på 3 pct. af BNP.

Kilde: Konvergensprogram for Polen af december 2006.

Polens *offentlige gældskvote* skønnes inklusive effekterne af pensionsreformen at have udgjort ca. 50 pct. af BNP i 2006 og at ville stige svagt i de følgende år.

Den polske konsolideringsplan, der i programperioden fra 2006 til 2010 skal forbedre saldoen med ca. 1,3 pct. af BNP – svarende til kun 1 procentenhed inklusive effekterne af pensionsreformen, der stiger lidt i løbet af perioden – baseres på en løbende reduktion af den offentlige *udgiftskvote* på godt 3 procentenheder, der mere end opvejer et ventet fald i den offentlige *indtægtskvote* på knap 2 procentenheder. I 2007 ventes der dog stort set konstante udgifter og en stigning på ca. 0,6 procentenheder i indtægterne.

Reduktionen af de offentlige udgifter ventes nogenlunde ligeligt fordelt på offentligt forbrug og udgifter til overførsler, som ventes reduceret i takt med en fortsat gunstig konjunkturudvikling og nedbringelse af den høje ledighed. Reduktionen af de offentlige indtægter skyldes en nedsættelse af sociale bidrag og tilpasninger i indkomstskattesystemet, der kun i mindre grad modgås af stigninger i visse indirekte skatter, særligt den løbende tilpasning af tobaksafgifterne til EU-minimumsniveauet i 2009.

Programmets budgetplaner er baseret på den forudsætning, at den årlige *BNP-realvækst*, der steg markant til omtrent 5½ pct. i 2006, vil dæmpes til et fortsat højt niveau på godt 5 pct. i de to følgende år for så igen at stige til omtrent 5½ pct. i 2009. Den aktuelle væksthøjde skønnes at have ændret output gap fra ca. -½ pct. i 2005 til ca. ½ pct. i 2006, og det gunstige fremadrettede vækstforløb ventes stort set at kunne fastholde produktionen ca. ½ pct. over sit potentielle niveau gennem perioden frem til 2009.

Polens *strukturelle saldo* – saldoen korrigeret for konjunktoreffekter og engangstiltag, men ikke for effekterne af pensionsreformen – skønnes at have udgjort ca. -2 pct. af BNP i 2006, en moderat forbedring på 0,3 procentenheder, svarende til halvdelen af forbedringen af den faktiske saldo. Det strukturelle underskud ventes fra og med 2006 at være 0,1-0,2 procentenheder større end det faktiske underskud og udvise stort set de samme år-til-år forbedringer. Struktursaldoen ventes således forbedret med ca. 0,5 pct. af BNP årligt i 2007 og 2008 og lidt mindre i 2009, hvor den skønnes at ville udgøre ca. -0,7 pct. af BNP.

Polens *mellemlistede målsætning (MTO)* angives at være et underskud på 1 pct. af BNP på den strukturelle saldo. Programmets plan for struktursaldoen indebærer et strukturelt underskud på omtrent 3 pct. af BNP, når der tages højde for pensionsreformen. MTO-målet ventes således ikke realiseret inden for programperioden.

Kommissionen noterer i sin vurdering, at Polen sigter mod korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud i 2007 – under den polske antagelse om at ville opfylde betingelserne for, at Rådets vurdering af underskuddet kan tage højde for pensionsreformens effekt på de offentlige finanser – men henviser til Rådets arti-

kel 104.8-beslutning og konkluderer på grundlag af konvergensprogrammet, at de hidtidige og planlagte tiltag synes at være utilstrækkelige til at sikre en korrektion. Kommissionen vurderer således, at 2007-underskuddet givet de polske tiltag kan blive bragt ned på ca. 3,7 pct. af BNP inklusive effekterne af pensionsreformen.

Kommissionen har derfor fremlagt en henstilling om en ny rådshenstilling under artikel 104.7 (jf. særskilt punkt på dagsordenen for ECOFIN den 27. februar 2007).

Kommissionen finder, at Polens mellemfristede mål (MTO) om et strukturelt underskud på 1 pct. af BNP er passende i forhold til landets aktuelle bruttogæld og estimerede potentielle vækst, men konstaterer kritisk, at de offentlige finanser i det mellemfristede forløb ikke vil efterleve MTO-målet og heller ikke vil sikre en sikkerhedsmargin i forhold til at undgå overskridelser af 3-procentsgrænsen for det faktiske underskud under normale lavkonjunkturer. Kommissionen finder i forlængelse heraf, at Polen i lyset af de konjunkturmæssigt gode tider burde sikre større strukturelle budgetforbedringer i retning af MTO-målet.

Kommissionen finder, at Polen er i lavrisikogruppen med hensyn til sikring af den finanspolitiske holdbarhed på lang sigt. Det vurderes på grundlag af Kommissionens og EU-landenes fælles antagelser og fremskrivninger af aldersrelaterede udgifter, at stillingen på de offentlige finanser i 2006 var konsistent med langsigtet holdbarhed, endda med en margin på knap 1½ pct. af BNP, som vil blive styrket med godt 1 procentenhed, hvis programmets økonomisk-politiske planer bliver realiseret.

Denne vurdering er baseret på fremskrivninger, som omfatter en reduktion af de offentlige udgifter til pension på ca. 6 pct. af BNP, hvilket forudsætter, at Polens pensionsreformtiltag implementeres i overensstemmelse med planerne. Den polske regering har imidlertid gennemført undtagelser fra det reformerede pensionsystem og udvidet rettighederne til tidlig tilbagetrækning for udsatte erhvervsgrupper, særligt minearbejdere, som ikke er lagt ind i fremskrivningerne. Fremskrivningerne indebærer endvidere et væsentligt fald i pensionernes kompensationsgrad. Kommissionens helhedsvurdering indebærer således, at Polens langsigtede udfordringer muligvis er større end angivet af de aktuelle beregninger.

Stabilitetsprogram for Portugal

Portugals *faktiske budgetunderskud* skønnes ifølge stabilitetsprogrammet at være blevet forbedret fra 6,0 pct. af BNP i 2005 til 4,6 pct. af BNP i 2006. Forbedringen skyldes lavere offentlige udgifter, herunder lavere sociale overførsler samt lavere udbetaling af subsidier.

Portugals budgetstrategi er – som anbefalet i Rådets anbefaling af 20. september 2005 – fokuseret på at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud i 2008, hvor programmet sigter på en offentlig saldo på -2,6 pct. af BNP efterfulgt af yderligere forbedringer i 2009 og 2010 til henholdsvis -1,5 pct. af BNP og -0,4 pct. af BNP.

Forbedringen af den offentlige saldo fra 2006 til 2010 er primært baseret på et fald i de *offentlige udgifter* på 4,8 pct. af BNP over programperioden. De offentlige udgifter forventes at falde for stort set alle primære udgiftskategorier, dog særligt for sociale overførsler samt det kollektive forbrug. En betydelig del af faldet er baseret på permanente tiltag, herunder reformering af den offentlige administration samt ændringer i pensions- og sundhedssystemerne. De *offentlige indtægter* forventes at falde svagt med 0,6 pct. af BNP fra 2006 til 2010.

Kommissionen vurderer, at der er risiko for, at budgetsaldoen særligt i 2008 og frem kan udvikle sig ringere end skønnet i programmet, hvilket skyldes usikkerhed forbundet med effektiviteten af de planlagte tiltag til at mindske de offentlige udgifter. Endvidere er vækstskønnene noget optimistiske, særligt i de sidste år af programperioden.

Den *offentlige gæld* forventes i 2006 at stige til 67,4 pct. af BNP fra 64,0 pct. af BNP i 2005. Efter en svag stigning i 2008 til 68,0 pct. af BNP forventes gælden at falde til 62,2 pct. af BNP i 2010.

Programmets budgetskøn er baseret på, at *realvæksten i BNP* vil udgøre 1,4 pct. i 2006, hvilket er højere end i 2005, og stige til 1,8 pct. i 2007. Fra 2007 og til udgangen af programperioden forventes realvæksten at stige til 3,0 pct. *Outputgabet* skønnes over perioden at stige fra -2,6 til 0,2.

Programmet angiver, at det *mellemfristede mål (MTO)* for den strukturelle saldo er et underskud på 0,5 pct. af BNP, der forventes nået i 2010. Da Portugals MTO er mere krævende end landets ”minimum benchmark” på ca. -1,5 pct. af BNP, vil opnåelsen af MTO indebære, at sikkerhedsmarginen bliver overholdt.

Tabel 1.15							
Makroøkonomiske nøgletal for Portugal							
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>							
Offentlige indtægter	41,7	41,7	41,7	41,4	41,2	41,1	-
Offentlige udgifter (inkl. renter)	47,8	46,3	45,4	44,0	42,7	41,5	-
Faktisk budgetsaldo	-6,0	-4,6	-3,7	-2,6	-1,5	-0,4	-
Primær budgetsaldo	-3,3	-1,7	-0,7	0,4	1,5	2,5	-
Offentlig gæld	64,0	67,4	68,0	67,3	65,2	62,2	-
Outputgab ¹	-2,5	-2,6	-2,4	-1,8	-0,7	0,2	-
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ¹	-4,9	-3,4	-2,6	-1,8	-1,2	-0,5	-
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	-4,9	-3,4	-2,6	-1,8	-1,2	-0,5	-
Konjunkturrenset budgetsaldo (Portugal) ²	-4,9	-3,4	-2,6	-1,8	-1,3	-0,5	-
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>							
Real BNP-vækst	0,4	1,4	1,8	2,4	3,0	3,0	-
Inflation (HICP)	2,5	3,2	2,2	2,2	2,1	2,1	-
Beskæftigelsesvækst	0,0	0,9	1,0	1,2	1,5	1,5	-
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken)	7,6	7,6	7,5	7,2	6,6	6,3	-

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunkturreffekter og engangstiltag.

Kilde: Stabilitetsprogram for Portugal af december 2006.

Den *strukturelle saldo* forventes forbedret med 2,9 procentpoint over programperioden – i 2006 forventes en strukturel saldo på -3,4 pct. af BNP og i 2010 -0,5 pct. af BNP. Da den gennemsnitlige årlige tilpasning udgør ca. $\frac{3}{4}$ pct. af BNP, og hvert år er på mindst 0,5 pct. af BNP, er programmets tilpasning mod MTO i overensstemmelse med Stabilitets- og Vækstpagten. Kommissionen vurderer dog, at der er risici forbundet med tilpasningen, jf. ovennævnte risici forbundet med budgetudviklingen, og påpeger, at der kan opstå behov for at styrke de planlagte tiltag, for at tilpasningen mod MTO vil være i overensstemmelse med Stabilitets- og Vækstpagten.

Med hensyn til at sikre *de offentlige finansers holdbarhed* på lang sigt vurderer Kommissionen, at risikoen for Portugal er høj. Portugal har for nyligt vedtaget en pensionsreform, som trådte i kraft 1. januar 2007, og programmets skøn tyder på, at reformen vil bidrage til en markant mindre stigning i de aldersrelaterede udgifter,

men udgifterne vil stadig være betydelige. Den høje gæld og svage budgetposition udgør endvidere risici for den langsigtede holdbarhed.

Konvergensprogram for Estland

Overskuddet på Estlands *faktiske budgetsaldo* skønnes ifølge stabilitetsprogrammet at have udgjort 2,6 pct. af BNP i 2006, men det ventes reduceret til 1,2 pct. af BNP i 2007. Ifølge programplanen ventes overskuddet at udgøre 1,5 pct. af BNP ved slutningen af programperioden, *jf. tabel 1.16*.

Årsagen til det reducerede overskud skyldes et fald i de *offentlige indtægter* på 2,5 procentpoint fra 38,3 pct. af BNP i 2006 til 35,8 pct. af BNP i 2010. Dette fald skal dog ses i lyset af en ekstraordinær stor stigning fra 2005 til 2006 på næsten tre procentpoint, hovedsageligt på baggrund af ekstraordinært høje indtægter fra indirekte skatter og skat på arbejdsindkomst. Der er således tale om en tilpasning fra et højt niveau. De *offentlige udgifter* ventes samlet at falde med 1,3 procentpoint over programperioden.

Den *offentlige gæld* er med et niveau på 3,7 pct. af BNP i 2006 det laveste i EU. Den ventes halveret i programperioden og derved at udgøre 1,9 pct. af BNP i 2010. Estland opfylder således kravet om maksimal gæld på 60 pct. af BNP med meget betydelig margin.

Programmets budgetskøn er baseret på, at *realvæksten i BNP* udgør 7,5-11 pct. i programperioden. Antagelserne for vækstforløbet vurderes at være fuldt ud på linie med Kommissionen og det makroøkonomiske scenario for 2007 og 2008 skønnes endda at være forsigtigt antaget, hovedsageligt mht. væksten i privatforbruget og investeringerne. BNP-væksten ventes at aftage til 7,6 pct. og 7,5 pct. i hhv. 2009 og 2010, hvilket resulterer i et negativt outputgab på 0,3 pct. og 0,7 pct. af BNP. *Inflationen* ventes at ligge på omkring 4,4 pct. i 2006 til 2008 og derefter falde til 3,2 pct. i 2010. Kommissionen vurderer, at inflationsforventningerne er realistiske.

Tabel 1.16						
Makroøkonomiske nøgletal for Estland						
	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>						
Offentlige indtægter	35.5	38.3	37.8	36.9	36.2	35.8
Offentlige udgifter (inkl. renter)	33.2	35.6	36.5	35.5	34.6	34.3
Faktisk budgetsaldo	2.3	2.6	1.2	1.3	1.6	1.5
Primær budgetsaldo	2.5	2.8	1.4	1.4	1.7	1.6
Offentlig gæld	4.5	3.7	2.6	2.3	2.1	1.9
Outputgab ¹	0.2	2.0	1.2	0.2	-0.3	-0.7
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ¹	2.2	2.0	0.8	1.2	1.7	1.7
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	2.2	1.4	0.4	1.2	1.7	1.7
Strukturel budgetsaldo (Estland) ²	2.1	1.7	0.6	1.2	1.6	1.6
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>						
Real BNP-vækst	10.5	11.0	8.3	7.7	7.6	7.5
Inflation (HICP)	4.1	4.4	4.3	4.4	3.5	3.2
Beskæftigelsesvækst	2.0	6.3	1.0	0.3	0.1	0.1
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken)	7.9	5.6	5.2	5.3	5.5	5.4

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunktoreffekter og engangstiltag.

Kilde: Kommissionens Assessment for Estland pr. 6. februar 2007.

Kommissionen vurderer, at Estlands finanspolitiske strategi synes tilstrækkelig til at sikre overholdelse af programmets mellemfristede budgetmålsætning (MTO) på 0,0 pct. af BNP i hele programperioden. Kommissionen bemærker, at Estland har tilvejebragt en tilstrækkelig sikkerhedsmargin i forhold til overskridelse af underskudsreferenceværdien på 3 pct. af BNP. Målsætningen er endda mere ambitiøs end minimum benchmark, som er et underskud på omkring 2 pct. af BNP.

Kommissionen vurderer, at risiciene forbundet med programmets budgetmæssige prognoser synes balancerede henover perioden og det budgetmæssige resultat i 2007 vurderes endda at kunne blive bedre end forventet i programmet. De største risici udspringer fra en mulig overophedning af økonomien. Kommissionen opfordrer Estland til at sigte efter et højere overskud i 2007 bl.a. med henblik på at sikre makroøkonomisk stabilitet. Kommissionen vurderer, at en reduktion af overskuddet fra 2006 til 2007 i ”gode økonomiske tider” er udtryk for en procyklisk finanspolitik.

Kommissionen vurderer endeligt, at Estland er i en lavrisiko position i forhold til målet om at sikre kvalitet og holdbarhed i de offentlige finanser på lang sigt. Est-

land er et af de få lande i EU, der har udsigt til faldende aldersrelaterede udgifter frem til 2050. Denne udvikling skyldes hovedsageligt faldende udgifter til pension, hvilket kan tillægges resultaterne af en omfattende pensionsreform i 2002.

Det er Kommissionens vurdering, at den økonomiske politik i stabilitetsprogrammet er i overensstemmelse med de overordnede økonomisk-politiske retningslinier (BEPG) samt på linie med det nationale reformprogram (NRP).

Kommissionen fremhæver desuden, at Estlands budgetmæssige strategi er et godt eksempel på finanspolitik i overensstemmelse med Stabilitets- og vækstpagten (SGP).

Stabilitetsprogram for Grækenland

Grækenland vurderer i sit stabilitetsprogram, at *underskuddet på de offentlige finanser* blev halveret fra 5,2 pct. af BNP i 2005 til 2,6 pct. af BNP i 2006, og at underskuddet således blev bragt ned under Traktatens 3-procentsgrænse i overensstemmelse med Rådets pålæg under artikel 104.9 af 17. februar 2005. Underskuddet ventes nedbragt yderligere til 2,4 pct. af BNP i år for herefter at falde gradvist til ca. 1,2 pct. af BNP i 2009.

Den kraftige forbedring af den offentlige saldo i 2006 (2,6 procentenheder) blev opnået dels på udgiftssiden (0,9 procentenheder) i form af lavere udgifter til rentebetalinger på gælden og offentlig forbrug m.v., og dels på indtægtssiden (0,9 procentenheder) i form af engangsindtægter samt en forøgelse af visse punktafgifter og selskabsskatter og bidrag fra gunstige konjunkturførhold.

Den fremadrettede konsolidering, der i perioden skal forbedre saldoen med knap 1,5 pct. af BNP (fra de -2,6 pct. i 2006 til de -1,2 pct. i 2009), er ligeligt fordelt på dels en faldende *udgiftskvote*, primært lavere renteudgifter, mens et vist fald i det offentlige forbrug stort set opvejes af en stigning i overførsler til især pensioner, og dels en stigende *indtægtskvote*, især højere indirekte skatter og sociale bidrag samt styrket indsats mod skatteunddragelse.

Programmets budgetplaner er baseret på den forudsætning, at den årlige *BNP-realvækst*, vil ligge nogenlunde konstant på ca. 4 pct., lidt over det estimerede potentielle niveau, i hele perioden fra 2006 til 2009. Produktionen ventes ligeledes at ligge ca. 1 pct. over sit potentielle niveau frem mod 2009, hvor output gap ventes at stige til ca. 1,5 pct. af BNP.

Grækenlands *offentlige gældskvote* skønnes at have udgjort ca. 104 pct. af BNP i 2006 og ventes reduceret væsentligt til lidt over 90 pct. af BNP i 2009 i takt med nedbringelsen af de store underskud og de fortsat høje vækstrater.

Grækenlands *strukturelle budgetunderskud* – saldoen korrigeret for konjunktoreffekter og engangstiltag – skønnes i 2006 at have udgjort knap 3,5 pct. af BNP, en forbedring på over 2 procentenheder, en væsentlig del af forbedringen af den faktiske saldo. Den strukturelle saldo ventes fra og med 2007 styrket med ca. 0,5 pro-

centenheder årligt, således at det strukturelle underskud bringes ned under 2 pct. af BNP i 2009. Den strukturelle forbedring på godt 0,5 procentenheder i 2007 dækker over bortfald af engangsindtægter på ca. 0,4 pct. af BNP i 2006, der kompenseres i kraft af mere permanente tiltag.

Grækenlands *mellemfristede målsætning (MTO)* angives at være balance eller overskud på den strukturelle saldo. MTO-målet ventes således ikke realiseret inden for programperioden.

Makroøkonomiske nøgletal for Grækenland						
	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>						
Offentlige indtægter	40,5	42,2	42,1	42,5	42,9	n.a.
Offentlige udgifter (inkl. renter)	45,7	44,8	44,5	44,3	44,1	n.a.
Faktisk budgetsaldo:	-5,2	-2,6	-2,4	-1,8	-1,2	n.a.
Primær budgetsaldo	-0,4	2,0	2,0	2,4	2,9	n.a.
Offentlig gæld	107,5	104,1	100,1	95,9	91,3	n.a.
Outputgab ¹	0,9	1,0	0,9	1,1	1,5	n.a.
Konjunkturjusteret budgetsaldo (Komm.) ¹	-5,6	-3,0	-2,8	-2,3	-1,8	n.a.
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	-5,6	-3,4	-2,8	-2,3	-1,8	n.a.
Konjunkturjusteret budgetsaldo (Grækenland)	-5,6	-3,4	-2,7	-2,2	-1,6	n.a.
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>						
Real BNP-vækst	3,7	4,0	3,9	4,0	4,1	n.a.
Inflation (HICP)	3,5	3,3	3,0	2,8	2,6	n.a.
Beskæftigelsesvækst	1,3	1,4	1,3	1,3	1,8	n.a.
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken)	9,8	9,3	8,9	8,6	6,5	n.a.

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunktoreffekter og engangstiltag.

Kilde: Konvergensprogram for Grækenland af december 2006.

Kommissionen noterer i sin vurdering, at udviklingen i Grækenlands offentlige finanser synes at være konsistent med Rådets pålæg, idet det uforholdsmæssigt store underskud synes korrigeret i 2006. Grækenland vurderes ligeledes at have gennemført de anbefalede effektive tiltag, idet der skønnes at være sikret en forbedring af den strukturelle saldo på mindst 2,5 og over 2 pct. af BNP i hhv. 2005 og 2006.

Kommissionen finder, at der er visse risici knyttet til det græske program. Det vurderes, at risiciene er balancerede i 2007, men at budgetresultaterne kan blive mindre gunstige end skønnet i programmet i 2008 og 2009, hvor de forudsatte

vækstskøn synes relativt favorable, og hvor der er utilstrækkelig information om de tiltag, der skal sikre gennemførelsen af den planlagte konsolidering.

Kommissionen finder, at Grækenlands mellemfristede mål om balance eller overskud på den strukturelle saldo er passende i forhold til Pagtens regel om, at målet bør afspejle det enkelte lands aktuelle bruttogæld og estimerede potentielle vækst på lang sigt. Den græske struktursaldo vil imidlertid ikke efterleve MTO-målet og vurderes heller ikke at indebære en tilstrækkelig sikkerhedsmargin i forhold til 3-procentsgrænsen. Kommissionen finder – i lyset af de gunstige konjunkturforskel – at tilpasningen i retning af MTO-målet bør styrkes, hvis den skal være i overensstemmelse med Pagtens hovedregel for euro- og ERMII-lande, der tilsiger strukturelle budgetforbedringer på som udgangspunkt 0,5 pct. af BNP årligt og mere i gode tider. Det vurderes i lyset af de nævnte risici, at gældskvoten vil falde tilstrækkeligt hurtigt mod referenceværdien på 60 pct. af BNP, men muligvis ikke så hurtigt som planlagt i programmet.

Kommissionen finder, at Grækenland er i højrisikogruppen med hensyn til sikring af den finanspolitiske holdbarhed på lang sigt. Kommissionen påtaler, at Grækenland ikke har udarbejdet langsigtede fremskrivninger af pensionsudgifterne, men vurderer i lyset af tidligere skøn, at der ved gældende og endnu ikke reformerede regler vil blive tale om betydelig stigning i pensionsudgifterne. Stillingen på de aktuelle offentlige finanser må således vurderes at indebære et behov for en markant permanent strukturel budgetforbedring for at være konsistent med holdbarhed på lang sigt. Grækenland præsenterer ikke nogen pensionsreformer, men har nedsat en komité, som har til opgave at analysere udfordringerne og forberede forslag til reformer af social sikring og pension.

Konvergensprogram for Sverige

Det opdaterede svenske konvergensprogram for perioden 2006-09 tager udgangspunkt i en finanspolitisk strategi, som skal sikre holdbare offentlige finanser og give plads til at lade de automatiske stabilisatorer virke fuldt ud under en konjunkturedgang uden at bryde Stabilitets- og Vækstpagtens reference på 3 pct. for maksimale underskud på den offentlige budgetsaldo. De primære elementer i strategien er en målsætning om gennemsnitlige overskud på den faktiske budgetsaldo på 2 pct. af BNP over konjunkturcyklen (reformuleres i foråret 2007, når den fondsbaserede del af det offentlige pensionssystem udgår af opgørelsen for den offentlige sektor), flerårige udgiftslofter i staten samt krav om balancerede budgetter i kommunerne.

I programmet ventes overskuddet på den *faktiske budgetsaldo* reduceret fra 3,0 pct. af BNP i 2006 til 2,4 pct. af BNP i 2007 for efterfølgende gradvis at blive styrket til 3,1 pct. af BNP i 2009, *jf. tabel 1.18*. I forhold til det forrige konvergensprogram er der tale om en markant opjustering af overskuddet på 1-2 pct.enhed gennem programperioden, hvilket primært afspejler videreførelsen af et større overskud end ventet i 2005.

Forringelsen af den faktiske budgetsaldo i 2007 afspejler fortrinsvis indkomstskattelettelser, som ikke helt opvejes af begrænset udgiftsvækst. De *offentlige indtægter* reduceres således i programmet fra 58,2 pct. af BNP i 2006 til 56,1 pct. af BNP i 2007, mens de *offentlige udgifter* samtidig falder fra 55,2 til 53,7 pct. af BNP. Frem til 2009 falder indtægtskvoten yderligere til 55,3 pct. af BNP, men det mere end opvejes af en reduktion af udgiftskvoten til 52,2 pct. af BNP i 2009. Reduktionen af udgiftskvoten i 2007 og 2008 kan primært henføres til en kraftig trimning af den aktive arbejdsmarkedspolitik, mens udløb af tidsbegrænsede udgiftsprogrammer forklarer hovedparten af faldet i 2009.

Den *offentlige gæld* ventes at falde fra 46,5 pct. af BNP i 2006 til 33 pct. af BNP i 2009. Sverige opfylder dermed med betydelig margin gennem hele programperioden kravet i Stabilitets- og Vækstpagten om en offentlig gæld på maksimalt 60 pct. af BNP. Udover høje primære overskud og stærk nominal BNP-vækst understøttes gældsreduktionen også af den svenske regerings privatiseringsplaner.

Programmets budgetskøn er blandt andet baseret på en *realvækst* i BNP, som i kraft af kapacitetsbegrænsninger skønnes gradvist reduceret fra et toppunkt på 4,1 pct. i 2006 til ca. 2³/₄ pct. i 2009. Baseret på Kommissionens skøn bliver outputgabet svagt positiv i perioden 2007-09. Inflationen ventes at ligge omkring 2 pct. i programperioden, dog med et kort dyk til 1,5 pct. i 2008 grundet importprisfald relateret til en antagelse om en styrkelse af den svenske krone. Inflationen vil dermed ligge omtrent på linje med den svenske centralbanks – Riksbanks – mål på 2 pct. Overordnet finder Kommissionen, at programmet er baseret på plausible vækstantagelser, og at inflationsantagelserne er realistiske.

Den *konjunkturrensende (og strukturelle) budgetsaldo* ventes ifølge Kommissionens beregningsmetode baseret på informationerne i programmet reduceret med ³/₄ pct.enhed af BNP i 2007 for efterfølgende gradvist at bevæge sig tilbage til niveauet i 2006 på 3 pct. af BNP. Dermed opfyldes den svenske regerings overskudsmål og den deraf udledte *mellemlistede målsætning (MTO)* på 2 pct. af BNP gennem hele programperioden. Programmets MTO er væsentligt mere krævende end Sveriges ”minimum benchmark” på omkring -1 pct. af BNP, og opnåelse heraf vil således tilvejebringe en betydelig sikkerhedsmargin mod uforholdsmæssigt store underskud. Med forbehold for usikkerhed knyttet til betydelige udsving i proventet fra kapitalafkastbeskatningen vurderer Kommissionen på baggrund af reduktionen i overskuddet på den strukturelle budgetsaldo i 2007, at der er risiko for, at finanspolitikken dette år er procyklisk.

Tabel 1.18						
Makroøkonomiske nøgletal for Sverige						
	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>						
Offentlige indtægter	59,0	58,2	56,1	55,6	55,3	-
Offentlige udgifter (inkl. renter)	56,0	55,2	53,7	52,9	52,2	-
Faktisk budgetsaldo ¹	3,0	3,0	2,4	2,7	3,1	-
Primær budgetsaldo ¹	4,6	4,5	4,1	4,2	4,6	-
Offentlig gæld ¹	50,3	46,5	41,5	37,4	33,0	-
Outputgab ²	-0,7	0,0	0,3	0,3	0,3	-
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	3,4	3,0	2,2	2,5	3,0	-
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2,3}	3,0	3,0	2,2	2,5	3,0	-
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>						
Real BNP-vækst	2,7	4,0	3,3	3,1	2,7	-
Inflation (HICP)	1,3	1,9	2,2	1,5	1,9	-
Beskæftigelsesvækst	0,8	1,7	1,5	1,0	0,6	-
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken)	6,0	5,6	5,8	5,0	4,3	-

1) Den fondsbaserede del af det offentlige pensionssystem udgår fra og med foråret 2007 i opgørelsen af den offentlige sektor. Virkningen er en reduktion af opgørelsen af saldostørrelserne med ca. 1 pct.enhed i alle år og en forøgelse af opgørelsen af bruttogælden med ca. ½ pct.enhed.

2) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

3) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunkturreffekter og engangstiltag.

Kilde: Konvergensprogram for Sverige af 7. december 2006 samt Kommissionens vurdering af programmet.

De budgetmæssige risici vurderes generelt af Kommissionen at være balancerede, dog tyder ny information om statens likviditetsbevægelser på, at overskuddet i 2006 kan blive i omegnen af ½ pct.enhed af BNP større. Udgiftsmålsætningerne understøttes af udgiftslofterne for staten, mens der er nogen usikkerhed i forhold til provenuet fra kapitalafkastbeskatningen.

Kommissionen vurderer endvidere, at risikoen for holdbarheden af de offentlige finanser på langt sigt er lav. Den stærke budgetposition i udgangspunktet bidrager betydeligt til at håndtere udgiftspres fra befolkningsaldringen gennem yderligere nedbringelse af bruttogæld og akkumulering af aktiver. Det langsigtede udgiftspres er noget lavere end EU-gennemsnittet, primært i kraft af 1998-reformen af det offentlige pensionssystem. Eksklusiv den fondsbaserede del af pensionssystemet falder pensionsudgifterne således med knap 1 pct.enhed af BNP frem til 2050. Stigningen i sundhedsudgifterne er også mindre end EU-gennemsnittet, mens stigningen i udgifter til ældrepleje omvendt er blandt de højeste i EU.

Kommissionen vurderer, at den økonomiske politik i konvergensprogrammet generelt er i overensstemmelse med de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer.

Konvergensprogram for Storbritannien

UK's opdaterede konvergensprogram for perioden 2006/07-2011/12 (budgetåret går fra 1. april til 31. marts) indebærer en forbedring af den *faktiske budgetsaldo* fra -2,8 pct. af BNP i budgetåret 2006/07 til -2,3 pct. af BNP i 2007/08. Frem til 2011/12 angives i programmet en yderligere reduktion af det offentlige underskud til -1,4 pct. af BNP, *jf. tabel 1.19*.

Den fremadrettede forbedring af den faktiske budgetsaldo kan forklares ved både stigende indtægter og faldende udgifter som andel af BNP. Tilpasningen på indtægtssiden finder sted i programmets første år med en stigning i de offentlige indtægter på 0,7 procentpoint af BNP fra 2006/2007 til 2008/2009 som følge af bl.a. en stigning i den indirekte beskatning af flytrafik og et skønnet højere provenu ved beskatning af finansielle selskaber (under antagelse om højere profitrater). De *offentlige udgifter* ventes at falde med 0,6 procentpoint af BNP i perioden 2008/2009 til 2011/2012.

Der planlægges en tilsvarende forbedring af den *primære saldo* – givet omtrent konstante renteudgifter på ca. 2,0 pct. af BNP – der i programperioden ventes forbedret med i alt 1,3 procentenheder fra -0,6 pct. af BNP i 2006/2007 til 0,7 pct. af BNP i 2011/2012.

Tabel 1.19							
Makroøkonomiske nøgletal for UK							
	05/06¹	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11	11/12
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>							
Offentlige indtægter	38,6	39,3	39,8	40,0	40,0	40,0	40,0
Offentlige udgifter (inkl. renter)	41,5	42,0	42,1	42,0	41,8	41,6	41,4
Faktisk budgetsaldo:	-2,9	-2,8	-2,3	-1,9	-1,7	-1,6	-1,4
Primær budgetsaldo	-0,8	-0,6	-0,2	0,1	0,3	0,5	0,7
Offentlig gæld	42,7	43,7	44,1	44,2	44,2	44,0	43,6
Outputgab ²	-0,5	-0,6	-0,6	-0,6	-0,5	-0,4	-0,3
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ²	-2,7	-2,5	-2,1	-1,7	-1,5	-1,4	-1,3
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{2,3}	-3,0	-2,5	-2,1	-1,7	-1,5	-1,4	-1,3
Konjunkturrenset budgetsaldo (UK)	-2,6	-2,5	-2,2	-1,9	-1,7	n.a.	n.a.
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>							
Real BNP-vækst	1,75	2,75	2,75	2,5	2,5	2,5	2,5
Inflation (HICP)	2,0	2,5	2,0	2,0	2,0	2,0	2,0
Beskæftigelsesvækst ⁴	1,0	0,8	0,8	0,5	n.a.	n.a.	n.a.
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken) ⁴	4,7	5,3	5,0	4,8	n.a.	n.a.	n.a.

Anm.: 1) UKs budgetår går fra 1. april til 31. marts.

2) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

3) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunkturreffekter og engangstiltag.

4) Beskæftigelsesvækst og ledighedsprocent følger kalenderåret.

Kilde: Konvergensprogram for UK af december 2006.

Den *offentlige bruttogæld* ventes i programmet øget fra 43,7 pct. af BNP i 2006/07 til 44,1 pct. af BNP i 2007/08 for efterfølgende at falde til 43,6 pct. af BNP i 2011/12. UK overholder således med god margin kravet i Stabilitets- og Vækstpagten om en offentlig gæld på maksimalt 60 pct. af BNP.

Konvergensprogrammets fremskrivning af udviklingen i de offentlige finanser og gæld er blandt andet baseret på en *realvækst i BNP* på 2,75 pct. årligt i hhv. 2006/2007 og 2007/2008 faldende til 2,5 pct. årligt i resten af programperioden. *Outputgab*et er uændret på -0,6 pct. frem til 2008/2009 og ventes herefter indsnævret til -0,3 pct. i 2011/12. Overordnet vurderer Kommissionen, at programmet er baseret på plausible vækstantagelser.

Inflationen ventes at falde fra 2,5 pct. i 2006/2007 til 2,0 pct. i 2007/2008 og frem. UK's officielle inflationsmål er 2 pct.

Den *strukturelle budgetsaldo* ventes ifølge Kommissionens beregningsmetode baseret på informationerne i programmet at blive forbedret fra -2,5 pct. af BNP i 2006/07 til -1,3 pct. af BNP i 2011/12.

Programmet angiver ikke en kvantitativ mellemfristet målsætning (MTO) for den strukturelle balance men henviser til indenlandske finanspolitiske målsætninger, der er konsistente med en stabilisering af gældskvoten på et relativt lavt niveau og kun i nogle tilfælde vil sikre en sikkerhedsmargin i forhold til grænsen på 3 pct. af BNP for det offentlige budgetunderskud.

Kommissionen vurderer, at risici ved budgetfremskrivningerne overordnet set synes balancerede frem til 2007/2008, men at budgetudviklingen herefter kan blive værre end angivet i programmet afhængig af implementeringen af udgiftskontrollen. Størstedelen af reduktionen i udgiftsvæksten fra 2008/2009 og frem er endnu ikke understøttet af besluttede konkrete budgetmæssige tiltag.

Kommissionen vurderer endvidere, at UK's budgetmæssige stilling i det store hele vil være i overensstemmelse med Rådets henstilling til UK af 24. januar 2006 om at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud i 2006/2007.

Kommissionen bemærker samtidig, at budgetstrategien først i 2009/2010 synes at give en tilstrækkelig sikkerhedsmargin i forhold til at overskride 3 pct.-grænsen for offentlige underskud og opfordrer derfor UK til øget budgetmæssig konsolidering i den sidste del af programperioden.

Med hensyn til at sikre de offentlige financers holdbarhed på langt sigt vurderer Kommissionen, at UK befinder sig i en delvis risikabel position. Ifølge Kommissionens beregninger har UK et udestående stramningsbehov på godt 4 pct. af BNP i forhold til de offentlige financers stilling i 2006 og på 3 pct. af BNP, når den i programmet angivne konsolidering indregnes. UK har fremlagt forslag om en pensionsreform, der indebærer styrkede incitamentter til privat pensionsopsparing, en gradvis forhøjelse af den offentlige pensionsalder samt øgede offentlige pensionsudbetalinger (ved at overgå fra pris- til lønindeksering af pensionsretigheder i det offentlige system).

Ifølge Kommissionen indebærer den nuværende budgetmæssige stilling – trods forbedringer siden 2005 – stadig risici i forhold til den langsigtede holdbarhed, såfremt en reduktion af budgetunderskuddet ikke finder sted på mellemlang sigt. Kommissionen påpeger, at en konsolidering af de offentlige finanser vil kunne bidrage til at mindske risici i forhold til den langsigtede holdbarhed.

Konvergensprogram for Litauen

Underskuddet på Litauens *faktiske budgetsaldo* skønnes ifølge stabilitetsprogrammet at have udgjort 1,2 pct. af BNP i 2006, og det ventes reduceret til 0,9 pct. af BNP i 2007. Ifølge programplanen ventes den faktiske budgetsaldo at være i balance ved slutningen af programperioden, jf. tabel 1.20.

Konsolideringen af de offentlige finanser skal hovedsageligt foregå gennem en stigning i de *offentlige indtægter*. Baggrunden for denne stigning skal hovedsageligt findes i øgede indtægter fra indirekte skatter som følge af bedre skatteadministration samt en forventning om øget støtte fra EU. De *offentlige udgifter* ventes også at stige i programperioden, om end i et mindre omfang. Årsagen til stigningen skyldes til dels et offentligt investeringsprogram samt øget investeringsstøtte fra EU. De offentlige indtægter og udgifter ventes at stige med hhv. 2,6 og 1,4 procentpoint i perioden 2006 til 2009.

Den *offentlige gæld* er opgjort til 18,4 pct. af BNP i 2006, hvilket er under gennemsnittet for EU-landene. Den ventes samlet at falde med 0,7 procentpoint i programperioden, men fra 2006 til 2007 er der udsigt til en stigning til 19,2 pct. af BNP. Litauen opfylder således kravet om maksimal gæld på 60 pct. af BNP med betydelig margin.

Programmets budgetskøn er baseret på, at *realvæksten i BNP* udgør 4,5-7,8 pct. i programperioden. Antagelserne for vækstforløbet vurderes at være rimelige og det makroøkonomiske scenario fra 2007 og frem skønnes endda at være forsigtigt. *Inflationen* ventes at stige fra 3,9 pct i 2006 til 4,7 pct. i 2007, hovedsageligt på baggrund af højere priser på naturgas, og derefter falde til 3,1 pct. i 2009. Ifølge Kommissionen er der imidlertid risiko for højere-end-forventet inflation i perioden 2007 til 2009 som følge af højere lønstigninger, kreditvækst samt muligheden for et højere-end-forventet outputgab.

Tabel 1.20						
Makroøkonomiske nøgletal for Litauen						
	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>						
Offentlige indtægter	33.0	33.3	33.9	34.5	35.9	
Offentlige udgifter (inkl. renter)	33.6	34.5	34.8	35.0	35.9	
Faktisk budgetsaldo	-0.5	-1.2	-0.9	-0.5	0.0	
Primær budgetsaldo	0.3	-0.4	0.0	0.4	0.8	
Offentlig gæld	18.7	18.4	19.2	19.0	17.7	
Outputgab ¹	1.9	2.4	1.6	0.1	-1.9	
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ¹	-1.0	-1.8	-1.3	-0.5	0.5	
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	-1.0	-1.8	-1.3	-0.5	0.5	
Strukturel budgetsaldo (Litauen) ²	-1.0	-2.0	-1.7	-1.0	-0.2	
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>						
Real BNP-vækst	7.6	7.8	6.3	5.3	4.5	
Inflation (HICP)	2.7	3.9	4.7	3.4	3.1	
Beskæftigelsesvækst	2.6	3.2	0.5	0.3	0.3	
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken)	8.3	5.3	4.9	4.9	4.9	

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunktoreffekter og engangstiltag.

Kilde: Kommissionens Assessment for Litauen pr. 6. februar 2007.

Kommissionen vurderer, at Litauens finanspolitiske strategi muligvis ikke er tilstrækkelig til at sikre overholdelse af programmets mellemfristede budgetmålsætning (MTO) på -1,0 pct. af BNP i 2008. Det vurderes dog at være muligt fra 2009. Kommissionen bemærker, at Litauen har tilvejebragt en tilstrækkelig sikkerhedsmargin i forhold til overskridelse af underskudsreferenceværdien på 3 pct. af BNP, idet minimum benchmark er angivet til at være et underskud på omkring 2 pct. af BNP.

Kommissionen vurderer, at risiciene forbundet med programmets budgetmæssige prognoser synes balancerede frem til 2007, men at de budgetmæssige resultater fra 2008 vurderes at kunne blive værre end forventet i programmet. Kommissionen bemærker desuden, at manglen på detaljeret information resulterer i en betydelig usikkerhed mht. opnåelsen af de budgetmæssige mål fra 2008 og frem. Kommissionen opfordrer Litauen til at udnytte de ”gode tider” til at sigte efter et mindre underskud i 2007 i lyset af muligheden for et bedre-end-forventet underskud i 2006 samt at opjustere tilpasningen mod MTO.

Kommissionen vurderer, at Litauen er i en lavrisiko position i forhold til målet om at sikre kvalitet og holdbarhed i de offentlige finanser på lang sigt. Den langsigtede budgetmæssige effekt af en aldrende befolkning, herunder udgifter til pension, er mindre end EU-gennemsnittet, bl.a. som følge af de vedtagne pensionsreformer. Desuden forventes yderligere ændringer i pensionssystemet til gavn for den langsigtede holdbarhed, bl.a. en stigning i pensionsalderen

Det er Kommissionens vurdering, at den økonomiske politik i stabilitetsprogrammet er i overensstemmelse med de overordnede økonomisk-politiske retningslinier (BEPG) samt er konsistent med det nationale reformprogram (NRP). Kommissionen bemærker dog, at målene for underskuddet på den faktiske budgetsaldo i programmet er signifikant mindre end i NRP.

Rådsudtalelser

Rådet ventes at vedtage udtalelser om stabilitets- og konvergensprogrammerne for Tyskland, Frankrig, Nederlandene, Italien, Cypern, Slovenien, Slovakiet, Danmark, Finland, Luxembourg, Ungarn, Malta, Irland, Polen, Portugal, Estland, Grækenland, Sverige, Storbritannien og Litauen, der bl.a. anbefaler, at:

- *Tyskland* 1) drager fordel af de gode tider og i 2008 og derefter styrker de strukturelle budgetforbedringer i retning af det mellemfristede mål om budgetbalance gennem fastholdelse af stram udgiftskontrol og sikring af, at den planlagte reform af selskabsskattesystemet ikke sætter budgetkonsolideringen over styr, 2) - i lyset af den aktuelle offentlige gæld og den skønnede fremadrettede stigning i aldersrelaterede udgifter - styrker finanspolitikens langsigtede holdbarhed ved at nå op på den mellemfristede målsætning og implementere reformer, særligt af sundhedssystemet, 3) forbedrer de budgetmæssige rammer med henblik på at styrke budgetdisciplinen på alle niveauer i den offentlige sektor, særligt i forbindelse med implementeringen af planerne vedrørende reformen af det tyske føderale system;
- *Frankrig* udnytter de solide vækstudsigter og den positive basiseffekt fra et bedre udfald i 2006 end ventet til at fremrykke tilpasningen til den mellemfristede budgetmålsætning, særligt i 2007, med henblik på som planlagt at nå målsætningen i slutningen af programperioden og dermed reducere gælden og forbedre holdbarheden af de offentlige finanser, samt styrker overvågningen og håndhævelsen af udgiftsregler for alle dele af den offentlige sektor for at sikre overholdelse af de ambitiøse flerårige udgiftsregler;
- Der ventes ikke givet anbefalinger til *Nederlandene*. Det ventes, at udtalelsen vil fremhæve, at Nederlandenes finanspolitiske situation er gunstig. Samtidig ventes udtalelsen at indikere, at Nederlandene bør holde en stærk budgetmæssig situation i de kommende år for at undgå pro-cyklisk finanspolitik;
- *Italien* opnår den planlagte konsolidering i 2007 for at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud i 2007; Italien sikrer passende tilpasning mod MTO efter korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud og sikrer, at gælden reduceres tilsvarende; Italien, i lyset af det høje gælds niveau, fuldt ud implementerer de vedtagne pensionsreformer, herunder den periodiske

justering af pensionsrettighederne i forhold til forventet levetid, for at undgå markante stigninger i de aldersrelaterede udgifter; Italien forbedrer budgetprocessen ved at øge gennemsigtigheden, specificerer budgettiltagene mere detaljeret og med et længere tidsperspektiv og effektivt implementere mekanismer til overvågning og kontrol af udgiftsudviklingen, specielt udviklingen i sundhedsudgifterne

- *Cypern* – set i lyset af den høje gældskvotest og de stigende aldersbetingede udgifter – fører stram kontrol med de offentlige pensionsudgifter samt implementerer yderligere reformer på pensions- og sundhedsområdet;
- *Slovenien* udnytter den gode økonomiske situation, herunder den bedre end forventede budgetudvikling i 2006, til at fremskynde opnåelsen af MTO. Desuden opfordres Slovenien til at forbedre den langsigtede holdbarhed af de offentlige finanser, særligt ved at styrke den igangværende pensionsreform med yderligere tiltag, specielt tiltag til at øge beskæftigelsen for ældre samt skabe incitament til bevægelse mod en større anvendelse af private pensionsordninger;
- *Slovakiet* bør udnytte de stærke vækstudsigter til at styrke de strukturelle tilpasninger for at sikre korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud i 2007 med en større margin og øge fremskridtet mod MTO, samt forstærke den bindende karakter af de mellemfristede statslige udgiftslofter;
- Der ventes ikke afgivet direkte anbefalinger til *Danmark*. Udtalelsen ventes fremhæve, at Danmarks mellemfristede budgetposition er sund, og at strategien for de offentlige finanser er et godt eksempel på finanspolitik i overensstemmelse med Stabilitets- og Vækstpagten.
- Der ventes ikke givet anbefalinger til *Finland*. Udtalelsen ventes at fremhæve, at Finlands budgetposition på mellemlangt sigt er sund, og at budgetstrategien er et godt eksempel på finanspolitik i overensstemmelse med Stabilitets- og Vækstpagten. Dog ventes fremhævet, at udgiftsbegrænsning vil være vigtig i de kommende år, når den ventede afkøling af økonomien reducerer væksten i skattebaserne, og virkningen af befolkningsaldringen begynder at kunne mærkes;
- *Luxembourg* bør implementere strukturelle reformer for at sikre den langsigtede holdbarhed, især på pensionsområdet;
- *Ungarn* stramt implementerer budgettet for 2007 og iværksætter de nødvendige tiltag for at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud i 2009, om nødvendigt gennem ekstra tiltag, og sikrer at den offentlige bruttogældskvotest stramt bringes på en nedadgående bane, helst inden 2009; Ungarn forbedrer udgiftskontrollen ved at forstærke budgetreglerne og styrke de institutionelle rammer for de offentlige finanser, byggende på de tiltag, der er introduceret i budgettet for 2007; Ungarn styrer udgifterne permanent gennem vedtagelse og hurtig implementering af den annoncerede modernisering af den offentlige administration og sundhedssystemet samt af den planlagte reform af uddannelsessystemet; Ungarn i lyset af gælds niveauet og stigningen i de aldersrelaterede udgifter forbedrer den langsigtede finanspolitiske holdbarhed ved at tage tilstrækkelige skridt mod MTO'en og som annonceret tage initiativ til ekstra reformtiltag på pensionsområdet;

- *Malta*, som foreskrevet i programmet, gør tilstrækkelige fremskridt mod opfyldelse af sit MTO og i overensstemmelse dermed reducerer sin gældskvot. Desuden bør Malta tydeligt forklare sin langsigtede strategi for de offentlige budgetter – herunder særligt udgiftssiden. Endelig anbefales det, at Malta, i lyset af sin gældskvot og de forventede stigende aldersbetingede udgifter, forbedrer holdbarheden af de offentlige finanser ved at opfylde sit MTO samt ved at gennemføre reformer på sundhedsområdet;
- Der ventes ikke givet anbefalinger til *Irland*. Det ventes, at udtalelsen vil fremhæve, at Irlands finanspolitiske situation er gunstig og i overensstemmelse med Stabilitets- og Vækstpagten;
- *Polen* 1) sikrer korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud i 2007 i overensstemmelse med Rådets henstilling under artikel 104.7 til Polen, 2) drager fordel af de gode tider og anvender ekstraintægter til at nedbringe underskuddet og styrker tilpasningen til det mellemfristede mål (MTO) ved at specificere og implementere de supplerende tiltag, særligt på udgiftssiden, der er nødvendige for at opnå den tilsigtede tilpasning, 3) sikrer realisering af pensionsreformens tilsigtede resultater;
- *Portugal* implementerer de planlagte strukturelle tiltag for at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud i 2008 og er klar til at styrke disse tiltag for at mindske budgeteffekten af en eventuelt lavere økonomisk vækst. Endvidere opfordres Portugal til at gennemføre den planlagte tilpasning mod MTO og sikre, at den offentlige gæld mindskes. Desuden opfordres Portugal til at fremme den igangværende reform af den offentlige sektor. Endelig opfordres Portugal til at forbedre den langsigtede holdbarhed for de offentlige finanser ved at opnå MTO samt sikre og eventuelt fremme effekterne af den vedtagne pensionsreform;
- *Estland* bør sigte efter et højere end planlagt budgetmæssigt overskud i 2007 for at sikre makroøkonomisk stabilitet og fortsætte korrektionen af de eksterne ubalancer;
- *Grækenland* 1) drager fordel af de gode tider og – efter korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud – styrker tilpasningen i retning af det mellemfristede mål om strukturel balance eller overskud og sikrer en tilsvarende reduktion af den offentlige gæld, 2) fortsat styrker budgetprocessen ved at øge gennemsigtigheden yderligere og fastlægge en strategi med et langsigtet perspektiv samt at gennemføre mekanismer til overvågning og kontrol med de primære udgifter, 3) styrker de offentlige finansers langsigtede holdbarhed ved at efterleve den mellemfristede budgetmålsætning og sikre kontrol med pensions- og sundhedsudgifter gennem reformer; Grækenland bør snarest muligt udarbejde komplette langsigtede fremskrivninger af aldersrelaterede udgifter;
- Der ventes ikke givet anbefalinger til *Sverige*. Udtalelsen ventes at fremhæve, at Sveriges budgetposition på mellemlangt sigt er sund, og at budgetstrategien er et godt eksempel på finanspolitik i overensstemmelse med Stabilitets- og Vækstpagten. Det vil dog være vigtigt at sikre, at forringelsen af den strukturelle saldo i 2007, som knytter sig til arbejdsudbuds fremmende strukturreformer, ikke videreføres til senere år; samt at risikoen for procyklisk finanspolitik minimeres;

- *Storbritannien* fremmer den budgetmæssige konsolidering over programperioden, særligt ved at implementere de skønnede reduktioner i udgiftsvæksten efter 2007/2008, og yderligere styrker den budgetmæssige stilling med henblik på at adressere risici i forhold til den langsigtede finanspolitiske holdbarhed, samt forbedre overholdelsen af de i adfærdskodeksen for stabilitets- og konvergens-programmerne specificerede retningslinier for data;
- *Litauen* bør udnytte de ”gode tider” og sigte efter et mere krævende mål for underskuddet i 2007 i lyset af muligheden for et bedre-end-forventet resultat i 2006 samt bør opjustere tilpasningen mod MTO – med henblik på sikre, at den årlige forbedring på den strukturelle budgetsaldo er på 0,5% af BNP som benchmark – og den forventede forbedring ud over MTO. Litauen bør desuden forbedre de mellemfristede rammebetingelser mht. planlægning og kontrol af de offentlige finanser.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Proceduren vedrørende medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark. Danmarks eget konvergensprogram forventes fremlagt på rådsmødet den 27. februar 2007.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget notater om de opdaterede konvergens- og stabilitetsprogrammer fra 2006 for Tyskland, Frankrig, Nederlandene, Italien, Cypern, Slovenien, Slovakiet, Danmark, Finland, Luxembourg, Ungarn, Malta, Irland, Polen, Portugal, Estland, Grækenland, Sverige, Storbritannien og Litauen. Den reviderede adfærdskodeks for stabilitets- og konvergensprogrammer blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 11. oktober 2005.

Holdning

Dansk holdning

Fra regeringens side vil man generelt kunne støtte Rådets udtalelser i den form, der kan opnås enighed om.

Andre landes holdninger

EU-landene ventes generelt at støtte udkast til rådsudtalelser om stabilitets- og konvergensprogrammerne for Tyskland, Frankrig, Nederlandene, Italien, Cypern, Slovenien, Slovakiet, Danmark, Finland, Luxembourg, Ungarn, Malta, Irland, Polen, Portugal, Estland, Grækenland, Sverige, Storbritannien og Litauen.

Dagsordenspunkt 1c: Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud vedr. Polen

Resumé

Rådet ventes at vedtage en henstilling under artikel 104.7, der – i lighed med Rådets første henstilling til Polen fra juli 2004 og i opfølgning på Rådets beslutning om utilstrækkelig opfølgning fra november 2006 – anbefaler Polen at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud i 2007 og at sikre en strukturel budgetforbedring på mindst 0,5 pct. af BNP i 2007 for at nå dette mål.

Baggrund

Rådets henstilling under Traktatens artikel 104.7 om at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør (5. juli 2004).

Polens offentlige budgetunderskud for 2003 blev primo 2004 opgjort til 4,1 pct. af BNP (senere revideret til 4,7 pct. af BNP). ECOFIN vedtog derfor den 5. juli 2004 en beslutning om eksistens af et uforholdsmæssigt stort underskud i Polen, jf. Traktatens artikel 104.6, og en henstilling til Polen om at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør, jf. Traktatens artikel 104.7. Rådet vedtog endvidere en udtalelse om det polske konvergensprogram.

En henstilling skal fastsætte en frist for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud, som bør gennemføres i året efter, at det er konstateret, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Kommissionen og Rådet fandt, at der i tilfældet vedrørende Polen forelå sådanne særlige omstændigheder i lyset af, at underskuddet ved indtrædelsen i EU lå signifikant over 3-procentsgrænsen og i lyset af den strukturelle omstilling til markedsökonomi.

Kommissionen og Rådet fandt derfor, at Polens konvergensprogram (programmet fra maj 2004 og efterfølgende opdateringer) – med planer om at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP i 2007 (1,5 pct. af BNP) – samt Rådets udtalelser herom burde udgøre grundlaget for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud⁵. Henstillingen til Polen anbefalede således flg.:

- de polske myndigheder bør bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort budgetunderskud til ophør hurtigst muligt, og iværksætte tiltag inden for en mellemfristet finanspolitisk ramme for at nå myndighedernes mål om at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP i 2007 på en troværdig og holdbar måde, i overensstemmelse med planen for reduktion af underskuddet specificeret i Rådets udtalelse om det polske konvergensprogram (5,7 pct. af BNP i 2004, 4,2 pct. i 2005, 3,3 pct. i 2006 og 1,5 pct. i 2007)
- de polske myndigheder bør iværksætte effektive tiltag for at nå målet for budgetunderskuddet i 2005 senest den 5. november 2004, og opfordres til at an-

⁵ Rådet traf tilsvarende afgørelser for andre lande, som havde uforholdsmæssigt store underskud, da de blev optaget i EU den 1. maj 2004.

vende eventuelle ekstra provenuer til at reducere budgetunderskuddet og sikre at stigningen i gældskvoten bringes til ophør.

Rådets beslutning under Traktatens artikel 104.8 om utilstrækkelig opfølgning på henstillingen (28. november 2006).

Rådet vedtog den 28. november 2006 en beslutning, der fastslår, at Polens finanspolitiske tiltag i opfølgning på rådshenstillingen under artikel 104.7 af 5. juli 2004 viser sig at være utilstrækkelige.

Eurostats beslutning vedrørende pensionsordninger af 2. marts 2004 indebærer, at individuelle aktuariske fondsbaserede pensionsordninger ikke medregnes i de offentlige finanser. Polen gennemførte i 1999 en pensionsreform med delvis omlægning til sådanne fondsbaserede ordninger. Polen har en overgangsordning i forhold til Eurostat-beslutningen, som indebærer, at de pågældende polske pensionsordninger kan medregnes i de offentlige finanser til og med 2006, men at pensionsordningerne ikke længere må medregnes fra og med 2007 (de nationale indberetninger vedr. offentlige finanser i april 2007). Pensionsreformen vil styrke de offentlige finansers holdbarhed på lang sigt, men skønnes at forringe de offentlige finanser med omtrent 2 procentenheder årligt på kort sigt, så længe ordningerne udviser overskud fordi indbetalingerne er større end udbetalingerne, *jf. tabel 1.*

Tabel 1: Polens offentlige finanser

	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Saldoen på de offentlige finanser						
Anbefalet saldo i henstillingen af 5. juli 2004 /						
Polens første konvergensprogram af maj 2004 ¹	-5,7	-4,2	-3,3	-1,5		
Polens konvergensprogram af november 2004 ²	-5,4	-3,9	-3,2	-2,2		
Polens konvergensprogram af januar 2006	-3,8	-2,9	-2,6	(-2,2)	(-1,9)	
Inkl. effekterne af pensionsreformen / Eurostat-beslutningen ³	(-5,6)	(-4,7)	(-4,6)	-4,1	-3,7	
Polens skøn i 2007-budgettet	-3,9	-2,5	-2,1	-1,7	-1,2	-0,5
Kommissionens skøn i prognosen af 6. nov. 2006	-3,9	-2,5	-2,2	(-2,0)	(-1,8)	
Inkl. effekterne af pensionsreformen / Eurostat-beslutningen ⁴	(-5,7)	(-4,4)	(-4,2)	-4,0	-3,9	
Polens seneste konvergensprogram af november 2006	-3,9	-2,5	-1,9	(-1,4)	(-1,0)	(-0,6)
Inkl. effekterne af pensionsreformen / Eurostat-beslutningen ⁵	(-5,7)	(-4,4)	(-3,9)	-3,4	-3,1	-2,9
Strukturelle budgetforbedringer						
Polens seneste konvergensprogram af november 2006			0,3	0,5	0,5	0,4
Kommissionens seneste skøn i prognosen af 6. nov. 2006		1,7	0,0	0,2	0,3	
Output gap: konvergensprogrammets skøn		-0,4	0,5	0,5	0,3	0,4

1) Pensionsreformen / Eurostat-beslutningen skønnedes at ville forringe saldoen med ca. 1,6 procentenheder årligt

2) Pensionsreformen / Eurostat-beslutningen skønnedes at ville forringe saldoen med ca. 1,5 procentenheder årligt

3) skønnedes at forringe saldoen med 1,8% in 2004, 1,8% in 2005, 2,0% in 2006, 1,9% in 2007 og 1,8% in 2008

4) skønnes at forringe saldoen med 1,8% in 2004, 1,9% in 2005, 2,0% in 2006, 2,0% in 2007 og 2,1% in 2008

5) skønnes at forringe saldoen med 1,8% in 2004, 1,9% in 2005, 2,0% in 2006, 2,0% in 2007 og 2,1% in 2008 samt 1,3% i 2009

Det første polske program (maj 2004) fremlagde planen om reduktion af underskuddet fra 5,7 pct. af BNP i 2004 til 1,5 pct. af BNP i 2007, der blev godkendt i rådets udtalelse og anbefalet i rådets henstilling. I lyset af pensionsreformen og Eurostat-beslutningen (der på det tidspunkt skønnedes at ville forringe saldoen med ca. 1,6 procentenheder) vurderede udtalelsen imidlertid, at programmets budgetmål muligvis ikke var tilstrækkelige til at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP senest i 2007.

Det andet polske program (november 2004) ændrede 2007-budgetmålet fra -1,5 til -2,2 pct. af BNP. I lyset af pensionsreformen og Eurostat-beslutningen (der på det tidspunkt skønnedes at ville forringe saldoen med ca. 1,5 procentenheder) vurderede Rådet i sin udtalelse, at Polen – baseret på programmet og i fravær af budgetforbedrende tiltag – ikke ville være i stand til at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP i 2007. Udtalelsen anbefalede således Polen at styrke budgettilpasningen og at fastlægge et mål om et mindre underskud i 2007.

Det tredje polske program (januar 2006) fastholdt 2007-budgetmålet på -2,2 pct. af BNP i modstrid med Rådets anbefaling, på trods af stadig mere favorable skøn for de offentlige finanser i 2004-2006 i lyset af en høj vækst, og på trods af en opjustering af skønnet for effekterne af pensionsreformen og Eurostat-beslutningen, hvormed 2007-målet om et underskud på 2,2 pct. af BNP ville svare til et underskud på over 4 pct. af BNP. Rådet vurderede således i sin udtalelse, at de polske planer ikke fulgte rådets anbefalinger og var forbundet med en række risici samt at en væsentlig budgetforbedrende indsats ville være nødvendig for at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP i 2007.

Udtalelsen konkluderede således, at programmet indebar nogle fremskridt, men ikke en effektiv korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud i 2007 i overensstemmelse med henstillingen. Udtalelsen noterede endvidere, at Kommissionen havde til intention at anbefale yderligere skridt under proceduren for uforholdsmæssigt store underskud som påkrævet af Pagten.

Kommissionens seneste prognose fra november 2006 peger på et polsk underskud på 2,0 pct. af BNP i 2007. Polens udkast til 2007-budget præsenterede et nyt og forbedret mål for 2007-underskuddet på 1,7 pct. af BNP. Det budgetterede 2007-underskud var imidlertid fortsat højere end det anbefalede underskud på 1,5 pct. af BNP, trods en uventet favorabel økonomisk udvikling i de forudgående år. Polens 2007-budgetmål vil svare til et underskud på ca. 3,7 pct. af BNP, mens Kommissionens 2007-skøn vil svare til et underskud på ca. 4,0 pct. af BNP, når der tages højde for implementeringen af Eurostat-beslutningen i 2007, der nu skønnes at forringe saldoen med ca. 2 procentenheder.

ECOFIN vedtog på denne baggrund en rådsbeslutning under artikel 104.8, der

- konkluderer, at Polen har forbedret sine offentlige finanser og hidtil mere end realiseret sine budgetmål, men at den nuværende information tilsiger et 2007-underskud på mere end 3 pct. af BNP, hvilket ikke er i overensstemmelse med

Rådets henstilling om en korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud i 2007

- fastslår, at Polens finanspolitiske tiltag i opfølgning på Rådets henstilling under artikel 104.7 af 5. juli 2004 ikke er tilstrækkelige til at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud inden for henstillingens frist i 2007.

Da Polen ikke deltager i euroen, er Polen ikke omfattet af artikel 104.9. Rådet kan – i opfølgning på en beslutning under artikel 104.8 om manglende efterlevelse af en henstilling under artikel 104.7 – således ikke beslutte at pålægge et land at træffe foranstaltninger til at rette op på det uforholdsmæssigt store underskud. Rådet kan for lande uden for euroen i stedet vedtage en ny henstilling under artikel 104.7, der bekræfter den gældende henstillings frist eller fastsætter en ny frist for korrektion af det uforholdsmæssigt stort underskud.

Indhold

Kommissionen har den 7. februar fremlagt en henstilling om en rådshenstilling under artikel 104.7 til Polen.

Kommissionen finder, at den nye henstilling til Polen bør fastholde 2007 som frist for korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud. De faktiske underskud i perioden 2004-2006 har været klart under budgetmålene i den første henstilling og der er udsigt til en fortsat favorabel konjunkturudvikling i 2007, hvorfor der ikke er grundlag for at udskyde fristen.

Kommissionen henviser til, at Polen har fremlagt et nyt konvergensprogram (jf. særskilt punkt på dagsordenen for ECOFIN den 27. februar 2007). Programmet angiver en ny mellemfristet plan for de offentlige finanser, herunder et skønnet underskud på 1,4 , 1,0 og 0,6 pct. af BNP i hhv. 2007 , 2008 og 2009, svarende til 3,4 , 3,1 og 2,9 pct. af BNP inklusive effekterne af pensionsreformen, *jf. tabel 1*.

Kommissionen noterer, at det polske program sigter mod korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud i 2007, idet programmet anfører – med reference til bestemmelserne i den reformerede Stabilitets- og Vækstpagt⁶ – at der i vurderingen af det ventede 2007-underskud på 3,4 pct. af BNP kan tages højde for 60 pct. af effekterne af pensionsreformen på ca. 2,0 pct. af BNP dette år, dvs. ca. 1,2 pct. af BNP. Programmet gør således gældende, at den korrigerede saldo, som er rele-

⁶ Den reformerede Stabilitets- og Vækstpagt (forordning 1467/97 som ændret ved forordning 1056/2005, artikel 2.7) fastslår, at Rådet i sine vurderinger af underskud, som er over men tæt på 3 pct. af BNP, skal tage højde for effekterne på de offentlige finanser af pensionsreformer, som indfører individuelle aktuariske fondsbaserede pensionsordninger. Der skal også tages højde for effekterne på de offentlige finanser af sådanne pensionsreformer i forbindelse med beslutninger om ophævelse af en procedure, hvis underskuddet er nedbragt væsentligt og kontinuert og er kommet tæt på 3 pct. af BNP. Adfærdskodeksen præciserer, at der skal tages højde for effekten af reformen på de offentlige finanser i en overgangsperiode på 5 år (5 år efter reformen, eller 5 år efter 2004 for lande, der allerede har gennemført en sådan reform), idet der i de 5 år tages højde for hhv. 100, 80, 60, 40, og 20 pct. af effekten.

vant i forhold til den polske EDP-procedure, vil udvise et underskud på ca. 2,2 (3,4-1,2) pct. af BNP i 2007.

Kommissionen konstaterer, at det er en nødvendig betingelse for gyldigheden af denne regel, at underskuddet er nedbragt væsentligt og kontinuert og er kommet tæt på 3 pct. af BNP. Kommissionen vurderer, at underskuddet er nedbragt væsentligt og kontinuert i løbet af perioden 2004-2006, og at 2007-underskuddet og de fremadrettede udsigter derfor vil være afgørende for om reglen kan anvendes i forhold til Polen.

F.s.v.a. dette års saldo vurderer Kommissionen i lyset af den seneste information, herunder et uventet lille underskud i 2006 (nu skønnet til ca. 1,9 pct. af BNP), at underskuddet i 2007 sandsynligvis vil udgøre omkring 1,7 pct. af BNP – svarende til 3,7 pct. af BNP inklusive effekterne af pensionsreformen – d.v.s. bedre end Kommissionens seneste prognose og tilsvarende ringere en Polens skøn.

Kommissionen finder, at der er endvidere er risici knyttet til budgetmålene for 2008 og 2009, da planerne er baseret på relativt favorable vækstsøn og da der mangler information om de tiltag, som skal sikre den forudsatte udgiftskontrol m.v.

ECOFIN ventes – på grundlag af Kommissionens vurdering og i sammenhæng med udtalelsen om det polske konvergensprogram – at vedtage en henstilling, der anbefaler, at de polske myndigheder:

- bør bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort budgetunderskud til ophør senest i 2007
- bør nedbringe underskuddet på troværdig og holdbar vis og med henblik på at nå dette mål sikre en forbedring af den strukturelle saldo på mindst 0,5 pct. af BNP fra 2006 til 2007.
- gennemfører effektive tiltag i overensstemmelse med denne henstilling senest den 27. august 2007.

Rådet træffer afgørelse med et flertal på to tredjedele af sine medlemmers vægtede stemmer, idet Polens stemmer dog ikke medregnes.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Iværksættelsen af proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud over for Polen og Rådets henstilling under artikel 104.7 blev forelagt Folketingets Europaudvalg

forud for ECOFIN den 5. juli 2004 til forhandlingsoplæg, og Rådets beslutning under artikel 104.8 om utilstrækkelig efterlevelse af henstillingen blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 28. november 2006.

Holdning

Vedrørende dansk holdning

Fra dansk side støttes den ventede henstilling under artikel 104.7 til Polen. Polen burde udarbejde en konsolideringsplan, som sikrer en klar korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud i 2007, som er holdbar i 2008 og fremadrettet, og som sikrer en mellemfristet styrkelse af de offentlige finanser i retning af strukturel balance inden for rammerne af en samlet strategi, der realiserer det massive potentiale for øget vækst og velstand og sundere finanser fra en meget stor befolkningsandel uden for arbejdsmarkedet

Vedrørende andre landes holdning

Der ventes enighed om en rådshenstilling under artikel 104.7, der anbefaler Polen at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud i 2007 og at sikre en strukturel budgetforbedring på mindst 0,5 pct. af BNP i 2007 for at nå dette mål. Der ventes ikke taget stilling til spørgsmålet om korrektion af saldoen for effekterne af den polske pensionsreform før det eventuelt kan blive relevant i forbindelse med en vurdering af betingelserne for ophævelse af proceduren i lyset af faktiske tal for 2007 og nye skøn for saldoen efter 2007.

**Dagsordenspunkt 2a: Forberedelse af DER den 8.-9. marts 2007:
Key Issues Paper**

Resumé

Som led i forberedelsen af ECOFIN's bidrag til DER forårstopmødet har det tyske formandskab udarbejdet et revideret udkast til Key Issues Paper efter orienteringsdebatten på ECOFIN den 30. januar.

Baggrund og indhold

Som oplæg til DER forårstopmødet udarbejder ECOFIN et Key Issues Paper (KIP), der skitserer en række hovedemner til diskussion på DER. Et første udkast til KIP blev behandlet på ECOFIN den 30. januar, og et revideret udkast vil blive behandlet på ECOFIN den 27. februar.

I det nye udkast er der sket en udbygning og præcisering af teksten på en række områder, mens andre emner (bedre regulering) er overført til en selvstændig ECOFIN-konklusionstekst. Blandt de primære budskaber i KIP'en er en anbefaling om, at medlemslandene udnytter de gunstige konjunkturforhold pt. til at fortsætte konsolideringen og forbedre kvaliteten og holdbarheden af deres offentlige finanser samt gennemføre strukturreformer. Der udtrykkes særligt behov for en styrket indsats i forhold til holdbarheden af de offentlige finanser, arbejdsmarkedsreformer, forskning, udvikling og innovation, energimarkedernes funktionsmåde samt konkurrence, herunder særligt inden for netværksindustriene og servicesektoren. I forbindelse med den videre implementering af de nationale reformprogrammer og Fællesskabets Lissabon-program samt opfølgning på forslaget til opdaterede landespecifikke anbefalinger lægger KIP'en op til, at der særligt fokuseres på:

- Sikring af succesen med euroen på længere sigt gennem en balanceret finanspolitik og yderligere strukturreformer i eurolandene samt effektiv koordinering af den økonomiske politik.
- Forbedring af holdbarheden og kvaliteten af de offentlige finanser gennem konsolidering og gældsnedbringelse, reform af sociale sikringssystemer, bedre incitamentsstrukturer i skatte- og overførselssystemer, alternative finansieringsmetoder, større effektivitet i allokeringen af offentlige midler.
- Forbedring af det indre marked gennem tiltag på EU niveau i forhold til virksomhedsbeskatning.
- Integration af finansielle markeder i EU med fokus på blandt andet et fælles betalingssystem i EU og bedre overvågning af udviklingen på de finansielle markeder.

I forhold til det videre arbejde lægges der desuden op til, at gennemgangen og om nødvendigt opdateringen af de integrerede retningslinjer i 2008 både omfatter den overordnede politik og en rationalisering af planlægnings- og afrapporteringssystemet.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Konsekvenser for gældende dansk ret

Sagen har ingen konsekvenser for gældende dansk ret.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ingen direkte konsekvenser for statsfinanserne eller samfundsøkonomien. Fortsat samarbejde om den økonomiske politik vil imidlertid have betydelige positive effekter for både dansk og europæisk økonomi.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (ECOFIN) den 30. januar.

Holdning*Dansk holdning*

Regeringen støtter overordnet det tyske formandskabs reviderede udkast til Key Issues Paper. Der er sket en række forbedringer i forhold til det første udkast, herunder om sammenhængen mellem makro- og strukturpolitikker samt udbredelse til flere emneområder med relevans for DER forårstopmødet. Desuden fremstår behovet for strukturreformer nu ikke som noget, der særligt relaterer sig til eurolandene. Fra dansk side lægges vægt på, at behandlingen af skattepolitik holder sig inden for igangværende arbejde på skatteområder, som er vedtaget ECOFIN ansvarsområde.

Andre landes holdninger

Der ventes generelt tilslutning til papiret, om end en række lande har været skeptiske over for afsnittet om skattepolitik.

**Dagsordenspunkt 2b: Forberedelse af DER den 8.-9. marts 2007:
Opdatering af de overordnede økonomisk-politiske
retningslinier (BEPG)**

Resumé

Kommissionens årlige rapport om fremskridt med Lissabon-strategien fremlagt 12. december 2006 indeholdt Kommissionens bud på opdaterede landespecifikke anbefalinger som supplement til de horisontale integrerede retningslinjer. Disse anbefalinger er efterfølgende behandlet i diverse rådsformationer (EPC, EFC, EMCO) samt på ECOFIN den 30. januar.

Baggrund og indhold

Kommissionen har i sin årlige rapport om fremskridt med Lissabon-strategien fremlagt 12. december 2006 udarbejdet forslag til deciderede landespecifikke anbefalinger som supplement til IG'erne. Der henvises til kommenteret dagsorden i forbindelse med rådsmødet (ECOFIN) den 30. januar for en nærmere gennemgang af indhold og karakter af anbefalingerne. Forslaget til anbefalinger er efterfølgende behandlet i EPC, EFC og EMCO.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Konsekvenser for gældende dansk ret

Sagen har ingen konsekvenser for gældende dansk ret.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ingen direkte konsekvenser for statsfinanserne eller samfundsøkonomien. En fortsat gennemførelse af reformpolitikken vil imidlertid have betydelige positive effekter for både dansk og europæisk økonomi.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (ECOFIN) den 30. januar 2007.

Holdning

Regeringen finder det positivt, at Kommissionen har valgt at fremlægge forslag til bredt formulerede landespecifikke anbefalinger, som sikrer udstrakt rum for medlemsstaterne til at fastsætte de konkrete initiativer og ændringer i den økonomiske politik i forbindelse med den praktiske politikimplementering. Det vil kunne styrke Lissabon-strategien og landenes reformarbejde via mere målrettede evalueringer, benchmarking og mere effektiv peer pressure. Et centralt element i overvågningsprocessen er udpegningen af de primære indsatsområder i de enkelte lande – disse indsatsområder vil typisk afvige landene imellem og kræver derfor landespecifikt fokus. Denne proces skal blandt andet bidrage til, at landene fører en sund makro-økonomisk politik, som understøtter overholdelse af Stabilitets- og Vækstpagtens bestemmelser.

Andre landes holdninger

Der ventes generelt tilslutning til supplerende af BEPG'erne med landespecifikke anbefalinger.

**Dagsordenspunkt 2c: Forberedelse af DER den 8.-9. marts 2007:
Bedre regulering**

Resumé

Som led i forberedelsen af Det Europæiske Råd i marts 2007 ventes ECOFIN at vedtage rådskonklusioner om initiativerne i Kommissionens meddelelse om en handlingsplan for administrative lettelse i EU.

KOM(2007) 23

Baggrund

ECOFIN udtrykte i oktober 2004 støtte til udviklingen af en fælles metode til måling af de administrative byrder, som EU-regulering pålægger erhvervslivet samt til at fastsætte kvantitative reduktionsmål på bestemte områder inden for erhvervsreguleringen. Kommissionen iværksatte i april 2005 en række pilotprojekter med henblik på at teste anvendeligheden af en fælles målemetode. Den 20. oktober 2005 præsenterede Kommissionen en meddelelse om en fælles metode (baseret på den såkaldte Standard Cost Model⁷) til måling af de administrative byrder i EU.

Det Europæiske Råd (DER) opfordrede den 15.-16. december 2005 Kommissionen til at begynde at måle de administrative byrder fra januar 2006. Kommissionen opfordrede i en meddelelse op til DER i foråret 2006 alle medlemsstater til at måle de administrative byrder inden udgangen af 2007.

Det blev på DER den 15.-16. juni 2006 konkluderet, at der var gjort fremskridt på alle områder inden for bedre regulering. DER opfordrede Kommissionen til at fremsætte passende forslag senest i begyndelsen af 2007 forud for DER's forårsmøde. I konklusionerne fra ECOFIN den 10. oktober 2006 opfordrede Rådet bl.a. Kommissionen til at fokusere forenklingsarbejdet på at reducere administrative byrder inden for prioritetsområder identificeret af medlemslandene.

ECOFIN havde den 30. januar 2007 en indledende drøftelse af Kommissionens meddelelse om en strategisk gennemgang af programmet for bedre regulering i EU og Kommissionens meddelelse om en handlingsplan for administrative lettelse i EU.

Indhold

ECOFIN ventes på mødet den 27. februar 2007 at vedtage konklusioner vedrørende initiativerne i Kommissionens meddelelse om en handlingsplan for administrative lettelse i EU.

⁷ I Danmark går SCM under betegnelsen AMVAB (Aktivitetsbaseret Måling af Virksomhedernes Administrative Byrder). Ved denne metode måles – via kortlægning af private virksomheders tidsforbrug – erhvervslivets administrative omkostninger ved at efterleve erhvervsrettet regulering.

Handlingsplan for administrative lettelse i EU

Kommissionens handlingsplan med fokus på måling og reduktion af administrative byrder som følger af EU-regulering indeholder særligt tre centrale initiativer: 1) Fastsættelse af kvantitative reduktionsmål, 2) Udvælgelse af prioritetsområder for forenklingsindsatsen og 3) ”Fast track” forenklingsforslag.

For så vidt angår fastsættelse af *kvantitative reduktionsmål*, foreslår Kommissionen, at DER på forårstopmødet 2007 fastsætter et overordnet politisk mål om at reducere europæiske virksomheders administrative byrder med 25 pct. i 2012. Desuden foreslår Kommissionen, at der igangsættes målinger af 13 udvalgte prioritetsområder i foråret 2007. På baggrund heraf vil der efterfølgende blive fastsat specifikke reduktionsmål på de udvalgte prioritetsområder. Disse reduktionsmål vil afhænge af, hvor byrdefulde de udvalgte direktiver og forordninger viser sig at være.

Det er på nuværende tidspunkt ikke afklaret, om 25 pct. målet skal omfatte både EU-regulering og national regulering samt om målet også vil inkludere de administrative byrder, som følger af ny regulering frem mod 2012. I lyset af drøftelsen på ECOFIN den 30. januar 2007 er det overvejende sandsynligt, at 25 pct. målet alene vil komme til at omfatte regulering med oprindelse i EU.

Kommissionen har udvalgt de *prioriterede indsatsområder* på baggrund af en sammenligning af resultaterne fra målinger af de administrative byrder i udvalgte lande (DK, NL, UK og CZ), der allerede har målt virksomheders administrative byrder. De 13 særligt byrdefulde områder er følgende:

- Selskabsret
- Medicinallovgivning
- Arbejdsmiljø/ansættelsesforhold
- Skattelovgivning/moms
- Statistik
- Landbrug/ landbrugsstøtte
- Fødevarerikkerhed
- Transport
- Fiskerilovgivning
- Finansielle ydelser
- Miljø
- Samhørighedspolitik (strukturfonde)
- Offentligt udbud

Indenfor disse 13 områder udpeges konkrete direktiver og forordninger, som indsatsen skal fokuseres om (jf. bilag 2 i KOM(2007)23). Kommissionen foreslår, at de administrative byrder, som følger af disse konkrete direktiver og forordninger, måles ved hjælp af en målemetode, der er baseret på Standard Cost Modellen (den

internationale variant af AMVAB) og som har fået betegnelsen ”EU SCM”. På baggrund af disse målinger vil der blive gennemført forenklinger på de 13 reguleringsområder.

Kommissionen foreslår endvidere, at der sideløbende med disse mere langsigtede forenklingstiltag tages initiativ til 10 ”fast track” forenklingsforslag. Dette skal sikre, at der opnås hurtige resultater af konkrete forenklingsforslag allerede i første halvdel af 2007. De 10 forenklingsforslag vedrører specifikke direktiver og forordninger og er fulgt af en beskrivelse af, hvordan forenklingen kan gennemføres (jf. bilag 3 i KOM(2007)23). De 10 forenklingsforslag ligger indenfor følgende områder:

- Selskabsret
- Landbrug
- Statistik
- Transport
- Fødevarerhygiejne

For at muliggøre administrative lettelser med så kort tidshorisont opfordrer Kommissionen Rådet og Europa-Parlamentet til at prioritere forenklingsforslagene i den interinstitutionelle beslutningsproces ved hjælp af ”fast track” tiltag, der skal sikre, at der hurtigere kan træffes beslutning om de enkelte forenklingsforslag.

For at sikre mærkbare lettelser for europæiske virksomheder er der behov for, at der ud over forenklingssindsatsen på EU-niveau også ydes en *indsats på nationalt niveau*. Kommissionen ønsker derfor, at DER på forårstopmødet 2007 opfordrer medlemslandene til at:

- støtte Kommissionen med målingen af de administrative byrder, der relaterer sig til EU-lovgivning og gennemførelse heraf.
- opstille reduktionsmål på nationalt niveau inden oktober 2008.
- afrapportere årligt – fra oktober 2007 – om fremgangen i måling og reduktion af administrative byrder i den nationale strategi for vækst og beskæftigelse (Lissabon strategien).

Rådskonklusioner

Der ventes vedtaget rådskonklusioner, hvori ECOFIN særligt:

- understreger, at administrative lettelser ikke må ske på bekostning af de politiske formål med regulering.
- støtter principperne for at reducere de administrative byrder, som ligger til grund for handlingsplanen, herunder fokus på prioriterede indsatsområder og ”fast track” forenklingsforslag.
- anbefaler Kommissionen systematisk at anvende ”EU SCM” metoden til at måle de administrative byrder inden for de prioriterede indsatsområder, og inviterer Kommissionen til at begynde målingerne i foråret 2007.

- opfordrer DER til at fastsætte et kvantitativt reduktionsmål for regulering med oprindelse i EU.
- opfordrer medlemslandene til at arbejde for at reducere de administrative byrder på nationalt niveau.
- anmoder Kommissionen og medlemslandene om løbende at afrapportere om fremgangen i måling og reduktion af administrative byrder.
- opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for også at skabe administrative lettelser for borgere og nationale myndigheder.

Nærhedsprincippet

Omkring 40 pct. af danske virksomheders administrative byrder kan relateres til EU og den nationale implementering af EU-lovgivning. Regeringens mål om at reducere byrderne med op til 25 pct. i 2010 gør det derfor relevant både at fokusere på byrder som følge af danske love og regler og byrder afledt af EU-regulering. Regeringen finder, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig.

Gældende dansk ret

Der er ingen direkte påvirkning af gældende dansk ret.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Kommissionens meddelelse om en handlingsplan for administrative lettelser i EU vil ikke i sig selv have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark. Gennemførelsen af konkrete regelforenklinger i EU kan derimod medføre både lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser for Danmark, men konsekvenserne må vurderes fra sag til sag. Hvis der bliver tale om medfinansiering fra medlemsstaterne til målinger på europæisk niveau, vil dette kunne medføre begrænsede merudgifter for Danmark.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionens meddelelse om en handlingsplan for administrative lettelser i EU vil ikke medføre direkte samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Generelt vil administrative lettelser for virksomheder have positive samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Kommissionens meddelelse om en handlingsplan for administrative lettelser i EU medfører ikke direkte administrative konsekvenser for erhvervslivet. Hovedformålet med at gennemføre konkrete regelforenklinger i EU er at reducere europæiske virksomheders administrative byrder.

Høring

Kommissionens meddelelse om en handlingsplan for administrative lettelser i EU har været sendt i høring i Specialudvalget for Konkurrenceevne og Vækst med

frist den 29. januar 2007. Høringssvarene fremgår af samlenotat vedr. Rådsmøde (Konkurrenceevne) den 19. februar 2007.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Bedre regulering har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for en række rådsmøder (Indre Marked, Forbruger og Turisme, Konkurrenceevne og ECOFIN). Senest blev sagen forelagt forud for rådsmødet (ECOFIN) den 30. januar 2007 samt forud for rådsmødet (Konkurrenceevne) den 19. februar 2007. Folketingets Europaudvalg har desuden modtaget tre grundnotater om Kommissionens meddelelser (bedre regulerings-pakken) den 8. august 2002, et grundnotat vedr. Kommissionens meddelelse om bedre regulering i marts 2005 samt listen med danske EU forenklingsforslag i juni 2005.

Holdning

Dansk holdning

Danmark støtter aktivt arbejdet med bedre regulering i EU. Arbejdet ligger i naturlig forlængelse af indsatsen for regelforenkling og administrative lettelser i Danmark.

Danmark støtter, at den fælles målemetode til måling af de administrative byrder i EU tages i anvendelse snarest muligt på de mest byrdefulde områder, da målemetoden er et godt udgangspunkt for systematisk regelforenkling. Danmark lægger vægt på, at metoden anvendes til både konsekvensvurdering af nye regler og forenkling af eksisterende regulering.

For at sikre fortsat fremdrift i arbejdet med bedre regulering, har man fra dansk side arbejdet for bl.a. at få indført et kvantitativt mål for reduktionen af de administrative byrder for de europæiske virksomheder. Danmark støtter, at der fastsættes et fælles overordnet politisk reduktionsmål på 25 pct. og at de medlemslande, der allerede har opnået byrdereduktioner, vil blive krediteret herfor. Danmark støtter desuden, at der på de mest byrdetunge reguleringsområder opstilles kvantitative mål for reduktionen af de administrative byrder i EU.

Danmark støtter, at et kvantitativt reduktionsmål ikke forhindrer gennemførelse af ny velbegrundet regulering på EU-niveau. Dette kan eksempelvis være i tilfælde, hvor ny EU-regulering aflaster national regulering.

Danmark mener, at det sideløbende med det mere langsigtede forenklingsarbejde, er vigtigt at få skabt nogle hurtige og mærkbare resultater for at sikre en bred opbakning til forenklingsindsatsen fremadrettet. Danmark støtter således indsatsen for de såkaldte "fast track" forenklingsforslag. Man vil fra dansk side vurdere de konkrete forenklingsforslag fra sag til sag.

Danmark støtter, at bedre regulering sker ud fra en balanceret og integreret tilgang, som ikke sænker miljøbeskyttelsesniveauet, forbrugerbeskyttelsen eller

sundhedsstandarder. Danmark ser endvidere bedre regulering som en mulighed for også at kunne forbedre beskyttelsesniveauet.

Andre landes holdninger

Der er generelt støtte til indsatsen for at måle og reducere de administrative byrder i EU. Nogle lande er imidlertid skeptiske i forhold til fastsættelsen af kvantitative reduktionsmål. Det gælder særligt reduktionsmål på nationalt niveau. Der ventes bred opbakning til rådskonklusionerne.

Dagsordenspunkt 3: Revisionsrettens årsberetning for 2005

Resumé

På mødet i ECOFIN den 27. februar 2007 forventes Rådets henstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet for 2005 vedtaget. I revisionserklæringen anfører Revisionsretten atter, at regnskabet - med visse reservationer grundet svagheder ved Kommissionens regnskabsførelse - generelt giver et retvisende billede af Fællesskabernes indtægter og udgifter samt dets finansielle stilling. Revisionsretten ser sig dog fortsat ikke i stand til at afgive en samlet revisionserklæring uden forbehold for, om de underliggende transaktioner, der ligger til grund for regnskabets betalinger, som helhed er lovlige og formelt rigtige.

Efter dansk opfattelse er det klart utilfredsstillende, at Revisionsretten atter må afgive en revisionserklæring med væsentlige forbehold for gennemførelsen af EU's budget. Baseret på allerede opnåede og forventede yderligere fremskridt i den finansielle forvaltning og kontrol af budgettet er der dog grund til forsigtig optimisme, hvad angår muligheden for at opnå en revisionserklæring med gradvist færre forbehold.

Fra dansk side har man siden Rådets decharge 2002-behandling fremlagt og fået tilslutning til en række forslag, der kan medvirke til at forbedre gennemførelsen af EU's budget og informationen herom. Forslagene har alle haft til formål at styrke det tværgående samarbejde - og dermed fremme en mere kvalificeret og ophlyst dialog - om den finansielle styring og kontrol af Fællesskabets betalinger mellem Kommissionen, medlemsstaterne og Revisionsretten. I forlængelse heraf har man fra dansk side fremlagt en række temaer og forslag der bør indgå i Rådets decharge 2005-henstilling til Parlamentet. De danske initiativer er i tilfredsstillende omfang indarbejdet i det foreliggende udkast til rådsbenstilling.

På denne baggrund forventes, at man fra dansk side kan tilslutte sig Rådets henstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet for 2005.

Baggrund og indhold

Decharge-proceduren

På mødet i ECOFIN den 7. november 2006 præsenterede Revisionsretten sin årsberetning for regnskabsåret 2005 med tilhørende revisionserklæring. Herefter er årsberetningen blevet behandlet i Rådets budgetudvalg med henblik på udarbejdelse af henstilling fra Rådet til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet, jf. artikel 276, stk. 1 i EF-traktaten. Henstillingen forventes vedtaget i ECOFIN den 27. februar 2007. Det bemærkes, at Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Det er Europa-Parlamentet, der træffer afgørelse om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet, jf. artikel 276, stk. 2 i EF-traktaten. Rådets henstilling, der indeholder en række anbefalinger og synspunkter, indgår som en del af Parlamentets beslutningsgrundlag.

Kommissionen skal efterfølgende træffe alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge, jf. artikel 276, stk. 3 i EF-traktaten.

Revisionsrettens revisionserklæring

Generelt om årsberetningen og revisionserklæringen

Revisionsrettens årsberetning, der omhandler samtlige indtægter og udgifter i Fællesskabet, offentliggøres efter hvert regnskabsårs afslutning. Beretningen har forinden været oversendt til Fællesskabets øvrige institutioner med henblik på indhentning af besvarelser til Revisionsrettens bemærkninger, jf. artikel 248, stk. 4 i EF-traktaten.

Som en vigtig del af beretningsarbejdet har Revisionsretten siden 1995 afgivet en revisionserklæring til Europa-Parlamentet og Rådet til brug for disse institutioners behandling af EF's regnskab og dermed Kommissionens gennemførelse af budgettet, jf. også EF-traktatens artikel 248, stk. 1. Revisionserklæringen omtales typisk som DAS'en, der er en forkortelse for "la déclaration d'assurance", som direkte oversat betyder forsikrings- eller sikkerhedserklæringen. Erklæringen hviler på Revisionsrettens kontrol af regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Regnskabernes rigtighed

Formålet med det revisionsarbejde, Retten udfører for at kunne afgive en erklæring om regnskabernes rigtighed, er at få rimelig sikkerhed for, at alle Fællesskabets indtægter og udgifter og hele dets formue er registrerede, og at regnskaberne giver et retvisende billede af den finansielle stilling ved regnskabsårets udgang. I den forbindelse efterprøves følgende aspekter ved regnskaberne: Fuldstændighed, faktisk forekomst (herunder tilstedeværelse og ejendomsret), målbarhed (herunder værdiansættelse), regnskabsopstilling samt offentliggørelse.

I *revisionserklæringen for 2005* anfører Revisionsretten, at regnskabet - med visse reservationer grundet svagheder ved Kommissionens regnskabsførelse - generelt giver et retvisende billede af Fællesskabernes indtægter og udgifter samt dets finansielle stilling ved regnskabsårets udgang. Revisionsretten påpeger, at beløbet for aktiverne vedrørende enkelte poster er ansat for højt både på åbningsbalancen og slutbalancen i forbindelse med omstillingen fra et kasseregnskabsprincip til et periodiseringsregnskabsprincip.

De underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

Formålet med det revisionsarbejde, Retten udfører for at kunne afgive en erklæring om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, er at tilvejebringe tilstrækkeligt mange direkte og indirekte revisionsbeviser som dokumentation for, at de transaktioner, der ligger til grund for regnskaberne, er i overensstemmelse med de gældende regler og kontrakter, og at beløbet for disse transaktioner er beregnet korrekt. I den forbindelse efterprøves, om de enkelte transak-

tioner er gennemført i overensstemmelse med den gældende lovgivning, og om der på det givne tidspunkt var bevillinger på budgettet til at dække transaktionen.

I *revisionserklæringen for 2005* anfører Retten, at på områder, hvor overvågnings- og kontrolsystemerne er gennemført på en sådan måde, at de sikrer en passende risikostyring, er de transaktioner, der ligger til grund for regnskaberne, taget under ét lovlige og formelt rigtige. Det gælder hele indtægtssiden, alle indgåede forpligtelser samt betalingerne inden for det administrative område og førtiltrædelsesstrategien med undtagelse af Sapard-programmet. Hvad angår den fælles landbrugspolitik viser Rettens revision, at Det Integrerede Forvaltnings- og Kontrolsystem (IFKS), når det anvendes korrekt, er et effektivt system til begrænsning af risikoen for uretmæssige udgifter. IFKS dækker 56% af udgifterne under den fælles landbrugspolitik.

Hvad angår de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed på de øvrige områder af budgettet konstaterer Revisionsretten, at der stadig er fejl defineret som transaktioner, der er bogført ukorrekt, eller som ikke er i overensstemmelse med gældende love og forskrifter. Der sondres i øvrigt mellem to typer af fejl: Substansfejl, der indvirker på beløbene for de transaktioner, som ligger til grund for betalingerne, og formelle fejl uden kvantificerbar beløbsmæssig effekt på de underliggende transaktioner.

Retten understreger som tidligere, at konstaterede fejl ikke kan anvendes som indikator for omfanget af formodet eller konstateret svig (forsætlig handling eller undladelse) mod fællesskabsbudgettet, idet svig er en kriminel adfærd, der først kan kvalificeres som sådan efter en retlig procedure. I de tilfælde, hvor der foretages fejludbetalinger, er der derfor primært tale om, at den økonomiske forvaltning og kontrollen hermed ikke fungerer effektivt nok. Konstaterede fejludbetalinger søges i øvrigt inddrevet ved brug af finansielle korrektioner eller sanktioner, således at de økonomiske tab for EU's kasse formindskes mest muligt.

Retten tager forbehold for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed på følgende områder:

- a) De udgifter til den fælles landbrugspolitik, som ikke er omfattet af Det Integrerede Forvaltnings- og Kontrolsystem (IFKS), eller hvor IFKS ikke anvendes rigtigt, eller hvor systemet først lige er blevet indført, er forbundet med større risiko, fordi kontrolsystemerne er mindre effektive. Godkendelsessystemerne og kontrollen af landbrugsstøtte, som ikke er omfattet af IFKS, og som foretages efter, at udbetalingen har fundet sted, giver ikke rimelig sikkerhed for, at fællesskabslovgivningen er overholdt. Retten konkluderer, at der stadig er fejl, som indvirker væsentligt på landbrugsudgifterne taget under ét.
- b) For strukturforanstaltningerne konstaterer Retten igen, at Kommissionens og medlemsstaternes kontrol ikke er tilstrækkelig til at sikre, at der ikke godtgøres udgifter, som enten er ansat for højt eller ikke er støtteberettigede. For begge

de to programmeringsperioders vedkommende (1994-1999 og 2000-2006) konstaterer Retten, at udgifterne ikke er fri for væsentlige uregelmæssigheder. Nogle af programmerne for perioden 1994-1999 var blevet afsluttet, uden at Kommissionen havde et tilstrækkeligt solidt grundlag herfor.

- c) For de interne politikkers vedkommende viser Rettens revision, at der på trods af de fremskridt, der er gjort på nogle områder, er svagheder i overvågnings- og kontrolsystemerne, som har resulteret i en væsentlig fejlfrekvens i betalingerne til modtagerne. Fejlene skyldes hovedsageligt det komplicerede system for godtgørelse af omkostninger og de uklare procedurer og instrukser for de forskellige programmer.
- d) Hvad angår foranstaltningerne udadtil, har forbedringerne af Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer endnu ikke haft nogen effekt i de organisationer - NGO'er, modtagerregeringer og internationale organisationer - der gennemfører aktionerne, hvor der fortsat er en væsentlig fejlfrekvens. Der er ikke anlagt en samlet strategi for overvågning, kontrol og revision af disse organisationer, hvilket kan forklare fejlfrekvensen.

Revisionsrettens omtale af Danmark

Retten har i forbindelse med revisionen af regnskabet for 2005 besøgt Danmark fem gange i anledning af fire forskellige revisioner. Rettens besøg gav anledning til kritiske bemærkninger i forbindelse med to sager om revisionen af henholdsvis eksportrestitutioner (under den fælles landbrugspolitik) og et program for perioden 1994-1999 til forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet (under strukturfondsforsanstaltningerne).

Under revisionen af eksportrestitutioner har Retten revideret fysiske kontroller og/eller ombytningskontroller i 11 medlemslande i perioden 2004-2006. På den baggrund konkluderer Retten, at bl.a. Danmark ikke systematisk har overholdt det grundlæggende krav om, at eksportører ikke på forhånd må få information om de kontroller, der vil blive foretaget på lastestedet. Retten bemærker også, at Danmark tidligere har anvendt en særlig procedure for anbringelse af toldsegl, som dog ikke var i strid med gældende lovgivning.

Hvad angår revisionen af det tidligere program til forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet påpeger Retten, at en række danske landmænd ikke var blevet informeret om, at støtten var medfinansieret af EU og derfor omfattet af særlige regler for støtteberettigelse.

Derudover er Danmark omtalt i en række af årsberetningens tabeller og figurer.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig, idet Rådets decharge-henstilling som indledningsvist nævnt indgår som en del af Parlamentets beslutningsgrundlag. Parlamentet forventes at træffe sin decharge-beslutning ultimo april 2007.

Nærhedsprincippet

Dechargeproceduren vedrørende Kommissionens gennemførelse af budgettet foretages på fællesskabsniveau, og regeringen skønner derfor, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Rådets behandling af Revisionsrettens årsberetning har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

Rigsrevisionen er som national revisionsinstitution samarbejdspartner for Revisionsretten, jf. EF-traktatens artikel 248, stk. 3. Dette indebærer bl.a., at Rigsrevisionen altid deltager ved Rettens revisionsbesøg i Danmark, ligesom al korrespondance med Retten foregår gennem Rigsrevisionen. Rigsrevisor har på denne baggrund udarbejdet et faktuel notat af 1. december 2006 til statsrevisorerne om Den Europæiske Revisionsrets årsberetning og revisionserklæring for regnskabsåret 2005. Formålet med dette notat er at orientere statsrevisorerne om Rettens revisionserklæring samt hovedresultaterne af den revision, Retten har gennemført på de enkelte forvaltningsområder og i Danmark.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen om Revisionsrettens årsberetning for 2005 har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 3. november 2006 forud for mødet i ECOFIN den 7. november 2006.

Holdning

Dansk holdning

Fortsat "negativ DAS" - men også fremskridt

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten gennem alle årene - siden revisionserklæringen blev indført - med visse forbehold har anset EU's regnskaber for at give et retvisende billede af Fællesskabernes indtægter og udgifter samt finansielle stilling. Denne del af revisionserklæringen har med andre ord som helhed betragtet været positiv gennem alle årene.

Regeringen finder det dog klart utilfredsstillende, at Revisionsretten igen i år har måttet afgive en revisionserklæring med *væsentlige forbehold for budgetgennemførelsen*. Det drejer sig hovedsageligt om de dele af udgiftsbudgettet, hvor forvaltningen er delt mellem Kommissionen og medlemsstaterne (den fælles landbrugspolitik og strukturforanstaltningerne). Når det gennem årene har vist sig så vanskeligt at gennemføre EU-budgettet på en fuldt tilfredsstillende måde i praksis, kan dette efter regeringens opfattelse ikke ses uafhængigt af særligt følgende aspekter ved EU-budgetgennemførelsen:

- ❖ EU's budget er gennem årene vokset særligt som følge af Unionens udvidelse, senest med de 10 nye medlemslande den 1. maj 2004 (og yderligere 2 lande den 1. januar 2007).
- ❖ Såvel forvaltningen som kontrollen af EU's budget er en vanskelig opgave. For det første er de mange tilskudsordninger baseret på (yderst) komplicerede regelsæt. For det andet er budgettet fordelt på mange forskelligartede og geografisk spredte organer, der rækker fra Kommissionens centrale forvaltning over national, regional og lokal forvaltning til det meget store antal lokale støttemodtagere (institutioner, enkeltpersoner m.m.) på de forskellige politikområder.
- ❖ De nævnte træk ved budgetgennemførelsen forstærkes af den store variation i medlemsstaternes administrations- og regnskabskulturer, traditioner og praksis, hvilket vanskeliggør reguleringen af den samlede budgetgennemførelse og dermed brugen af relativt ensartede forvaltnings-, kontrol-, korrektions- og sanktionsmekanismer.

Der er dog ikke tale om nogen fastlåst og dermed statisk situation, idet Revisionsretten - trods de gennem årene gentagne forbehold i revisionserklæringen - anerkender de *fremskridt i den finansielle forvaltning og interne kontrol af EU's budget*, der har fundet sted i de seneste år og som også fremgår af Rettens årsberetning for 2005. Det drejer sig i hovedsagen om følgende fremskridt:

- ✓ Revisionsretten har i sine seneste årsberetninger anerkendt Kommissionens gennemgribende modernisering af sin forvaltning og kontrol af Fællesskabets midler som led i den interne reformproces, der blev påbegyndt i år 2000. Et vigtigt element i reformprocessen er den nu næsten afsluttede modernisering af Kommissionens regnskabssystemer og regnskabsaflæggelse, herunder overgangen til et periodiseringsregnskabsprincip.
- ✓ Revisionsretten har ligeledes i de seneste år udtalt sig positivt om de stedfundne forbedringer i Kommissionens årlige aktivitetsrapportering, der indgår som et vigtigt element i Kommissionens interne finansielle kontrolsystem. Det gælder også generaldirektørernes årlige ledelseserklæringer om budgetgennemførelsens kvalitet, selvom erklæringerne endnu ikke i tilstrækkeligt omfang kan indgå i Revisionsrettens arbejde.
- ✓ I revisionserklæringen for 2004 noterer Revisionsretten sig de fremskridt, Kommissionen har gjort for at reformere sit interne kontrolsystem og den positive effekt heraf på lovligheden og den formelle rigtighed af Kommissionens interne udgiftsforvaltning. Der skal imidlertid efter Rettens opfattelse stadig gøres en yderligere indsats for at få reformen til at fungere effektivt. I årsberetningen for 2005 noterer Revisionsretten sig den fortsatte forbedring af Kommissionens interne kontrolsystem

- ✓ Retten kan i sin revisionserklæring for såvel 2004 som 2005 fastslå, at Kommissionens og medlemsstaternes arbejde med at få gennemført Det Integreerede Forvaltnings- og Kontrolsystem (IFKS) har givet positive resultater. IFKS er det vigtigste redskab til forvaltning og kontrol af arealstøtten og dyrepræmieordningerne og dækker over halvdelen af udgifterne under den fælles landbrugspolitik. Rettens revision viste, at IFKS, når det anvendes korrekt, er et effektivt system til begrænsning af risikoen for uretmæssige udgifter.
- ✓ Endelig anføres det i revisionserklæringen for såvel 2004 som 2005, at de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, som helhed betragtet er lovlige og formelt rigtige, for så vidt angår førtiltrædelsesstrategien (bortset fra et enkelt programs gennemførelse i 2005),

Det er opmuntrende, at Revisionsretten - ihukommende EU-budgetgennemførelsens kompleksitet - trods alt har kunnet konstatere fremskridt i EU-budgetgennemførelsens kvalitet. Efter regeringens opfattelse er det imidlertid helt nødvendigt, at der fortsat leveres et langt og sejt træk fra alle involverede parter, førend man vil kunne se en tydelig bevægelse hen imod en revisionserklæring med færre eller ingen forbehold (en mere ”positiv DAS”). Baseret på Rettens gentagne kritikpunkter - særligt af fejl i betalingerne på det endelige støttemodtagerniveau - er der *behov for yderligere fremskridt både i Kommissionens egen budgetgennemførelse og i medlemsstaternes forvaltning og kontrol af fællesskabsbetalingerne.*

På denne baggrund har man *fra dansk side* siden Rådets decharge 2002-behandling fremlagt og fået tilslutning til en række forslag, der kan medvirke til at forbedre gennemførelsen af EU's budget og informationen herom. Forslagene har alle haft til formål at få styrket det tværgående samarbejde - og dermed fremme en mere kvalificeret og oplyst dialog - om den finansielle styring og kontrol af Fællesskabets betalinger mellem Kommissionen, Rådet (medlemsstaterne) og Revisionsretten. De danske initiativer er derfor overvejende blevet udformet med henblik på at opnå større gennemsigtighed i Kommissionens og Rettens afrapportering af kontrol- og revisionsresultaterne og de bagvedliggende forudsætninger herfor. Derudover har vi fra dansk side konsekvent arbejdet for at styrke Rådets - og dermed medlemsstaternes - engagement og ansvarsfølelse i spørgsmål vedrørende den finansielle styring og kontrol af budgettet.

Grundlag for forsigtig optimisme

I den aktuelle situation vil de væsentligste *bidrag til fortsatte fremskridt* i den finansielle forvaltning og interne kontrol af EU's budget i hovedsagen skulle hidrøre fra følgende foranstaltninger:

- Gennemførelsen af en mere ensartet intern kontrol og revision af Fællesskabets bevillinger på alle forvaltningsniveauer, således som det er foreslået i Revisionsrettens udtalelse om etableringen af ”én enkelt revisionsmodel” - den såkaldte ”single audit”. Udtalelsen er fulgt op af Kommissionens køre- og handlingsplan for indførelsen af en integreret struktur for intern kontrol, der gerne skulle løfte kvaliteten af budgetgennemførelsen.

- Gennemførelsen af den nyligt reviderede finansforordning for EU's budget, der dels indebærer en mere enkel, fleksibel og gennemsigtig budgetforvaltning, og dels udmønter dele af Kommissionens køre- og handlingsplan for indførelsen af en integreret struktur for intern kontrol.
- En bedre præsentation af de overordnede kontrolresultater, der fremlægges i Kommissionens årlige aktivitetsrapporter og erklæringer samt i Revisionsrettens årlige beretninger om budgetgennemførelsen. I den forbindelse bør der offentliggøres fejlprocenter for betalingerne på udgiftsbudgettets hovedområder, så de skønnede finansielle konsekvenser af konstaterede fejl fremgår.
- Et styrket samarbejde mellem Revisionsretten og de nationale overordnede revisionsorganer (i Danmark Rigsrevisionen), hvis EU-relevante revisionsresultater i størst muligt omfang bør indgå i Rettens egen revision og erklæringsafgivelse.

Særligt gennemførelsen af den ny finansforordning og den fortsatte udmøntning af Kommissionens plan for en bedre og mere ensartet intern kontrol med budgetgennemførelsen på alle niveauer giver grundlag for en forsigtig optimisme for så vidt angår muligheden for at opnå en revisionserklæring med gradvist færre forbehold fra Rettens side.

I øvrigt bemærkes, at vi fra dansk side gennem årene aktivt har støttet de forslag vedrørende finansiell forvaltning og kontrol, Kommissionen har fremlagt og som efter vores opfattelse kan medvirke til at løfte budgetgennemførelsens kvalitet.

Andre landes holdninger

Det er først og fremmest de gamle medlemslande (EU 15), der har tilkendegivet holdninger til Revisionsrettens årsberetning og Rådets reaktion herpå, mens de nye lande (EU 10) har spillet en mere tilbagetrukket rolle under decharge-behandlingen i Rådets budgetudvalg. De gamle medlemslande deler sig i hovedsagen i to grupper mht., hvor aktivt Rådet bør forholde sig til Revisionsrettens kritik: En mindre "nordeuropæisk" landegruppe, der i varierende grad lægger vægt på snarest muligt at opnå en revisionserklæring med færre forbehold (en mere "positiv" DAS) og ønsker, at medlemsstaterne skal gøre en aktiv indsats herfor, og en større "sydeuropæisk" landegruppe, der lægger mere vægt på Kommissionens formelle ansvar for den samlede gennemførelse af EU-budgettet end de enkelte medlemsstaternes faktiske ansvar for budgetgennemførelsens kvalitet. Disse lande er herudover generelt ikke voldsomt bekymret over Revisionsrettens gentagne kritik.

Dagsordenspunkt 4a: Clearing og afvikling – "Code of conduct"

Resumé

En "Code of Conduct" vedrørende clearing og afvikling af værdipapirhandel blev underskrevet af markedsdeltagere og Kommissæren d. 7. november 2006. I henhold til rådskonklusioner vil Kommissionen på det kommende møde rapportere om, hvorledes den vil overvåge implementeringen og effekten af denne kodeks. Det forventes endvidere, at Kommissionen vil orientere om, at kodeksen allerede har ført til øget gennemsigtighed på markedet.

Baggrund og indhold

For at opnå større efficiens og bedre integration på det europæiske kapitalmarked opfordrede Kommissær McCreevy i 2006 markedsdeltagerne til at implementere en "code of conduct". Dette ledte til at interesseorganisationerne for henholdsvis de europæiske børser, de centrale clearingmodparter og værdipapircentraler – FESE, EACH, og ECSDA – den 7. november 2006 vedtog en "European Code of Conduct for Clearing and Settlement", som også Kommissæren underskrev.

Det er Kommissær McCreevys opfattelse, at de udfordringer, der er på området, bedst løses af markedsdeltagerne, og at regulering på nuværende tidspunkt kan være en hindring for processen. McCreevy pegede på behovet for, at løsninger gennemføres hurtigt. Kommissæren har endvidere påpeget, at såfremt markedet ikke selv løfter opgaven og skaber de nødvendige ændringer og resultater inden for de angivne frister, vil Kommissionen senere udarbejde de nødvendige tiltag ved eventuel regulering.

På det kommende ECOFIN forventes Kommissionen at beskrive hvorledes den vil overvåge implementeringen og effekten af kodeksen, som aftalt i rådskonklusionerne fra ECOFIN d. 28. november 2006.

Det forventes endvidere, at Kommissionen vil orientere om de foreløbige erfaringer med indførelsen af kodeksen. Kodeksen træder i kraft i 3. etaper. Første etape, der vedrører foranstaltninger til gennemførelse af større prisgennemsigtighed er trådt i kraft pr. 31. december 2006.

Kommissionen har oplyst, at der allerede er kommet en større gennemsigtighed i markedet som følge af offentliggørelse af priser på internettet. Kommissionen forventer, at gennemsigtigheden øges yderligere ved at oplysningerne standardiseres således at oplysninger fra forskellige udbydere lettere kan sammenlignes. Kommissionen vil løbende overvåge udviklingen.

Europa-Parlamentets holdning

Kommissionens meddelelser har tidligere været behandlet i Europa-Parlamentet, der har støttet Kommissionens synspunkter.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Gældende dansk ret

Udsendelsen af kodeksen samt oplysning om evaluering heraf berører ikke i sig selv gældende dansk ret.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Drøftelsen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kodeksen har til formål at lette gennemførelsen af det indre marked for handel med værdipapirer og ventes herigennem at medføre en samfundsmæssig gevinst.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Hensigten med udsendelsen af kodeksen blev omtalt i Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN-mødet den 10. oktober 2006 og en kommenteret dagsorden blev forelagt Europaudvalget forud for ECOFIN den 28. november 2006.

Holdning*Dansk holdning*

Fra dansk side støtter man Kommissionens tilgang på området, herunder også at udviklingen følges tæt. Det vil endvidere være hensigtsmæssigt med en løbende dialog mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Når der tegner sig et mere sikkert billede af reguleringsbehovene i lyset af erfaringerne med kodeksen, kan spørgsmålet om et direktiv tages op på ny.

Andre landes holdninger

Medlemslandene har generelt støttet Kommissionens linje i sagen. Der har ikke været bemærkninger til Kommissionen foreløbige undersøgelse og konklusionen om, at der er skabt større gennemsigtighed, efter at kodeksen er trådt i kraft.

Dagsordenspunkt 4b: Clearing og afvikling – Target 2 Securities

Resumé

ECB og Eurosystemet overvejer at etablere en teknisk platform for afvikling af handel med værdipapirer i EU. Et af formålene hermed er at billiggøre og fremme den grænseoverskridende afvikling i EU. På det kommende ECOFIN vil ECB uddybe sine overvejelser. Det forventes at der vedtages rådskonklusioner.

Baggrund og indhold

De senere års internationalisering har ifølge Kommissionen skabt et øget behov for, at værdipapirer kan handles sikkert og effektivt, herunder omkostningseffektivt, på tværs af grænserne. Forskelle i lokale markeder og lovgivning besværliggør og fordyrer den grænseoverskridende clearing og afvikling⁸ af værdipapirhandler.

Kapitalmarkederne har i et vist omfang påbegyndt en konsolideringsproces, hvor clearing- og afviklingssystemer ved samarbejde og/eller fusioner søger at imødegå de problemer, som forskelle i teknik, markedspraksis og lovgivning fører med sig. Kommissionen har i 2006 opfordret markedsdeltagerne til at fremme denne proces i overensstemmelse med en af Kommissionen fastsat tidsplan. Markedsdeltagernes vedtagelse af en kodeks er et eksempel herpå.

Den Europæiske Centralbank (ECB) ønsker at understøtte denne udvikling.

ECB og de europæiske centralbanker i euro-området (kaldet Eurosystemet) har i dag et system, der håndterer *betalinger i euro mellem centralbankerne*, det såkaldte TARGET-system. Danmarks Nationalbank deltager i systemet men på særlige vilkår som følge af, at Danmark ikke deltager i euro-samarbejdet.

TARGET systemet er i sin nuværende form baseret på en sammenkobling af de enkelte landes systemplatforme, men vil i løbet af 2007-8 blive erstattet af TARGET2, der er ét system baseret på en fælles platform.

Den Europæiske Centralbank meddelte i juli 2006, at Eurosystemet i tilknytning til TARGET2 overvejer at udvikle og etablere et fælles system hvor værdipapircentraler kan *afvikle værdipapirer* denomineret i euro, det såkaldte TARGET2-Securities (T2S). Det vil formentlig også blive muligt at afvikle i andre valutaer end euro.

Der forventes tidligst at ville blive truffet bestemmelse om, hvorvidt T2S skal gennemføres i ECBs styrelsesråd i marts i år. I givet fald kan systemet tidligst ventes i drift i 2013.

ECB ventes at uddybe initiativet på det kommende ECOFIN. Formandskabet har udarbejdet et foreløbigt udkast til rådskonklusioner.

⁸ Afviklingen omfatter selve udvekslingen af penge og værdipapirer. Herefter er transaktionen endelig.

Om T2S

ECB fremhæver, at markedet for afvikling af værdipapirer i dag er karakteriseret ved en sammenblanding af netværk og udbydere, hvilket hindrer den grænseoverskridende konkurrence, således at markederne i EU overvejende forbliver nationale.

ECB påpeger, at det på dette område – som i andre sektorer, hvor der er store omkostninger forbundet med at skabe netværk – vil øge konkurrencen at adskille netværket (afvikling af værdipapirer) fra serviceudbuddet.

En fordel ved etablering af T2S er således, at euro-værdipapirer vil kunne afvikles på tværs af grænser i EU på én platform, hvorved en væsentlig del af netværket adskilles fra udbydere.

Herudover vil etableringen af T2S ifølge ECB også have andre fordele, herunder:

- at markedsdeltagerne kun behøver at investere i én teknisk platform, uanset hvor de ønsker at opbevare deres værdipapirer
- at der vil blive flere modparter at vælge imellem, hvis alle afvikler via den samme platform, hvilket vil føre til større likviditet i de enkelte værdipapirer
- at systemet skal drives på en omkostningsdækkende og non-profit basis
- at værdipapiroverførsel og betaling sker på samme platform.

I dag sker clearing og afvikling af euro-denominerede værdipapirer hovedsagelig i de lande, hvor værdipapirerne er udstedt. Den værdipapircentral, hvor igennem værdipapirerne er udstedt, fungerer typisk også som clearingcentral i forbindelse med afviklingen.

Da værdipapircentralerne oftest varetager en række funktioner i forhold til udsteder og investorer, der i vidt omfang er relateret til særlige lovgivningsmæssige forhold, der ikke er harmoniserede i EU, vil T2S primært varetage afvikling. Registreringen af værdipapirerne vil således fortsat varetages af de nationale værdipapircentraler. Det er således fortsat de nationale værdipapircentraler, der giver deltagerne adgang til platformen, og de forudsættes at beholde deres aktiviteter i forhold til investorer, depotbanker og udstedere.

ECB bemærker, at initiativet understøtter en række af Kommissionens tiltag og anbefalinger.

Vedtagelse af rådskonklusioner

Formandskabet har udarbejdet et udkast til rådskonklusioner, hvori Rådet noterer sig, at ECB planlægger en høring af markedsdeltagerne, og opfordrer ECB til,

- at foretage grundige forundersøgelser trin for trin,
- at sikre, at forretningsgrundlaget skal være forsvarligt vurderet og beskrevet,
- at omkostningerne skal være lavere end de laveste omkostninger i dag,

- at deltagelse skal være frivillig, og at ikke-deltagere fortsat skal kunne afvikle i centralbank-penge⁹
- at projektet opfylder de konkurrenceretlige grundsætninger om lige konkurrencevilkår for den private sektor,
- at alle berørte parter inddrages i processen,
- at T2S bliver åben for værdipapircentraler i ikke-euro-lande,
- at der tages højde for interessemodsætninger, og
- at tilsynet med værdipapircentralerne forbliver sikkert og effektivt, samt at T2S's indvirkning på tilsynet undersøges nærmere.

Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om projektet.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Gældende dansk ret

Regler om registrering, clearing og afvikling af værdipapirer findes i værdipapirhandelsloven.

Høring

Initiativet er drøftet i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor. I udvalget var der tilslutning til at følge initiativet tæt med henblik på, at Danmark opnår størst mulig indflydelse.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Initiativet i sig selv har hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. De videre undersøgelser af forslaget rækkevidde m.m. omfatter også eventuelle lovgivningsmæssige konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Ifølge ECB vil T2S gøre det væsentlig billigere for markedsdeltagerne at foretage grænseoverskridende værdipapirhandel i Europa. Dette må forventes at øge den grænseoverskridende handel med værdipapirer i EU – som i dag er relativt begrænset - og dermed fremme konkurrencen på handelen med værdipapirer.

De nationale værdipapircentraler kan få ekstra omkostninger til systemudvikling for at blive tilsluttet T2S. Over for dette står ifølge ECB, at de fleste værdipapircentraler i forvejen bruger en del midler til systemudvikling. For dem, der skal i gang med eller lige er startet på sådan systemudvikling, mener ECB, at T2S kan blive en billigere løsning end egenudvikling.

⁹ Afvikling i centralbank-penge betyder, at der afvikles via konti i en centralbank. Afviklingen af penge er dermed uden kreditrisiko.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Emnet blev berørt i samlenotatet, der blev forelagt Europaudvalget forud for ECO-FIN den 10. oktober 2006.

Holdning

Dansk holdning

Det bemærkes, at Danmark formelt ingen indflydelse har i denne sag, fordi Danmark ikke deltager i Euro-samarbejdet.

Fra dansk side støttes imidlertid princippet om effektivisering af handelen med værdipapirer i Europa.

Fra dansk side arbejdes for der særligt for at muliggøre og afklare:

1. inddragelsen af ikke-euro lande i T2S
2. muligheden for afvikling i andre valutaer end euro i T2S
3. samspillet mellem T2S og de nationale værdipapircentraler
4. organisering og styring af T2S.

Langt størstedelen af handelen med værdipapirer i Danmark foregår i dansk valuta, kun ca. 5 pct. af de samlede registreringer af værdipapirer i Værdipapircentralen A/S er denomineret i euro¹⁰. For Danmark er det vigtigt, at værdipapirer i andre valutaer end euro får mulighed for at blive omfattet af initiativet.

Herudover er det væsentligt, at samspillet mellem T2S og de nationale værdipapircentraler bliver håndteret, så en sikker og stabil løsning findes.

Endelig skal en styringsmodel og organiseringen af T2S udvikles, så tilsynet med værdipapircentraler og T2S varetages på forsvarlig vis.

Andre landes holdninger

Nogle lande er overvejende positive overfor initiativet, mens andre lande har bedt ECB uddybe forskellige aspekter af forslaget.

Det drejer sig om

1. konkurrenceaspektet, dvs. behovet for at etablere et ”offentligt” system, der skal konkurrere med de eksisterende ”kommercielle” systemer
2. håndtering af eurolande vs. ”udlande”
3. Sikring af stabiliteten i et system, der skal fungere sammen med mange forskellige værdipapircentraler
4. Sikring af indflydelse for deltagerne i systemet, således at væsentlige systemmæssige behov kan imødekommes
5. Det juridiske fundament

¹⁰ Svarende til 140 mia.kr.

6. Eventuelle interessekonflikter for ECB.

ECB har leveret svar på disse spørgsmål. Der synes imidlertid fortsat at være uafklarede forhold og indsigelser. ECB har tilkendegivet, at såvel værdipapircentraler, centralbanker som markedsdeltagere vil blive inddraget i udviklingsprocessen.